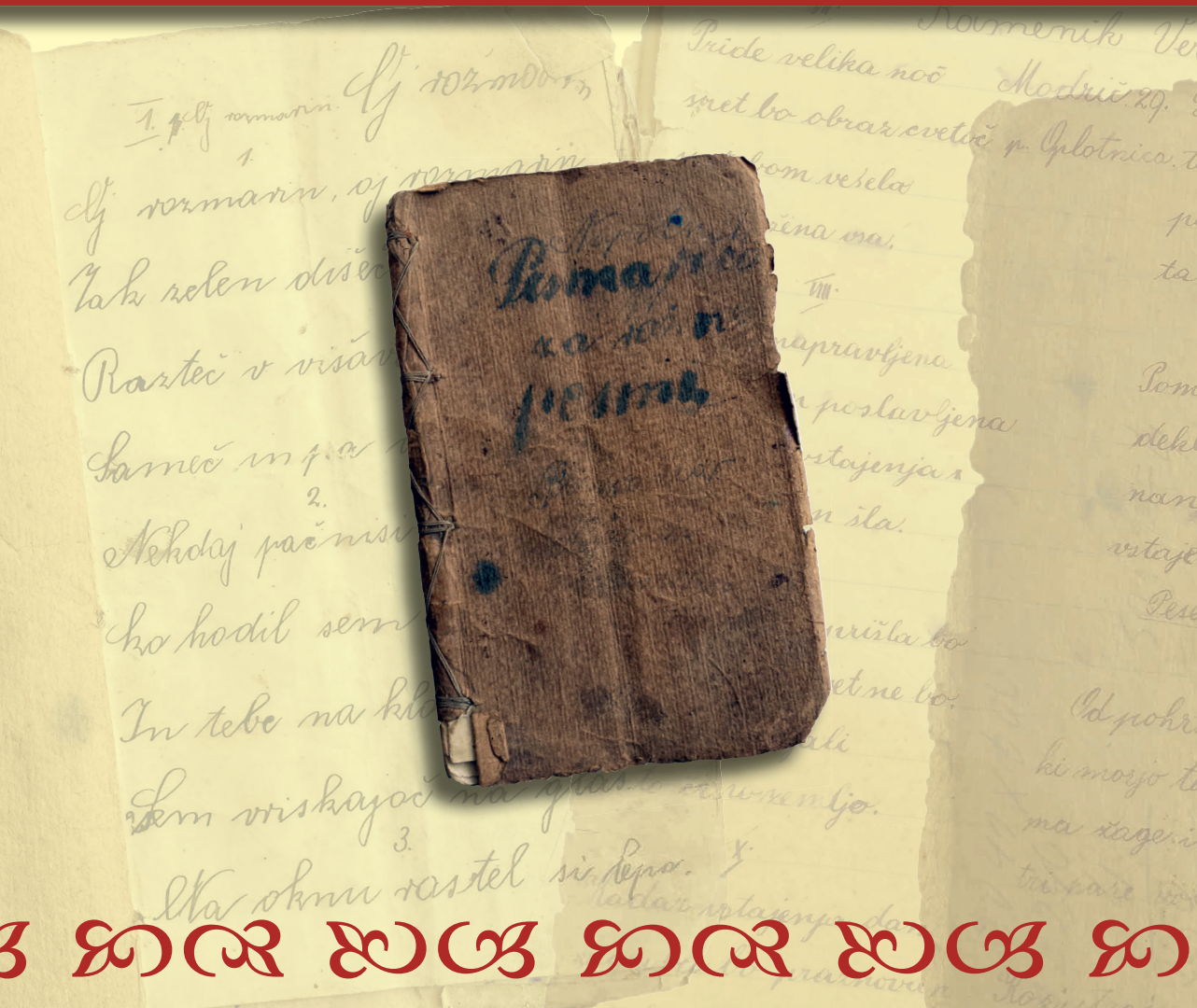

Štefka Kovše

Mi pa pesmi dosti znamo

Mi pa pesmi dosti znamo

zbrala
Štefka Kovše

MI PA PESMI DOSTI ZNAMO

Gradivo zbrala: Štefka Kovše

Založnik: Ljudski pevci iz Tepanja

Vsebinsko uredili: Štefka Kovše, Andreja Kovše, Simona Kovše, Tomaž Patru

Spremna beseda: Štefka Kovše, Vito Hazler in Vesna Sever Borovnik

Tonski zapis na priloženi zgoščenci: iz arhiva Ljudskih pevcev iz Tepanja, posneto 2013

Fotografije: iz arhiva Ljudskih pevcev iz Tepanja, Foto Nareks

Jezikovni pregled: Urška Stani, Jezikovna popravljavnica

Ilustracije: Irena Prapótnik

Grafično in tehnično urejanje: Blaž Prapótnik

Produkcija in izvedba: Epigraf

Naklada: 500 izvodov

Leto: 2013

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

781.7(497.4)

MI pa pesmi dosti znamo / zbrala Štefka Kovše ; [spremna beseda Štefka Kovše, Vito Hazler in Vesna Sever Borovnik ; fotografije iz arhiva Ljudskih pevcev iz Tepanja, foto Nareks ; ilustracije Irena Prapótnik]. - Tepanje : Ljudski pevci, 2013

ISBN 978-961-281-197-6

1. Kovše, Štefka

269472768

VSEBINA

Knjigi na pot	9
S petjem utrjujemo svoje korenine	11
Ljudski pevci in zbiranje pesemskega gradiva	15
Ljubezenske pesmi	17
SEM SANJAL SINOČI	19
VZEMI, VZEMI PRSTAN Z ROKE	20
LEŽI, LEŽI RAVNO POLJE	21
NA ZEMLJO PLUL VEČERNI DIH	22
ŽE VEČKRAT SEM SLIŠAL OD STARIH LJUDI	23
JAZ SEM LUŠKAN JAGER	24
KAJ PA DEKLE TUKAJ DELAŠ	25
DEKLE, DEKLE JAZ TE VPRAŠAM	26
BEL LISTEK SEM PISAL	27
ŠTIRJE FANTIČI PO VASI HODIJO	28
OB POTOKU TRAVČA RASTE	29
NE HODI TI K MENI PONOČI	30
ZAGORELE SO PLANINE	31
TAM NA VRTU MED CVETLICAM'	32
DEKLE, ZAKAJ GLAVO POVEŠAŠ	33
STOJI NA GORI LOVEC MLAD	34
Nabožne pesmi	35
PRELEPO ZVONI POJEJO	37
ZVONOVI LEPI SO IZBRANI	38
DOBER VEČER NAM BOG DAJ	39
JE ANGEL GOSPODOV	40
O, JEZUS, KJE SI HODIL.....	41
ENA PTIČKA JE PRILETELA	42
ENA PTIČKA PRILETELA IZ DEŽELE JUTRANJE	43
PRVA JE URA TE NOČI	44
GLEJ, MARIJA, DETE TVOJE	45
DOBER VEČER, BRATEC MOJ	46
EN GOSPOD IN ENA VERA	47
KO DAN SE ZAZNAVA	49
PRAZNIK REŠNJEGA TELESA	50
NA GORI ROMARSKA CERKVICA	51

Pripovedne pesmi	53
STOJI, STOJI TAM POD GORO	55
NEKOČ ŽIVEL JE MLADI MEŽNAR	56
DEKLE PERE SRAJČKI DVE	57
GREŠNO TRUPLO JE UMRLO	59
ENA DUŠA PRICAPLJALA	61
OJ, MLADINA, KAM ZAHAJAŠ	62
PO PLACU, PO GRA'CU	63
VČASIH MI SLIŠIMO NOVEGA KAJ	64
DETE VPRAŠA ATA	65
FANTIČ JE HODIL DALEČ V VAS	67
STRTE PERUTI	68
MARIJA Z OGRSKEGA GRE	69
PO CEST' PRIJAŠE MLAD VOJAK	70
JAZ PA POJDEM NA TRIESTE	71
EN ŠTUDENT JE DEKLE LJUBIL	73
ZARES JE MLADI VRTNAR BIL	74
MARIJA BI RADA NA OHCET ŠLA	75
JE ŽIVELA DEKLICA	76
EN PASTIRČEK KRAVCE PASE	77
LEŽI TAM LOKA PISANA	78
PESEM HOČEM PETI PREVZETNE DEKLICE	80
ENKRAT JE EN PRID'GAR JANEZ BIL	81
MLADI MEŽNAR ZGODAJ VSTANE	82
LEPŠ'GA DEKLETA NI NA SVET'	83
SVETA BARBARA, PATRONA INDOVSKA	84
ENO PESEM VAM HOČ'MO ZAPET'	85
PESEM OD MARJETE KORTONSKE	86
PRIŠLO JE PISEMCE	87
PESEM OD SVETEGA FLORJANA	88
SIJAJ, SIJAJ SONCE	90
PO VRT' ŠPRANCIRA	91
BOG JE USTVARIL ZEMLJO IN NEBO	92
Mrliške pesmi, pesmi slovesa	93
PLETLA JE DEKLICA VENČEK	95
KAM SI ŠLO DETE	95
ZAPETI ŠE HOČEM POSEBNO SLOVO	96
OJ, ŽALOSTNO SLIŠATI	97
POSLUŠAJ, POSLUŠAJ PRELJUBI KRISTJAN	98
RASTI, RASTI ROŽMARIN	99
OČKA SO VZELI OD SINA SLOVO	100
VSE JE VESELO, VSE SE RADUJE	101

ČLOVEŠKO ŽIVLJENJE MAL' ČASA TRPI	102
BLAGOR DUŠI PLEMENITI	103
TEČE VODA, TEČE	104
STOJI NA BREGU DEKLE	105
TIHA NOČ JE	106
PŠENIČKA NA POLJU RUMENI	107
KAKO SI LEPA, OJ SESTRICA	108
SRCE JE ŽALOSTNO	109
OJ, KRISTJANI VERNI VI	110
OH, STRAH ME DANES SPRELETI	111
Vinske pesmi	113
JE PTIČKA PRILETELA	115
JE PTIČKA PRILETELA	116
JAZ SEM GORMAN IMEN'VAN	117
LJUBA DRUŽBA, PROSIM VAS	118
TAM V VINSKIH GORICAH	119
VSE SORTE ZDRAVICE ZDAJ GORI GREDO	120
EN GLAŽEK BOM V ROKE PRIJEL	121
PRIJAT'LJI LE SEM	122
JEZUS JE PO GORCI HODIL	123
LJUBEZEN VEČNA USTVAR'LA VSE	124
VINO INO VODA	125
ŽEJA JE VEČNA	126
JE TOL'KO PIJANCEV NA SVET'	127
KO UR'CA BIJE	128
KAJ V VINOGRADU TAMKAJ SE BLISKA	129
OD VINSKE GORICE VAM HOČEM ZAPET'	130
PRIJAT'LJI, NAJ BO MENI PREPUŠČENO	131
HITRO BO MINIL ČAS	132
PESEM NOVO BOM ZAPEL	133
NA ZDRAVJE VAM NAPITI ČEM	134
ZDAJ PA SAME ZDRAVIČKE	135
ZDRAVA MI RASTLINA BLAGA	138
NAPITNICA	139
PRELJUBI SVET' URBAN	141
SKUPAJ SMO PRIŠLI ZDAJ MI	142
Druge pesmi	143
O, JEZUS, BOD' POZDRAVLJENI	145
ZA JUTRANJIM KRAJEM	146
HVALJEN BOD' VSAKI ČAS	147
OJ, GNADE VELIKE	148

VESELI SEM KMETIČ	149
SPOMLAD' SE KMETIČ VESELI	150
SO PTIČICE ZBRANE	151
SNEG ZA TO LETO SLOVO JE ŽE VZEL	153
PRIŠLA BO, PRIŠLA TA LJUBA POMLAD	154
VESELI ČAS PRIHAJA	155
PTIČKA JE ZAPRTA B'LA	156
LEP IN ČASTIT JE TA KNAPOVSKI STAN	157
SONČEK SIJE	160
KRANCELJNOV PLES	161
LJUBEZNIVI MOJ' TOVARŠI	164
VZDIGNI SE JEZIK MOJ	165
KO PRIŠEL SEM NA SVET	167
BESEDA SLADKA DOMOVINA	168
POPOTNIK PRIDEM ČEZ GORO	169
VESEL' SMO MI NA SVET'	170
KAK' LUŠNO JE NA SVET' ŽIVET'	171
VSAKA STVAR SE VESELI	172
NOCOJ BO PA GVIŠNO OJEJOJ	173
JAZ 'MAM ENO PRIDNO ŽENKO	175
TAKI MOŽ NEKOČ JE ŽIVEL	176
MOŽ, KAJ SE SPET NALIVAŠ	177
V LEMBERGU JE ŽIVEL	178
IMEL SEM JAZ LJUBICO SLEPO	179
TRI BABE VKUP STOJIJO	180
KO JE BOG TA GREŠNI SVET USTVARIL	181
MOJ OČE SO MI REKLI	182
U PRSIH ME BODE	183
DOBER VEČER, GOSPOD OŠTIR	184
PETELINČEK JE ZGODAJ VSTAL	185
Zgodovinski del - viri in informatorji	187
Slovar zastarelih, narečnih in prevzetih besed	196
Delovanje Ljudskih pevcev iz Tepanja	199
Priložena zgoščenska <i>Mi pa pesmi dosti znamo</i> – Ljudski pevci iz Tepanja	

*Mi pa pesmi
dosti znamo*

Zahvala

Iskrena hvala vsem in vsakemu posebej, ki je pripomogel, da je ta zbirka ljudskih pesmi izšla.

- Posebna zahvala gre moji družini, ki me je veskozi podpirala in mi pustila prosto pot in čas za zbiranje pesemskega gradiva po terenu. Zahvaljujem se jim za vso pomoč, ki sem jo bila deležna vse do izida pesmarice.

- Hvala Ljudskim pevcem iz Tepanja, ob katerih sem lahko razvijala svoj čut in ljubezen do ljudske pesmi.

- Prirčna zahvala dr. Vitu Hazlerju in Vesni Sever Borovnik za podporo in spremno besedo.

- Zahvala vsem sponzorjem, ki so omogočili izid pesmarice.

Štefka Kovše

Knjigi na pot

*Se grlo mi postaralo,
ne morem gladko peti.
Da umrla grlica ne bo,
imate vi začeti.*

(A. M. Slomšek)

Stemi besedami je Slomšek, ki je bil veliki Slovenec in je nadvse ljubil lepo slovensko pesem, v eni izmed kitic svoje pesmi *Iskrenim Slovincem* nakazal, kako je potrebno poskrbeti za pesem in jo podati naprej.

Z enakim namenom sem tudi jaz zapisovala te lepe, stare ljudske pesmi, ki sem jih iskala in našla na terenu pri mnogih starejših ljudeh, se jih najprej sama naučila ter jih prinašala v skupino, kjer smo jih Ljudski pevci iz Tepanja oživljali in prepevali.

V dvanajstih letih vztrajnega iskanja sem pridobila obsežno in bogato zapuščino od starejših ljudi. Te pesmi so slišali peti že svoje dede in babice, se od njih učili, jih radi prepevali ter še žive ohranili in jih predali naprej.

Zaradi velikega števila zbranih pesmi, ki ga hranim, so v tej knjigi zapisane le tiste, ki se skorajda ne slišijo več in mnoge niso bile nikoli zapisane v pesmaricah.

Pesmi so raznolike, bogate so po vsebini in besedi in vsaka nosi v sebi svojo zgodbo – zgodbo človeka nekoč.

Vse te pesmi so izjemno dragocene, saj predstavljajo bogato kulturno dediščino našega naroda, iz katerega korenin tudi mi rastemo.

Pesmi v knjigi morda niso razvrščene tako, kot bi to zapisal nekdo, ki je strokovnjak s tega področja. Meni, kot ljudski pevki in ljubiteljici ljudske pesmi, je najpomembnejše to, da so pesmi zapisane in na tak način ohranjene. Da bi se ohranila tudi melodija, je knjigi priložen tonski zapis nekaterih pesmi v izvedbi Ljudskih pevcev iz Tepanja.

Tudi ta knjiga ni sama sebi namen, temveč naj predstavlja vez med rodovi pred nami in rodovi, ki prihajajo za nami, saj hrani nekaj, kar je bilo in kar mora ostati.

Vesela sem, da mi je uspelo toliko pesmi oteti pozabi. Veliko časa in

vztrajnega dela je bilo potrebno, da je knjiga nastala. Sedaj je pred vami. Z vsem srcem in ljubeznijo do ljudske pesmi jo ponujam naprej vsakomur, ki pesem spoštuje in jo ima rad. Tisti, ki bo knjigo vzel v roke, bo v njej zagotovo našel kaj zase.

Ta knjiga naj bo tudi izraz spoštovanja do tistih, ki so pesmi komponirali, in do vseh tistih, ki so pesem do današnjega dne živo ohranili.

In če so naši predniki tako ljubili te pesmi, smo zanje dolžni poskrbeti tudi mi sami, da jih ohranimo in posredujemo rodovom, ki prihajajo.

Štefka Kovše

S petjem utrjujemo svoje korenine

Spominjam se neke hladne jesenske, z luno razsvetljene noči leta 1960, ko sva se z mamó peš odpravila od avtobusne postaje proti južnemu delu vasi Tepanje, kjer je stal dom očetovih staršev. Tam nekje med Hohlerjevimi in Hazlerjevimi živicami sva zaslišala prelepo ubrano fantovsko petje, nato vriskanje (ukanje) in za kratek čas celo jodlanje. Na vprašanje, kdo je to, mi je mama odgovorila: *»To so pa tepanjski fantje, ki radi ob večerih pojó. Tudi pri nas, na Stranicah, smo veliko prepevali in brata, stric Pepek in Albin, sta jo, le če sta mogla, pobrisala na vas k fantovski družbi, da so na vasi skupaj prepevali pozno v noč. In dokler so peli, smo jih poslušali, mi tam izpod Male gore!«*

Leta pozneje se petja na prostem v Tepanju in drugod pod Pohorjem več ne spominjam. Glasove fantov je zamenjalo brnenje mešalnikov za beton, ki so v 70. in 80. letih 20. stoletja pomagali preurediti Dravinjsko dolino v povsem nov, pogosto na silo urbaniziran podeželski svet.

S pevci in glasbeniki izpod Pohorja in iz Dravinjske doline sem se ponovno srečal pred desetimi leti. Prvič neke sobote v Gačnikovem hramu na Klokočovniku pri Žičah, kjer je Radio Maribor pripravljal glasbeno-zabavne oddaje v živo in jih nekaj posnel vnaprej. Takrat sem slišal ubrano petje tepanjskih pevcev, ki sem jih, kot domačin, osebno večinoma poznal iz drugih okoliščin, a nisem vedel, da znajo tako lepo prepevati. Pozneje, 26. 6. 2011, sem Ljudske pevce iz Tepanja ponovno slišal v nekoliko manjši zasedbi v podobni oddaji v tepanjskem kulturnem domu in nato še večkrat na drugih javnih nastopih. Takrat so mi podarili dve svoji zgoščenki, in sicer Veseli pevec, posneta 2008, in Pesmi davnih časov, posneta le nekaj dni pred omenjeno prireditvijo. Leto 2011 je bilo leto, ko mi je umrla mama, in takrat so pri nas doma za mesece umolknilo radio, televizija in glasba nasploh. Edino, kar sem lahko poslušal, je bilo 2 x 14 pesmi s podarjenih kaset Ljudskih pevcev iz Tepanja, pa še te le med vožnjo v avtu.

Naj mi bo dopuščen ta bolj osebni uvod v nadaljnje razmišljanje pesemskega izročila in tradicije petja pod južnim Pohorjem in v zgornji Dravinjski dolini. Tolikim nosilcem kakovostne in predvsem raznovrstne vokalne zborovske in inštrumentalne glasbe, na tako malem območju, bi le težka našli primerjavo drugod v Sloveniji, zamejstvu ali v tujini. Nekaj približno podobnega se dogaja le še v Horjulski dolini, ki slovi po številnih

vrhunskih narodno-zabavnih ansamblih, toda tolikšnega raznovrstnega glasbenega ustvarjanja kot pod Pohorjem tudi tam ne poznajo. Zato sem vesel, da po starših v bistvu domačin, lahko že vrsto let poslušam in spremljam tudi petje Ljudskih pevcev iz Tepanja ali meni ljubo glasbo Zreških kovačev, ki so od leta 1958 utirali nekoliko samosvojo pot narodno-zabavne glasbe. Kakorkoli že, vse glasbeno izročilo in ustvarjanje ljudi iz dežele pod Pohorjem deluje blagodejno za telo in duha.

Tudi meni, ki se že vrsto let poklicno ukvarjam z ohranjanjem in varstvom dediščine, godi, da se pri nas širi zanimanje za ohranjanje našega glasbenega izročila in ohranjanje tehnik ter melosa glasbene tradicije. Dravinjska dolina in z njo glasbena skupina Ljudski pevci iz Tepanja je eno vodilnih slovenskih območij, kjer glasba ne bo nikoli zamrla. Med drugim tudi zato, ker v tepanjskem zboru prepevajo kar tri generacije pevcev. Le tako se ohranja glasbeno izročilo in se utrjuje od ust do ust, od hiše do hiše, od vasi do mesta in po dolini. Zato smo lahko hvaležni neumorni zbiralki in dokumentalistki glasbenega gradiva Štefki Kovše, ki pozorno spremlja takšna in podobna prizadevanja po Slovenskem in drugod in glasbeno tradicijo s svojimi (so)pevkami in (so)pevci poustvarja v današnjem času na večno sodoben način, torej tako, da jih radi poslušajo ljudje iz mest in tudi najbolj odmaknjenih krajev Pohorja. Ta glasba je njihova, del njihovega izraza in duha, in je posredovana tako, kot jo je razumel in ljudem posredoval skomarski pesnik in pevec Jurij Vodovnik. In v njegovi ritmiki in tradiciji, v ritmiki gibanja iskrive Dravinje in pre zgodaj »kropljenega« zreškega »cugeca«, izražajo podobno glasbeno pripoved tudi Ljudski pevci iz Tepanja. Zato hvala in zahvala vsem doslej, sedaj in v bodoče sodelujočim pevcem skupine, ki nam ohranja prelepo glasbeno tradicijo tukajšnje dežele.

Zelo pomembno je tudi, da tepanjski pevci gradivo za svojo vokalno interpretacijo nabirajo iz okolij izven območja zgornje Dravinjske doline in segajo tudi na območje porečja Voglajne, vse do osrčja Kozjanskega in naprej. Pesmi nabirajo tudi višje od južnega Pohorja, v Kotu nad Oplotnico in še naprej, torej povsod tam, kjer je še živo glasbeno izročilo in so ljudje doma ali pa v domovih oskrbovancev pripravljeni posredovati svoje védenje. Po Zakonu o varstvu kulturne dediščine temu pravimo danes »živo« ohranjanje nesnovne (nematerialne) kulturne dediščine, ki je sicer v nekaterih svetovnih kulturah edina osnova njihovih identitet in preživetja. Zato tudi ohranjanje pevskega glasbenega izročila Ljudskih pevcev iz Tepanja postaja ena od osnov ohranjanja identitete ljudi in kulture izpod Pohorja. Nekoč so taka ravnanja poetično poimenovali razvijanje in ohranjanje »genius loci«. Danes tem ravnanjem pravimo ohranjanje

dediščinskega izročila, istovetnosti, tradicije, sonaravnosti in trajnosti kulture. To so lastnosti in značilnosti kulture, ki danes postajajo mnogo pomembnejše kot kadarkoli poprej v zgodovini Slovenije in Evrope.

Pričujoča pesmarica s poučnim spremnim besedilom in obsežnim pesemskim gradivom je izvrsten primer sistematičnega delovanja ljubiteljev in strokovnjakov na terenu, da med številnimi informatorji zberejo pesmi, ki so se in se še prepevajo v krajih južnega Pohorja, Dravinjske doline in drugod. Še pred natisom sem na vpogled dobil deloma že obdelano gradivo pričujoče pesmarice. Moram poudariti, da je bilo skrbno zbrano, urejeno zelo sistematično in že opremljeno z dragocenimi podatki, kot so npr. imena in priimki informatorjev, datum in kraj njihovega rojstva in kraj zadnjega domovanja. Pesmi so razporejene po tematskih sklopih, kar daje bralcu zadosten vpogled v raznovrstnost opevanih tematik, ki so jih ljudski in drugi pevci zložili za pevske skupine in poslušalstvo. Posebej so zanimive t. i. legendarne pesmi, ki opevajo svetniške prigode, še posebej tiste o sv. Florjanu in sv. Barbari, zavetnici rudarjev in vseh drugih pred nenadno smrtjo. Zajetna je tudi bera ljubezenskih pesmi, ki opevajo stiske, veselje, srečo, ljubezen in tudi razočaranje ljubljenih in ljubezni željnih posameznikov. Zelo zajeten sklop obsegajo vinske pesmi, ki nakazujejo, kako pomembno vlogo ima v življenju na Slovenskem kultura vinogradništva, vina in z njim povezanih živahnosti ter tegob. Marsikoga vino osrečuje, saj krepi družabnosti, a je tudi zahrbtnen sovrag, ki uničuje dušo, telo, družine in razkraja medsebojne odnose. Dragocen je tudi zbrani nabor napitnic, ki so v krajih pod Pohorjem gibalo družabnosti na porokah, obletnicah, pa tudi ob rojstvu in celo smrti. Pravzaprav pesmi obvezno spremljajo tukajšnjega človeka od zibeli do groba, tako ob praznikih kot vsakdanjkih.

Veseli me, da so člani pevske skupine Ljudski pevci iz Tepanja in njihovi sodelavci zbrali moči za knjižno predstavitev svojega glasbenega repertoarja. Doslej smo njihovo petje lahko poslušali le v živo ali ob vrtenju zgoščenk. Tokrat imamo pred seboj na voljo besedila, ki se jih lahko naučimo na pamet, tako, kot smo se učili pesmi v šoli. Ker torej »*mi pa pesmi dosti znamo*«, lahko sedaj skupaj s tepanjskimi pevci (za)pojemo in tudi tako utrjujemo glasbeno izročilo in identitete slovenskih dežel. In prav to je glavni namen pričujoče pesmarice.

*izr. prof. dr. Vito Hazler,
univ. dipl. etnolog in
umetnostni zgodovinar*

Ljudski pevci in zbiranje pesemskega gradiva

ZLjudskimi pevci iz Tepanja se kot zunanja sodelavka uredništva za ljudsko glasbo, prej dolga leta na Radiu Slovenija, zdaj že nekaj let na Radiu Ognjišče, in kot strokovna spremljevalka pevskih in godčevskih skupin pri Javnem skladu Republike Slovenije za kulturno dejavnost že nekaj let srečujem na različnih koncertnih odrih in prireditvenih prostorih širom Slovenije, na katerih se predstavljajo pevci ljudskih pesmi in godci ljudskih viž. Pevci iz Tepanja zvenijo ubrano in zvočno polno. Opaženi so bili ne le zaradi triglasnega, odprtega in naravnega načina petja, temveč zaradi izbora pesemskega gradiva. Pogosto so peli »ta dolge« pesmi, pesmi z veliko kitic, ki jih danes redkeje slišimo. Pripovedne, mrliške, obredne, nabožne, ljubezenske, vinske, šaljive pesmi in druge so del njihovega obsežnega, vsebinsko raznolikega repertoarja.

Ljudski pevci iz Tepanja ves čas organiziranega delovanja vneto zbirajo in dokumentirajo pesemsko gradivo. Nekaj so ga izbrskali iz spomina, poiskali med starejšimi domačini, veliko pa so ga nabrali na nastopih v domovih starejših. Njihovo gradivo tako ni le lokalno omejeno na Tepanje in okoliške vasi, temveč zaradi informatorjev iz Vojnika, Frankolovega, Spodnjega Grušovja, Dobovca pri Ponikvi, Podgrada pri Šentjurju, Loke pri Žusmu, Kota nad Oplotnico ... sega širše. Za zbiranje in dokumentiranje gradiva je zaslužna Štefka Kovše, ki je s svojo zavzetostjo, strastjo in kritično distanco pomemben del etnološkega raziskovalnega dela.

Po štirih zgoščenkah, ki so trajen zapis našega ljudskega glasbenega izročila, so se pevci iz Tepanja odločili, da obsežno gradivo izdajo še v pesmarici. Naslov *Mi pa pesmi dosti znamo* je povzet po verzu ene izmed pesmi in ga še kako »opravičuje« število zbranih in zapisanih besedil. Ker pa samo zapis besedil ne oživi pesmi, je knjigi dodana še zgoščenska z izbranimi zvočnimi primeri z namenom, da pesmi iz naše tradicije ne bi postale pozabljena dediščina, ampak bodo še naprej del živega izročila.

*Vesna Sever Borovnik,
univ. dipl. etnologinja in
kulturna antropologinja*

ԵՐԸ

Ljubezenske pesmi

SEM SANJAL SINOČI

*Sem sanjal sinoči o vodi deroči,
kjer Save iztek se zliva u svet.*

*Preljuba mi piše, da mora od hiše,
če ljubezen z menoj ne ustavi takoj.*

*Pod oknom se ustavim, jo lepo pozdravim,
besede v slovo ji pravim tako.*

*Ljubezen med nama razdiraš ti sama,
moril te bo kes in solzice vmes.*

*Adijo samota, večerna sobota,
nocoj zadnjikrat sem prišel vas'vat.*

VZEMI, VZEMI PRSTAN Z ROKE

*Vzemi, vzemi prstan z roke,
pravi dekle žalostno.
Jaz pa tebe ljubiti ne morem,
ker mi mamica branijo.*

*Jaz obljube ne bom prelomila,
zvesto te ljubila bom.
U spomin ti bo gorela,
vsak večer na oknu luč.*

*Minuli tedni, meseci,
na oknu svetle lučke več ni.
Al jaz bom pa pogledat šel
k svoji prvi ljubici.*

*Hišna vrata so odprta,
notri mnogo je ljudi.
Pa zagvišno je poroka
moje prve ljubice.*

*Nasproti mu pa pride fantič,
beli križ v rokah drži.
Za njim pa štirje mladi fantje
belo krsto nesejo.*

*Zbogom ljuba, zbogom draga,
zdaj ne bova se videla več.
Onkraj sveta, onkraj groba,
tam se zopet snideva.*

LEŽI, LEŽI RAVNO POLJE

*Leži, leži ravno polje,
ravno polje široko.
Leži mi, leži, to ravno polje,
ravno polje široko.*

*Po tem polju pa furajo,
sami mladi fantiči.
Pa le furajte, pa v štal'co dajte,
v lepo štal'co velbano.*

*Prišla je k večerji klicat
ena mlada kelnarca.
Pojte k večerji, pojte k večerji,
večerja je pripravljena.*

*Vsi so bili pri večerji,
samo Anzelna ni b'lo.
Pa le večerjajte, pa nič ne čakajte,
jaz večerjal nič ne bom.*

*Kaj je tebi, Anzel mladi,
da tud' poješ z nami nič.
Jaz z vami več ne bom prepeval,
pa tudi fural več ne bom.*

*Moje dekle si je izbralo
en'ga druž'ga furmana.
Jaz sem jo ljubil, pa sem jo izgubil,
zdaj močno me srce boli.*

NA ZEMLJO PLUL VEČERNI DIH

*Na zemljo plul večerni dih,
v grmovju pel je, v grmovju pel je slavec tih,
ko na razpotju za vasjo,
ji slednjič je podal roko.*

*Ne jokaj ljuba, jaz ti zvest
ostanem v kraju, ostanem v kraju tujih mest.
Ihteč dekle je šla domov,
željno čakala list njegov.*

*In prej ko teden je minil,
se pismonoša, se pismonoša je zglasil.
Za prvim listom dva, trije,
so tolašili ji srce.*

*In tretji list je kratek bil,
solze v oči ji, solze v oči ji je zvil.
Da naj ne čaka ga nikdar,
on stopa z drugo pred oltar.*

*In zdaj že pisma dolgo ni,
dekle pa vedno, dekle pa vedno bolj blede.
Bledi, blede, se žalosti
in materi srce teži.*

*Umiri se ti, otrok moj,
dobrotni Bog, dobrotni Bog naj bo s teboj.
Oh mati, mati vse zaman,
njega pozabim jaz nikdar.*

*Odletel lastovic je roj,
odnesel leto, odnesel leto dni s seboj.
Kraj odra mati se solzi,
ki ji edina spava hči.*

ŽE VEČKRAT SEM SLIŠAL OD STARIH LJUDI

*Že večkrat sem slišal od starih ljudi,
da mlad'ga dekleta za dotikat' se ni,
da mlad'ga dekleta za dotikat' se ni,
ker ona najlepše cveti.*

*Moj fantič je prišel pod okence stat,
na okno potrkal je s prstom trikrat,
ljubica moja, ti daj mi odpret',
jaz hočem tvojo rož'co imet'.*

*Jaz bi ti jo dala iz mil'ga srca,
ko bi ta rož'ca za utrgati b'la,
al' ta rož'ca, ta rož'ca za utrgat' še ni,
ker ona najlepše cveti.*

*Le naj se razcvete, da cvet bo krasan,
potem pa le pridi ti fantič ponj sam,
da s tega se cveta razvije nov cvet,
prijoka naj sinko na svet.*

JAZ SEM LUŠKAN JAGER

*Jaz sem luškan jager, imam šamorja,
imam zavber dekle z gornjega kraja.
Tam, kjer mi drevce cveti no trav'ca zeleni,
tam, kjer moja ljubica spi.*

*Ko se zjutraj vstanem, grem pa spet na lov,
streljat zajčke lepe, pisane ptičice.
Tam, kjer mi drevce cveti no trav'ca zeleni,
tam, kjer moja ljubica spi.*

*In srce veselo v prsih jaz imam,
saj vesel zvečer k dekliču se podam.
Tam, kjer mi drevce cveti no trav'ca zeleni,
tam, kjer moja ljubica spi.*

*Pa pod okno njeno pridem z lojterco,
tiho se priplazim v njeno kamrico.
Tam, kjer mi drevce cveti no trav'ca zeleni,
tam, kjer moja ljubica spi.*

*Res sem luškan jager, dobro jagat' znam,
dober je moj šamor, dobro trofit' znam.
Tam, kjer mi drevce cveti no trav'ca zeleni,
tam, kjer moja ljubica spi.*

KAJ PA DEKLE TUKAJ DELAŠ

*Kaj pa dekle tukaj delaš, rečem jaz.
Kaj pa dekle tukaj delaš, rečem jaz.
Kaj pa dekle tukaj delaš,
na zelenem, na zelenem travniku.*

*Kaj ne veš, da rož'ce trgam, rečem jaz.
Kaj ne veš, da rož'ce trgam, rečem jaz.
Kaj ne veš, da rož'ce trgam,
da ti pušeljč, da ti pušeljč naredim.*

*Toti pušeljč boš ti nosil, rečem jaz.
Toti pušeljč boš ti nosil, rečem jaz.
Toti pušeljč boš ti nosil,
čez deželo, čez deželo štajersko.*

*Tam te bodo spraševali, rečem jaz.
Tam te bodo spraševali, rečem jaz.
Tam te bodo spraševali,
kdo ti je toti, kdo ti je toti pušeljč dal.*

*Men' ga dala je Slovenka, rečem jaz.
Men' ga dala je Slovenka, rečem jaz.
Men' ga dala je Slovenka,
moja prva, moja prva ljubica.*

DEKLE, DEKLE JAZ TE VPRAŠAM

*Dekle, dekle jaz te vprašam,
kaj ti delaš v vrtecu.
Al' ti seješ drobne rož'ce,
al' ti pleveš majeron?*

*Jaz ne sejem drobnih rožic,
tud ne plevem majeron.
Jaz od rožic slovo jemljem,
ker jih zapustila bom.*

*Dekle, dekle jaz te vprašam,
zakaj imaš solzne ti oči.
Zakaj si pesmic več ne poješ,
zakaj obrazek tvoj bleđi?*

*Fantič, fantič kaj sprašuješ,
ko že sam prav dobro veš.
Sama v vrtu sem ostala,
osamelo je srce.*

*Dekle, dekle jaz te vprašam,
al' 'b hotela moja bit'?*
*K mam'ci svoji te popeljem,
če b' hotela moja bit'.*

*Rož'ce bova skup sadila,
zraven plela majeron,
skupaj bova pesmi pela,
pridi dekle na moj dom.*

BEL LISTEK SEM PISAL

*Bel listek sem pisal čez širno morje,
brod nesel je listek do ljube moje.
A čakal sem mesec in dva in pa tri,
od ljube pa odgovora ni.*

*Poslal čez valove zdaj listek sem drug,
po ptici srebrni na topli sem jug.
Odgovora čakam spet mesece tri,
od nje pa odgovora ni.*

*Napisal dekletu zdaj tretji sem list,
izročil sem ribici jaderni list.
Na produ spet čakam že mesece tri,
od nje spet odgovora ni.*

*Pač ladjo uničil je divji vihar
in listek je utonil in brod in brodar.
In ptičko zadel mi pač lovčev je strel
in padel, oh, listek je bel.*

*A listek po ribi čez morje poslan,
od slanih valov je bil morskih opran.
Ni mogel ga brati moj zvesti deklič,
ni mogla odpisati nič.*

*Pomlad spet obhaja veseli svoj god,
glej, spet so tu ptiček in rib'ca in brod.
A lista čakalcu ne nese nikdo,
saj ptica mi poje tako.*

*Dekle se ti suče tam onkraj morja
in sladko z mladeničem krasnim kramlja.
Njej listov, nji pošte pač treba več ni,
vse tamkaj ima, kar ji srce želi.*

ŠTIRJE FANTIČI PO VASI HODIJO

*Štirje fantiči po vasi hodijo,
rosnate šolne, šolne nosijo,
rosnate šolne, šolne nosijo,
za tisto lušno lahko noč.*

*Kaj si je zmisлил najtamlajši fant,
začel je hodit' k ljubici v vas,
začel je hodit' k ljubici v vas,
za tisto lušno lahko noč.*

*Mam'ca so vedeli, očka pa ne,
kam je zahajalo mlado dekle,
kam je zahajalo mlado dekle,
za tisto lušno lahko noč.*

*Pa je minulo mesecev devet,
zvedeli so očka, zvedel celi svet,
zvedeli so očka, zvedel celi svet,
za tisto lušno lahko noč.*

*Dekle rodila sinčeka je b'la,
milo se jokala, ker mamica je b'la,
milo se jokala, ker mamica je b'la,
za tisto lušno lahko noč.*

*Mam'ca že šnicle, šnicle pečejo,
zraven se pa silno močno jokajo,
zraven se pa silno močno jokajo,
za tisto lušno lahko noč.*

*Očka pa brezovo šibo režejo,
zraven se pa silno močno dušajo,
zraven se pa silno močno dušajo,
za tisto lušno lahko noč.*

*Nič se ne jokaj ljuba ljubica,
saj nisi sama kriva, kriva sva oba,
saj nisi sama kriva, kriva sva oba,
za tisto lušno lahko noč.*

OB POTOKU TRAV'CA RASTE

*Ob potoku trav'ca raste, v trav'ci so pa rožice,
eno dekle jih pa trga, njen obraz je žalosten.*

*Komu trgaš rož'ce drobne, komu delaš pušelček?
Tebi trgam rož'ce drobne, tebi delam pušelček.*

*To povem ti ljub' moj fantič, men' se ženit' ne puste,
ti boš moral k vojakom iti, jaz pa sinka zibati.*

*Kaj povem ti ljubo dekle, dajva midva smrt storit',
teb' ne bo treba sinka zibat', men' pa ne k vojakom it'.*

*Gresta doli ob potoku, tam, kjer voda bolj šumi,
zadnjikrat se poljubita in v valove skočita.*

*Zdaj si voda pesem poje, tiho pesem žalostno,
o mladosti, o ljubezni, ki nazaj je več ne bo.*

NE HODI TI K MENI PONOČI

*Ne hodi ti k meni ponoči,
le pridi mi rajši podnev.
Ker ponoči te čakajo fantje povesod,
za tebe nevarna je pot.*

*Le kaj je zdaj men' za storiti,
ponoči jaz k ljub'ci ne smem.
Pa podnevi jaz k ljubici hodil ne bom,
še rajši oženil se bom.*

*Povprašal bom stare prijat'lje,
le kakšen je zakonski stan.
Pa so oni dejali in rekli tako,
da k letu te grivalo bo.*

*A jaz na to nič ne porajtam,
pa hitro tja v farovž letim,
da me fajmošter s kancla oznan'jo trikrat,
jaz hočem pri svoji ležat'.*

*Gostija je bila res lušna,
še preža tud' nekaj velja,
pa so godci zagodli nevesti tako,
da hleto že zibala bo.*

*Nevesta se je nasmejala,
ker dobro je vedela to,
da v kimpetu jedla bo kurje meso,
starinco bo pila sladko.*

*Saj kurje meso je res dobro,
starinca tud nekaj velja,
prešmentana baba pa družga ne zna,
starinco prav dobro pit' zna.*

ZAGORELE SO PLANINE

*Zagorele so planine,
zagorel je lep obraz.
Mesec je na nebu sanjal,
ko sem šel v zagorsko vas.*

*Na prvem oknu nagelj vidim,
na drugem oknu rožmarin.
Jaz k dekletu sem se sklanjal,
prosil šopek za spomin.*

*Rožmarina ni mi dala,
nageljna pa tudi ne.
Ona se mi je nasmejala,
jaz ljubezen sem preklel.*

*Kar sem rekel, to bom storil,
mož beseda bom ostal.
Tebe, dekle, ne bom več pogledal,
rajši si bom drugo zbral.*

*Kupil ji bom prstan zlati,
en poljubček ji bom dal.
Zraven tega jo bom ljubil
in ji bodem zvest ostal.*

TAM NA VRTU MED CVETLICAM'

*Tam na vrtu med cveticam'
je sedela deklica.
Lepa, mlada kakor roža,
pesmice je pevala.*

*V vrtu sem pa nič ne delam,
le v oblake jaz strmim.
Ledik stan svoj premišlujem,
kak' lepo u njem živim.*

*Ko bi ti dekle moja bila,
bi z menoj v gostilno šla.
Mi ljubezen obljubila,
bi na veke moja b'la.*

*Kaj mi bodo mam'ca rekli,
če b' s teboj v gostilno šla.
Dekle al' ne znaš lagati,
da s' pri sveti maši b'la.*

*Kaj me boš učil lagati,
saj ne maram jaz zate.
Ledik hočem jaz ostati,
kon'c življenja svojega.*

*Al' ni škoda dekle tega,
da se nis' zaljubila.
Ti u devištvu češ ostati,
mene boš pogubila.*

DEKLE, ZAKAJ GLAVO POVEŠAŠ

*Dekle, zakaj glavo povešaš,
dekle, zakaj s' tak žalostno.
Gotovo nekaj ti pogrešaš,
dekle, dekle, povej mi to.*

*Molčiš, ti nočeš govoriti,
dovolj mi je, zdaj vem jaz vse.
Ponosna več ne moreš biti,
ker nekdo cvet ti ukradel je.*

*Povej, kedo je to zahteval,
da si spoznala grešni svet.
Povej, kedo je to zahteval,
za lepi cvet, ponos deklet.*

*Ljubila sem, ljubila blazno,
on mi ljubezen vračal je.
Na prsi me pritiskal slastno,
oj, bodi moja, prosil je.*

*Trenutno sem se spozabila,
spolnila srčne mu želje.
Zakaj bi tega ne storila,
saj nosil v prsih je srce.*

*Kako boli, ko me je varal,
ne očitaj mi še tega ti.
Z ljubeznijo me je očaral,
al' zdaj mu tega mar več ni.*

STOJI NA GORI LOVEC MLAD

*Stoji na gori lovec mlad,
v dolino se ozira,
z levico briše si oči,
z desnico puško upira.*

*S čeri pozdravlja ga sladko,
brhka planinska roža,
z doline glas zvona zvoni,
mu mlado lice boža.*

*Veselo poje glasni zvon,
k poroki se oglašā,
a lovcu gori, vrh planin,
najslajša nada ugaša.*

*Okoli nevesti se smeji
in lice rdi cvetoče,
vsa družba z njo se veseli,
a lovec v gori joče.*

*Saj njemu segla je v roko,
ljubezen obljubila,
zdaj gre pa z drugim pred oltar,
a nanj je pozabila.*

*Planina sojna, tvoj sem, tvoj,
s teboj se bom zasnubil,
poročil danes se s teboj,
do groba te bom ljubil.*

*Ti zvesta puška risana
boš naju poročila
in o ljubezni strtih src
v dolino boš zvonila.*

*S teboj užival bom vesel,
planinske slasti tajne,
planina pa povesti vmes
bo pravila mi bajne.*

Nabožne pesmi

PRELEPO ZVONI POJEJO

*Prelepo zvoni pojejo, večernico zvoni,
nedeljo oznanjujejo, Gospodove časti.*

*Nedelje vse se veseli, pometa, umiva se,
večerno sonce za goro zdaj ponižuje se.*

*Kako trjanči prelepo, to je Gospodov glas,
na praznik svet, ki jutri bo, prijazno vabi nas.*

*Lepo oprane mize so, umite tudi klopi,
vse bo lepo pripravljeno za dan Gospodovi.*

*V bogaboječih hišah se svet' roženkranc moli,
kleči po starem oče še, družina okol' njega.*

*In tak se sprav'jo mirno spat', Bog pa nad njimi bedi,
prihodnje jutro zgodaj vstat', ko zopet zazvoni.*

*Oj, bodi nam pozdravljena sobota večer ti,
da b' tudi enkrat srečna b'la sobota naših dni.*

ZVONOVI LEPI SO IZBRANI

*Zvonovi lepi so izbrani,
iz Celovca pripeljani.
Posvečeni so s škofovo roko,
zdaj že v turnu pojejo.*

*Zvon že kliče k sveti maši,
bodi z doma al' na paši.
Po turnu se ravnaj, v cerkev se podaj,
Bogu čast in hvalo daj.*

*Ko zaslišiš zvon zvoniti,
ne pozabi se odkriti.
Reci Jezus moj, sem služabnik tvoj,
vselej mi ob strani stoj.*

*Vsaki dan se bo zgodilo,
da opoldne bo zvonilo.
Z delom postojiš, stori sveti križ
in si čelo ohladiš.*

*Zdaj zvonovi zazvonite,
hvalo Večnemu donite.
Ti pa, Jezus, daj, daj nam sveti raj,
tam pri Bogu vekomaj.*

DOBER VEČER NAM BOG DAJ

*Dober večer nam Bog daj,
lepo zvonček poje,
on nas vabi v sveti raj,
vzdignit' srce svoje.*

*Dober večer nam zvoní
iz visoke line,
glasno on razveseli
hribe in doline.*

*Dober večer on pove
kmetiču na polji,
da počivat' iti sme,
kar mu je po volji.*

*Dober večer nam želi,
večno luč oznani,
nas k molitvi obudi,
ako smo kristjani.*

*Dober večer, lahko noč,
zvezde nam želijo,
ki na nebu bliskajoč
pokoj dol rosijo.*

*Dober večer zvonček moj,
kadar grem počivat,
dober večer mi zapoj,
večno luč zauživat'.*

JE ANGEL GOSPODOV

*Je angel Gospodov Mariji oznanil,
da bo ona spočela od Svet'ga Duha.*

*Ko začne zvoniti, mi mor'mo moliti,
blagoslovljeni zvoni zvonijo lepo.
Zvonovi zvonijo lepo,
k molitvi nas vabijo.*

*Marija je rekla, glej Božja sem dekla,
naj se mi zgodi po besedi tvoji.*

*Ko začne zvoniti, mi mor'mo moliti,
blagoslovljeni zvoni zvonijo lepo.
Zvonovi zvonijo lepo,
k molitvi nas vabijo.*

*In sveta beseda meso je postala,
med nam' prebivala, je Jezusa ime.*

*Ko začne zvoniti, mi mor'mo moliti,
blagoslovljeni zvoni zvonijo lepo.
Zvonovi zvonijo lepo,
k molitvi nas vabijo.*

*Poglejmo še v vice, na verne dušice,
usmili se Jezus in reši jih z vic.*

*Ko začne zvoniti, mi mor'mo moliti,
blagoslovljeni zvoni zvonijo lepo.
Zvonovi zvonijo lepo,
k molitvi nas vabijo.*

*Čast bodi Očetu in Sinu in Duhu,
kakor b'lo je v začetku, naj bo na vekomaj.*

*Ko začne zvoniti, mi mor'mo moliti,
blagoslovljeni zvoni zvonijo lepo.
Zvonovi zvonijo lepo,
k molitvi nas vabijo.*

O, JEZUS, KJE SI HODIL

*O, Jezus, kje si hodil, o, Jezus, kje si bil,
da si za naše grehe krvavi pot potil.
Veronika priteče, eno rutico prinese.
O, Jezus, naš Gospod, obriši si krvavi pot.*

*O, Jezus, kje si hodil, o, Jezus, kje si bil,
da si za naše grehe krvavo bičan bil.
Veronika priteče, eno rutico prinese.
O, Jezus, naš Gospod, obriši si krvavi pot.*

*O, Jezus, kje si hodil, o, Jezus, kje si bil,
da si za naše grehe tak s trnjem kronan bil.
Veronika priteče, eno rutico prinese.
O, Jezus, naš Gospod, obriši si krvavi pot.*

*O, Jezus, kje si hodil, o, Jezus, kje si bil,
da si za naše grehe tak nesel težki križ.
Veronika priteče, eno rutico prinese.
O, Jezus, naš Gospod, obriši si krvavi pot.*

*O, Jezus, kje si hodil, o, Jezus, kje si bil,
da si za naše grehe tak strašno križan bil.
Veronika priteče, eno rutico prinese.
O, Jezus, naš Gospod, obriši si krvavi pot.*

*Bog jim večni pokoj daj,
večna luč jim sveti naj.
V miru naj počivajo,
svet'ga raja uživajo na vekomaj,
sam Bog jim ga daj.*

Opomba:

Zadnjo kitico so dodali, kadar so to pesem peli pri bedenju.

ENA PTIČKA JE PRILETELA

*Ena ptička je priletela
dol iz Grad'ca nemškega,
eno pesem je zapela
od Marije, od Jezusa.*

*Tam so Jezusa prijeli,
močno so ga zvezali,
gor na goro so ga peljali,
gor na goro Kalvarijo.*

*Tam so ga na križ pribili,
za roke in za noge,
križ so močno zasadili,
da se je stresel celi svet.*

*Marija je pod križem stala,
prav milo se je jokala.
Ljub' moj sin le stop' dol iz križa,
da ti bom solze obrisala.*

*Jaz ne morem dol iz križa,
ker že tri ure gor visim,
moje truplo je že mrtvo,
samo duša še živi.*

*Duša šla bo pred sodnika,
pred sodnika nebeškega,
tam dobila bo plačilo,
kar si je zaslužila.*

ENA PTIČKA PRILETELA IZ DEŽELE JUTRANJE

*Ena ptička priletela iz dežele jutranje
in je prav lepo zapela od Marije žalostne.*

*Marija je v oltarju stala in jo je uprašala,
kje s' to pesem slišala, al' si s' jo sama 'zmyslila.*

*Jaz jo nisem sama 'zmyslila, peti sem jo slišala,
pela sta jo zidarja dva, ki sta to cerkev zidala.*

*Marija je pod križem stala, milo se je jokala,
sinek, sinek stop' dol s križa, da ti bom solze obrisala.*

*Jaz bi že dol s križa stopil, pa tri ur'ce gor visim,
moje truplo je že mrtvo, samo duša še živi.*

*Svojo dušo je izročil gor Očetu nebeškemu,
svojo mater pa je izročil ljub'mu svet'mu Janezu.*

*Takšno je pšenično zrno, ki je Jezusa telo,
ki pri vsaki sveti maši je povzdignjeno v nebo.*

*Takšna je ta vinska trta, ki je Jezusova kri,
saj nobene svete maše darovane brez nje ni.*

PRVA JE URA TE NOČI

*Prva je ura te noči,
ko se Marija veseli,
ko se Marija veseli
svete noči.*

*Deveta je ura te noči,
ko se Marija veseli,
ko se Marija veseli
svete noči.*

*Dvanajsta je ura te noči,
ko se Marija veseli,
ko se Marija veseli,
dete rodi.*

*Marija rodila Jezusa,
našega je Zveličarja,
našega je Zveličarja
cel'ga sveta.*

*Jezus je majhen pa je svet,
On je odrešil celi svet,
On je odrešil celi svet,
na križu razpet.*

GLEJ, MARIJA, DETE TVOJE

*Glej, Marija, dete tvoje,
s prošnjo pred teboj klečim.
Vzemi me v naročje svoje,
da pri tebi mir dobim.*

*Mati mila meni bodi,
vzgajaj me, kot znaš le ti.
Skrbno k Jezusu me vodi,
da mi dušo posveti.*

*Božjim angelom naroči,
naj me spremljajo povsod.
Kadar pa s sveta se ločim,
v raj me peljejo od tod.*

*Oj, Marija, kaj bi bilo,
če bi tebe ne bilo.
Kje bi se srce spočilo,
kdo bi vodil me v nebo.*

DOBER VEČER, BRATEC MOJ

*Dober večer, bratec moj, se bova pozdravila,
le moli ino glasno poj, češčena si Marija.*

*Češčena si Marija ti, zapojmo in molimo,
ker s turna večno luč zvoní, Marijo počastimo.*

*Marija bod' pozdravljena, sam angel te pozdravi,
med vsem' ženam' si žegnana, gospod s teboj je, pravi.*

*Ti boš spočela Jezusa, Devica boš ostala,
rodila nam Zveličarja, nebes in zemlje Kralja.*

*Od moči Duha svetega boš Jezusa rodila,
človeka, pravega Boga in Sina boš imela.*

*Na glas angelskih besedi, Marija je tak rekla,
naj volja Božja se zgodi, Gospodova sem dekla.*

*Beseda sveta je meso glih tistikrat postala,
v telesu je deviškemu, med nami prebivala.*

*Češčena si Marija ti, še enkrat vsi recimo,
ti mati si, otroci mi teb' se priporočimo.*

*Prižgana nam je večna luč vsem vernim dušam v vicah,
da b' našli tam nebeški ključ, nebeškim vsem devicam.*

*Da b' tudi b'li pripravljeni, ko bo trpljenja kraj,
veselo s tega sveta šli, na praznik v sveti raj.*

EN GOSPOD IN ENA VERA

*En Gospod in ena vera,
kjer nam sveti raj odpira.
Ona nas uči, kako se časti,
Bog je stvarnik vseh reči.*

*Dve zapovedi ljubezni,
da utideš večni brezni.
Ljubi prav Boga, svoj'ga bližnjega,
ljubi tud' sovražnika.*

*Tri pršone Svete trojice,
eden Bog je le v resnici.
Kdor bo vse to stril, kar je Bog učil,
se bo večno veselil.*

*Štir evangeliste imamo,
štir poslednje reči znamo.
Kdor se njih boji, sveto govori,
greha nikdar ne stori.*

*Pet zapovedi cerkev dala,
da bi v nebesa pripeljala.
Pet je svetih ran, s katerimi, o kristjan,
z rešnjo krvjo si bil opran.*

*Šestkrat Jezus kri prelival,
grešniku je grehe zmival.
Tebe odrešit', hotel kri prelit'
in na križu smrt storit'.*

*Sedem žalosti Marije,
kjer pod križem solze lije.
Kjer je sin razpet, moral strašno umret'
in od njega slovo vzet'.*

*Osem zveličanskih čednost',
daj kristjanom pravo grevnost.
Oh, sirote moj, nikar se ti ne boj,
saj je Bog prijatelj tvoj.*

*Devet korov angelov je b'lo,
s katerimi bod' te vsi veseli.
Tudi čisti mi, kakor angelci,
bomo vekomaj prepevali.*

*Deset zapovedi očeta,
ker nam sveti raj obeta.
Kdor se ga boji, sveto govori,
velik'ga greha ne stori.*

*Enajst tavžnt devic je b'lo,
so za vero kri prelile.
Zdaj pred Jezusom, svojim ženinom,
večno bodo pele tam.*

KO DAN SE ZAZNAVA

*Ko dan se zaznava,
danica priplava,
se sliši zvonjenje
čez hribe, čez plan.*

*Zvonovi zvonite,
na delo budite,
ker naše življenje
je kratek le dan.*

*Kdor hoče živeti
in srečo imeti,
naj dela veselo,
pa moli naj vmes.*

*Zvonovi zvonite,
k molitvi vabite,
ker prazno je delo
brez žegna z nebes.*

*Če delavč se upeha,
trpljenje mu neha,
ga delapust vabi,
večer ga hladi.*

*Zvonovi zvonite,
nedeljo znanite,
Gospod ne pozabi,
plačilo deli.*

*Oh, naglo nas mine
ves trud, bolečine,
utrujen se vleže
na pare trpin.*

*Zvonovi zvonite,
domov ga sprejmite,
gre z dela in teže
Adamovi sin.*

PRAZNIK REŠNJEGA TELESA

*Praznik Rešnjega telesa,
praznik lep praznujemo,
srca in oči v nebesa
k Bogu povzdigujemo.*

*Svet je cerkev neizmerna,
danes nebo za strop ima,
dan's pod nebom družba verna
hvali in časti Boga.*

*Dan's pod milim nebom maše,
po vsej zemlji se pojo,
dan's naravnost prošnje naše,
pred Boga v nebo gredo.*

*Zvonček poje, pokleknimo
kristjani vsi lepo
in hvaležno počastimo
sveto Blaženo telo.*

NA GORI ROMARSKA CERKVICA

*Na gori romarska cerkvica, pozdravljena mi bodi ti,
v oltarju Božja porodnica, v naročju Jezuščka drži.*

*Pobožnost te je sezidala, z gorečim trdom vrh gore,
tu Stvarniku se poje hvala in prošnje tu v nebo kipe.*

*Sem k tebi trudni, obloženi, tolažbe željni romajo,
olajšani in poživljeni, od tod domov se vračajo.*

*Pod tabo rod za rodom gine, v dolini doli ti stojiš,
težave vseh in bolečine poznaš, tolažbe jim deliš.*

*Še dalje naj cerkvica hrani v zavetju tvojem te Gospod,
neviht in strele naj te brani, jaz dalje idem svojo pot.*

ԶՆՆ

Pripovedne pesmi

STOJI, STOJI TAM POD GORO

*Stoji, stoji tam pod goro
en klosterček Velesovo.
V njem biva ena Uršika,
najlepša nun'ca klosterska.*

*Je v kloster šla, je nunica
skoz okence dol gledala.
Na polju fantič je oral
in drobno detelj'co sejal.*

*Le pridi doli Uršika,
najlepša nun'ca klosterska.
Da ob tebe bom slovo jemal,
zlat prstan ti na roko dal.*

*Urška prosila je lepo,
jaz grem, jaz grem s kloštra domov.
Jaz grem, jaz grem s kloštra domov,
za eno ur'co al' pa pou.*

*Ta vel'ka nuna jo svari,
tako ji pravi, govori.
Nikar, nikar Uršika,
pozabi svoj'ga ženina.*

*Tvoj ženin zdaj je Jezus svet,
krvavih ran on ima pet.
On je za tebe kri pretil,
da t' je nebesa zadobil.*

*Iz kloštra ven me ne puste,
slovo jemati tudi ne.
Zdaj prime za srebrni meč,
porine ga v srce mereč.*

*Le teci, teci gorka kri
in s trupla beži duša ti.
To naj v poduk vsem staršem bo,
ki hčerke v kloster silijo.*

NEKOČ ŽIVEL JE MLADI MEŽNAR

*Nekoč živel je mladi mežnar,
ene uboge rev'ce sin.
Gor in dol je po britof' hodil,
milo si je žvižgal, pel.*

*Sreča ga pa 'na bela žena,
to je b'la njegova smrt.
Ona reče dober večer,
on jo vrže v beli zid.*

*Smrt se hitro gor pobere
in mu s prstom napreti.
Merkaj, merkaj mladi mežnar,
ko boš večno luč zvonil.*

*Ko boš večno luč odzvonil,
saj je ne boš nikdar več.
Ko bo urc'a dvanajst odbila,
ti že mrtev ležal boš.*

*Hitro vzame klobuk iz glave,
začne rožni ven'c molit'.
Tja do doma ga je primolil,
tja do svoje mamice.*

*Mam'ca so ga pa vprašali,
kak' da moliš rožni ven'c.
Tvoja je le navada bila,
da si zmeraj žvižgal, pel.*

*Zakaj bi jaz sedaj ne molil,
ko je zadnja ura tu.
Ko bo urc'a dvanajst odbila,
jaz že mrtev ležal bom.*

DEKLE PERE SRAJČKI DVE

*Dekle pere srajčki dve,
bundave, bundave, oj srajčki dve,
na sredi morja te vode,
cigule, migule, oj rompompom.*

*Prvo pere bratecu,
bundave, bundave, oj bratecu,
drugo svoj'mu ljubemu,
cigule, migule, oj rompompom.*

*Al' 'maš rajši brateca,
bundave, bundave, oj brateca,
kakor svoj'ga ljubega,
cigule, migule, oj rompompom.*

*Jaz 'mam rajši brateca,
bundave, bundave, oj brateca,
kakor svo'jga ljubega,
cigule, migule, oj rompompom.*

*Če jaz brateca 'zgubim,
bundave, bundave, oj izgubim,
nazaj ga več jaz ne dobim,
cigule, migule, oj rompompom.*

*Če jaz ljubega 'zgubim,
bundave, bundave, oj izgubim,
si lahko drugih pet dobim,
cigule, migule, oj rompompom.*

*Fantič vzame ojster meč,
bundave, bundave, oj ojster meč,
odseka ljub'ci glavco preč,
cigule, migule, oj rompompom.*

*Glavca po morju plavala,
bundave, bundave, oj plavala,
nazaj se je zgovarjala,
cigule, migule, oj rompom.*

*Falot si bil, falot še boš,
bundave, bundave, falot še boš,
dokler po svetu hodil boš,
cigule, migule, oj rompom.*

*Tako se ljub'ci naj zgodi,
bundave, bundave, oj naj zgodi,
katera ljubi fante tri,
cigule, migule, oj rompom.*

*En'ga ljubi, dva golfa,
bundave, bundave, oj dva golfa,
vse druge pa za norca ima,
cigule, migule, oj rompom.*

*Če ljubiš, ljubi enega,
bundave, bundave, oj enega,
al' družga pa nobenega,
cigule, migule, oj rompom.*

GREŠNO TRUPLO JE UMRLO

*Grešno truplo je umrlo,
duša je pred sodbo šla.
Grešno truplo je umrlo,
duša je pred sodbo šla.*

*Duša šla pred nebeška vrata,
močno je potrkala.
Duša šla pred nebeška vrata,
močno je potrkala.*

*Sveti Peter jo zaslišal,
hitro ji odpirat gre.
Sveti Peter jo zaslišal,
hitro ji odpirat gre.*

*Z eno roko ji odpira,
z drugo jo nazaj tiši.
Z eno roko ji odpira,
z drugo jo nazaj tiši.*

*Duša šla pred peklena vrata,
močno je potrkala.
Duša šla pred peklena vrata,
močno je potrkala.*

*Najtavišji jo zagrabi
in gre hitro plesat žnjo.
Najtavišji jo zagrabi,
in gre hitro plesat žnjo.*

*Pleš', le pleš' pregrešna duša,
saj si že navajena.
Pleš', le pleš' pregrešna duša,
saj si že navajena.*

*Kol'kokrat si ti plesala,
ko je sveta maša b'la.
Kol'kokrat si ti plesala,
ko je sveta maša b'la.*

*Duša se je dol ulegla,
ker je močno trudna b'la.
Duša se je dol ulegla,
ker je močno trudna b'la.*

*Dali so ji tako pojstlo,
ki je polno ognja v njej.
Dali so ji tako pojstlo,
ki je polno ognja v njej.*

*Lež', le lež' pregrešna duša,
saj si že navajena.
Lež', le lež' pregrešna duša,
saj si že navajena.*

*Kol'kokrat si ti ležala,
ko je sveta maša b'la.
Kol'kokrat si ti ležala,
ko je sveta maša b'la.*

*Duša prosila je za vodo,
ker je močno žejna b'la.
Duša prosila je za vodo,
ker je močno žejna b'la.*

*Dali so ji tako vodo,
ki je polno žvepla v njej.
Dali so ji tako vodo,
ki je polno žvepla v njej.*

*Pij, le pij pregrešna duša,
saj si že navajena.
Pij, le pij pregrešna duša,
saj si že navajena.*

*Kol'kokrat si ti že pila,
ko je sveta maša b'la.
Kol'kokrat si ti že pila,
ko je sveta maša b'la.*

ENA DUŠA PRICAPLJALA

*Ena duša pricapljala gori do nebeških vrat,
ena duša pricapljala gori do nebeških vrat.*

*Odpri, odpri, Peter, vrata, da ta duša notri gre,
odpri, odpri, Peter, vrata, da ta duša notri gre.*

*Jaz ne bodem gor odpiral, ker te duše ne poznam,
jaz ne bodem gor odpiral, ker te duše ne poznam.*

*Duša se je obrnila, proti vicam rajžala,
duša se je obrnila, proti vicam rajžala.*

*Odpri, odpri, Miha, vrata, da ta duša notri gre,
odpri, odpri, Miha, vrata, da ta duša notri gre.*

*Jaz ne bodem gor odpiral, ker te duše ne poznam,
jaz ne bodem gor odpiral, ker te duše ne poznam.*

*Duša se je obrnila, proti peklu rajžala,
duša se je obrnila, proti peklu rajžala.*

*Odpri, odpri, satan, vrata, da ta duša notri gre,
odpri, odpri, satan, vrata, da ta duša notri gre.*

*Z eno taco ji odpira, z drugo jo že noter če,
z eno taco ji odpira, z drugo jo že noter če.*

*Tam ob plotu si slonela, ko je sveta maša b'la,
tam ob plotu si slonela, ko je sveta maša b'la.*

*Zdaj pri meni boš gorela in mi zvesto služila,
zdaj pri meni boš gorela in mi zvesto služila.*

OJ, MLADINA, KAM ZAHAJAŠ

*Oj, mladina, kam zahajaš, kadar sonce doli gre?
Oj, mladina, kam zahajaš, kadar sonce doli gre?*

*Pa je prišel mladi fantič, po imenu Janezek.
On je ljubo mamico prosil, al' sme vaša hči z menoj.*

*Kam jo rajtaš zapeljati, moja edino, drago hčer.
Na plesišče, dragi mam'ca, tam, kjer valček špilajo.*

*Ko sta prišla na plesišče, ona z drugim plesat gre.
On pa na to nič ne poreče, samo srce ga boli.*

*Ko pa plesat' so nehali, ona hitro k njemu gre.
Ljubi fantič nič ne zameri, to je bližnji sosed moj.*

*Čez en kratek čas ji reče, pojdi z mano na šprancir.
Dekle se je obrnilo, šlo je s fantom na šprancir.*

*Ko sta prišla sredi gozda, sredi gozda zelen'ga,
črna zemlja zelen'ga gozda naj popije naj'no kri.*

*Ljubi fantje in dekleta, to vam naj bo v opomin.
Vsaka naj gre s svojim plesat, vsaka naj gre s svojim spat.*

PO PLACU, PO GRA'CU

*Po placu, po Gra'cu šprancira soldat,
več grehov je storil kakor ravbar in tat.*

*Na mostu ga sreča eno zalo dekle,
eno zalo dekle, k' 'ma nedolžno srce.*

*Za roko jo prime, jo v gostilno pelja,
tam dol se usedeta, pa za vince ji da.*

*Preljubo ti dekle, po čem hrepeniš,
si lepa, si mlada, zakaj tak' molčiš?*

*U klošter bi rada, pa nimam blaga,
sem staršev prerevnih, pa mi manjka vsega.*

*Za roko jo prime, jo v klošter pelja,
ji doto odšteje, pa jo nun'cam čez da.*

*Čez leto dni pride Marija k njej v vas,
jo lepo pozdravi, pove ji na glas.*

*Tvoj dobrotnik na vojski zdaj mrtev leži
in krogla mu smrtna pri srcu tiči.*

*Marija ji pravi in reče tako,
si je milost zadobil, gre v sveto nebo.*

VČASIH MI SLIŠIMO NOVEGA KAJ

*Včasih mi slišimo novega kaj,
včasih veselje, pa žalost najraj.
Kam se obrneš kol', najdeš povsod nevolj,
križev se 'zognit' ne moreš nikol'.*

*To vam od neke deklina povem,
ki doživela nesrečni je dan.
Zdrava od doma gre, reva za to ne ve,
da jo smrt v vodi pričakati sme.*

*Hanika zjutraj na delo je šla,
čez eno veliko vodo se poda.
Zginila ji je moč, ni ji b'lo več pomoč,
Hanika tvoje življenje je proč.*

*Ko bi jaz v jutru b'la ved'la za to,
lepo od brat'ca b'la vzela slovo.
Komaj še 'zgovori, kje si moj bratec ti,
kak' se ti kaj pri vojakah godi.*

*Njene tovaršice pa iščejo jo,
mrtva že plava pod hladno vodo.
Oče prestrašeni čejo pomagati,
ali hčer ljuba več ne govori.*

*Kje ste b'li starši, vas klicala sem,
roke steg'vala sem iz globočin.
Ko bi pritekli b'li, reš'li bi svojo hči,
k'tera zdaj mrtva na parah leži.*

*Drugачe pa mati ne morete zdaj,
molite, da pridem v izvoljeni raj.
Ljubega Jezusa za vas bom prosila,
da vam srčnejšo smrt enkrat poda.*

DETE VPRAŠA ATA

*Dete vpraša ata,
no, kje so mam'ca zlata,
no, kje so mam'ca zlata,
oj, mamica.*

*Tam v črni zemlji spijo,
se več ne prebudijo,
se več ne prebudijo,
oj, mamica.*

*Dete je kopalo,
do mame prikopalo,
do mame prikopalo,
do mamice.*

*Mam'ca vstan'te gori,
mi boste kruha dali,
mi boste kruha dali,
oj, mamica.*

*Vi ste mi kruha dali,
ga s putrom namazali,
ga s putrom namazali,
oj, mamica.*

*Ona mi ga reže,
tak' tanko mi odreže,
tak' tanko mi odreže,
oj, mačeha.*

*Vi ste me česali,
na čelo poljub'vali,
na čelo poljub'vali,
oj, mamica.*

*Ona me pa češe,
da kri po čelu teče,
da kri po čelu teče,
oj, mačeha.*

*Vi ste mi srajčko prali,
prav lepo jo speglali,
prav lepo jo speglali,
oj, mamica.*

*Ona mi jo pere,
pa se nad mano dere,
pa se nad mano dere,
oj, mačeha.*

*Dete idi domu,
doma 'maš drugo mamo,
doma 'maš drugo mamo,
oj, mačeho.*

*Dete je klonilo,
je leglo na gomilo,
je leglo na gomilo,
k mamici.*

*Zarja rumenila,
pa ni ga prebudila,
pa ni ga prebudila,
pri mamici.*

FANTIČ JE HODIL DALEČ V VAS

*Fantič je hodil daleč v vas,
fantič je hodil daleč v vas,
fantič je hodil daleč v vas.*

*Tjakaj čez britof žegnani,
tjakaj čez britof žegnani,
tjakaj čez britof žegnani.*

*Srečala ga je ena kost,
srečala ga je ena kost,
srečala ga je ena kost.*

*Fantič jo sune iz nogoj,
fantič jo sune iz nogoj,
fantič jo sune iz nogoj.*

*Kaj me boš suval fantič ti,
kaj me boš suval fantič ti,
kaj me boš suval fantič ti.*

*Kmalu boš ležal tudi ti,
kmalu boš ležal tudi ti,
kmalu boš ležal tudi ti.*

*Komaj se je storil beli dan,
komaj se je storil beli dan,
komaj se je storil beli dan.*

*Fantič je bil na pare djan,
fantič je bil na pare djan,
fantič je bil na pare djan.*

*Stresla ga je huda mrzlica,
stresla ga je huda mrzlica,
stresla ga je huda mrzlica.*

*Ki se imenuje smrtnica,
ki se imenuje smrtnica,
ki se imenuje smrtnica.*

STRTE PERUTI

*In ti si edini še tukaj ostal,
oj ptiček, od trume vesele,
in nič po krilatih ti sestrah ni žal,
ki v južne so kraje zletele.*

*Mor' biti ni mogla te bolna perut,
čez morje široko prenesti,
str sredi je poti jo lovec, ti krut',
pri bregu si mogel obsesti.*

*Zapuščen, bolan zdaj na produ stojiš,
perutco povešaš krvavo,
za družbo predrago sirota strmiš,
v daljavo čez morsko planjavo.*

*Pa sanjaš o krajih, kjer sonce toplo,
sestricam, družicam se smeje,
kjer cvetje dišeče in sadje zlato,
visi od citronove veje.*

*Moj ptiček, jaz dobro umejem boleost,
ki v boju srce mi razliva,
pa pojdi z menoj kot tovariš mi zvest,
da skupaj bolesti nosiva.*

*Saj meni so tudi ti doli le prod,
duh lepše, srečnejše mi sluti,
kako jaz po njih omedlevam od tod,
al' strte so moje peruti.*

MARIJA Z OGRSKEGA GRE

*Marija z Ogrskega gre na svete žalostne gore,
Marija z Ogrskega gre na svete žalostne gore.*

*Marija pride do morja, prav lepo prosi brodarja,
prepelji me za božji lon, za božji lon, za nebeški tron.*

*Ne vozim jaz za božji lon, pa tudi ne za nebeški tron,
jaz vozim le za krajcarje in tiste bele zeksarje.*

*Marija pa svet križ stori, naravnost v morje se spusti,
pred njo se je odgrinjalo, za njo se je zagrinjalo.*

*Mornar se začne utapljati, na pomoč Marijo klicati,
mornar zakliče na vso moč, Marija, pridi na pomoč.*

*Marija pa odgovori, ne morem jaz pomagati,
pomagajo naj krajcarji, pa tisti beli zeksarji.*

*Tako se takemu godi, kdor Marije ne časti,
če bi Marijo prav častil, ne bi na morju smrt storil.*

PO CEST' PRIJAŠE MLAD VOJAK

*Po cest' prijaše mlad vojak,
je z zlatom ves obciran.
Do vrteca prijahal - jahal je,
za pušeljc lepo prosil.*

*Preljuba moja deklica,
al' mi boš pušeljc dala,
iz rožmarina zelen - zelenga,
iz nageljna rudeč'ga.*

*Jaz sem že dala pušeljček,
pred sedmimi že leti,
ko je moj fantič na vojsko - vojsko šel,
ne vem, je živ al' mrtev.*

*Jaz sem tedaj tam zraven stal,
ko mu je glavca padla,
pa sem njegov klobuk - klobuk pobral,
ga dal na glavco svojo.*

*In dekle se obrne vstran,
prav mило se razjoče,
sem sedem let ga čaka - čakala,
bom sedem žalovala.*

*Oj, hvala tebi deklica,
da si tak' zvesta bila,
do zdaj si bila ljuba - ljubica,
al' zdaj boš žena moja.*

JAZ PA POJDEM NA TRIESTE

*Jaz pa pojdem na Trieste,
tam bom videl vrtec lep, oj vrtec lep.
Jaz pa pojdem na Trieste,
na Trieste vrtec lep.*

*Notri v vrtcu Terezinka,
ona dela pušelček, oj pušelček.
Notri v vrtcu Terezinka,
ona dela pušelček.*

*Komu delaš Terezinka,
komu delaš pušelček, oj pušelček?
Komu delaš Terezinka,
komu delaš pušelček?*

*Jaz ga delam svoj'mu fantu,
ki bo šel na Rusovsko, oj Rusovsko.
Jaz ga delam svoj'mu fantu,
ki bo šel na Rusovsko.*

*Prvo pismo sem dobila,
da moj fantič še živi, oj še živi.
Prvo pismo sem dobila,
da moj fantič še živi.*

*Drugo pismo sem dobila,
da moj fantič ranjen je, oj ranjen je.
Drugo pismo sem dobila,
da moj fantič ranjen je.*

*Tretje pismo sem dobila,
da moj fantič mrtev je, oj mrtev je.
Tretje pismo sem dobila,
da moj fantič mrtev je.*

*Nič ne jokaj Terezinka,
saj je drugih fantov več, oj fantov več.
Nič ne jokaj Terezinka,
saj je drugih fantov več.*

*Kaj je men' za druge fante,
 moj'ga ljub'ga ni ga več, oj ni ga več.
 Kaj je men' za druge fante,
 moj'ga ljub'ga ni ga več.*

*Drugi fantje so falotje,
 moj je najbolj zvest mi bil, oj zvest mi bil.
 Drugi fantje so falotje,
 moj je najbolj zvest mi bil.*

EN ŠTUDENT JE DEKLE LJUBIL

*Ed študent je dekle ljubil, ljubil jo je sedem let,
osmo leto je obljubil, da jo če za ženo vzet'.*

*Svoji mam'ci je obljubil, da bo novo mašo bral,
svoji mam'ci željo izpolnil, a ljubezen žrtvoval.*

*Tudi jaz bom šla k maši, lepo bom oblečena,
črno obleko bom nosila v svoji tihi žalosti.*

*Ko je prvič zvon zazvonil, je že proti cerkvi šla,
ko je drugič zvon zazvonil, je že v cerkvi klečala.*

*Ko je prvič kelih dvignil, je boleče vzdihnila,
ko je drugič kelih dvignil, se je mrtva zgrudila.*

*Mašnik se okol' obrne, celi cerkvi žegen, da
pred oltarjem dol se zvrne, proč so nesli mrtvega.*

*Lepše rože ni na svetu kot rdeča gartroža,
slajše pa je ni ljubezni, kakor je študentovska.*

ZARES JE MLADI VRTNAR BIL

*Zares je mladi vrtnar bil,
na vrtu rož'ce je sadil.
Je pridno delal, bil vesel
in zraven tole pesem pel.*

*Najlepšo rož'co si bom zbral,
jo hčerki knezovi bom dal.
Če glih sem zdaj en reven kmet,
al' kmalu bodem knezov zet.*

*Pri oknu stal je gospodar
in slišal, kaj je pel vrtnar.
Po udih ga je stresel mraz,
od jeze bil mu bled obraz.*

*Le semkaj, semkaj moj vrtnar,
prijazno kliče gospodar.
Do zdaj si bil vrtnar ti moj,
al' zdaj pa greš na lov z menoj.*

*Le vzemi puško risano
in pojdi z mano na goro,
da ustreliva tam volka,
ki trga mlada jagnjeta.*

*Ko prideta na vrh gore,
se sliši strel iz risanke,
je puška močno počila,
vrtnarja je usmrtila.*

*Je sonce zašlo za goro,
zvezde prižigajo nebo,
skovir na gori je zapel,
vrtnar s sveta slovo je vzel.*

MARIJA BI RADA NA OHCET ŠLA

*Marija bi rada na ohcet šla,
pa nima kdo var'vati Jezusa.
Pa nima kdo var'vati Jezusa,
zveličarja cel'ga sveta.*

*Ponudila se ji je ptičica,
z imenom je bila grličica.
Saj jaz ti bom var'vala Jezusa,
zveličarja cel'ga sveta.*

*Marija je od doma šla,
nazaj se je ozirala.
Je videla zibko narobe ležat',
zrav'n zibke pa grlico spat'.*

*Marija se je razsrdila,
grlico za uho udarila.
Grlico za uho udarila,
da se ji še danes pozna.*

JE ŽIVELA DEKLICA

*Je živila dekllica, po imenu Olgica,
'mela fanta lušnega, po imenu Brankota.*

*Branko Olgi govori, oj preljuba Olga ti,
le počakaj ti na me, eno leto al' pa dve.*

*Leti dve minuli sta, Brankota od nikoder ni,
Olga b'la je žalostna, vzela fanta drugega.*

*Drugi dan po venčanju Branko prišel je domov,
prve njegove so reči, al' še Olgica živi.*

*Olga, Olga še živi, samo ona ledik ni,
ona je poročena, vzela fanta drugega.*

*Branko vzel pištolico, šel pod okno Olgino,
tam je vriskal, tam je pel, mlado Olgo gor budil.*

*Olga ga je slišala, hitro mu odpirat šla,
padla mu je na srce in oba sta mrtva že.*

EN PASTIRČEK KRAVCE PASE

*En pastirček krav'ce pase
na zelenem travniku.
Mimo pride mlado dekle,
ga pozdravi prav lepo.*

*Kaj pastirček tukaj delaš,
doma ohcet imajo.
Ko pastirček domov prižene,
ga že svatje čakajo.*

*Svatje so ga pa vprašali,
k'tera tvoja mati je.
Moja mati je pa tista,
ki ima krancelj ves zelen.*

*Če sem pa jaz tvoja mati,
naj se krancelj spremeni.
Komaj mati to izreče,
je že krancelj ves žareč.*

*Mati, mati, kaj ste rekli,
'meli ste še druga dva.
Enega ste svinjam vrgli,
en'ga vrgli ste v vodo.*

*Mene ste pod klado dali,
pod to klado bukovo.
Svatje so se razkropili,
ohceti je konec b'lo.*

LEŽI TAM LOKA PISANA

*Leži tam loka pisana
in z roso solzno škropljena.*

*Po nji dve duši hodita,
za njima vel'ka grešnica.*

*Ko tja do raja pridejo,
na duri tam potrkajo.*

*Oj, vstani Peter in odpri,
da nekdo trka, se mi zdi.*

*Gospod, dve duši trkata
in z njima vel'ka grešnica.*

*Kar pusti notri duši dve,
a grešnica naprej naj gre.*

*Pokaži ji široko pot,
ki k vratom pekla pelje tod.*

*Gre dušica vsa žalostna
in svojih grehov se kesa.*

*In gre in gre, na moč ihti
in iz oči ji kapa kri.*

*Marija Mati vpraša jo,
kaj jočeš dušica tako.*

*Kako naj bi ne jokala,
ko pa ne vem zdaj, kam bi šla.*

*Po teje poti moram zdaj,
ki pelje me na pekla kraj.*

*Z menoj se vrni grešnica,
zaprosim sina svojega.*

*Ko tja do raja prideta,
na duri tam potrkata.*

*Oj, vstani Peter in poglej,
kdo zunaj je ob uri tej.*

*Gospod, to tvoja mati je
in z njo je duša grešnice.*

*Le odpri moji materi
in pot pokaži grešnici.*

*Pokaži ji široko pot,
ki k vratom pekla pelje tod.*

*O, ne moj sin, usmili se
in grehe ji odpusti vse.*

*Pa vprašaj jo in naj pove,
kaj dobrega storila je.*

*Je praznike obhajala?
Je petka dan postila se?
Je siromakom dajala?*

*Na praznji dan sem delala,
meso sem v petek kuhala.*

*Le eno sem storila dar,
beraču dala mal' sem dar.*

*Roke mi grešnica podaj,
da te popeljem v sveti raj.*

*Samo to eno uboga ime,
ti vrata v raj odprlo je.*

PESEM HOČEM PETI PREVZETNE DEKLICE

*Pesem hočem peti prevzetne deklice,
prevzetno je živela vse svoje žive dni.*

*V cerkev je hodila, s to vel'ko ošabnostjo,
po fantih se ozirala, na Boga zmisla ni.*

*Bog ji je pa poslal eno vel'ko štrajfengo,
da bolna je ležala no celo leto dni.*

*Dekle pa tak reče in tako govori:
pošlite mi po dohtarja, da bo videl, kaj fali.*

*Doktor v hišo stopi in tako govori:
preljubo moje dekcle, zate zdravila ni.*

*Dekle pa še reče in tako govori:
pošljite mi po družega, da bo videl, kaj fali.*

*Doktor v hišo vstopi in tako govori:
pošljite ji po mašnika, da se spravi z Jezusom.*

*Dekle pa tako reče in tako govori:
zakaj b' se spravljala z Jezusom, saj se nismo skregali.*

*Mašnik v hišo vstopijo, s to vel'ko andohtjo,
se dekcle proč obrne, nič več ne govori.*

*Mašnik se obrnejo, s to vel'ko žalostjo,
pa oče v hišo vstopijo, s to vel'ko kletvico.*

*Kdor je vzel to dušo, naj vzame še telo,
odprla se je zemlja, požrla deklico.*

ENKRAT JE EN PRID'GAR JANEZ BIL

*Enkrat je en prid'gar Janez bil,
lepe nauke je učil.
Izven te lepe pridige
omehčal grešnike.*

*Kraljica je pa u cerkvi b'la,
je Janeza poslušala.
Izvolila si je Janeza
za svoj'ga spovednika.*

*Kralj Jordan pa se razsrđi,
pokliče Janeza predse.
Janez, povej, povej, povej,
kaj kraljica se spove.*

*Janez malo zamolči,
prst na usta položi.
Jaz rajši smrt pretrpim,
ko spoved govorim.*

*Kralj Jordan znova se razsrđi,
Janeza zvezat' pusti.
Zvezali so preljub'ga Janeza
in vrgli v Jordano.*

*Voda pa zdaj tam kipi,
kjer truplo Janeza not leži.
Nad njim pa angelci pojo,
dušo v nebo neso.*

MLADI MEŽNAR ZGODAJ VSTANE

*Mladi mežnar zgodaj vstane,
jutranjico gre zvonit.
Ola-lej-lija, o-lejla-loja,
jutranjico gre zvonit.*

*Srečala ga je Marija,
ko je z vel'kega oltarja šla.
Ola-lej-lija, o-lejla-loja,
ko je z vel'kega oltarja šla.*

*Mežnar jo ponižno vpraša,
oh, Marija, kam ti greš?
Ola-lej-lija, o-lejla-loja,
oh, Marija, kam ti greš?*

*Al' ti manjka sveč v oltarju,
al' ti manjka svetih maš?
Ola-lej-lija, o-lejla-loja,
al' ti manjka svetih maš?*

*Men' ne manjka sveč v oltarju,
men' ne manjka svetih maš.
Ola-lej-lija, o-lejla-loja,
men' ne manjka svetih maš.*

*Men' le manjka časti in hvale
od poljčanskih farmanov.
Ola-lej-lija, o-lejla-loja,
od poljčanskih farmanov.*

*Mladi mežnar lepo prosi,
o Marija ostan' pri nas.
Ola-lej-lija, o-lejla-loja,
o Marija ostan' pri nas.*

*Če bom jaz pri vas ostala,
pa v oltar nazaj ne grem.
Ola-lej-lija, o-lejla-loja,
pa v oltar nazaj ne grem.*

*Pod zvonico bom ostala,
tam delila gnade vsem.
Ola-lej-lija, o-lejla-loja,
tam delila gnade vsem.*

LEPŠ'GA DEKLETA NI NA SVET'

*Lepš'ga dekleta ni na svet',
kot je b'la sveta Barbara,
kot je b'la sveta Barbara.*

*Štuki že močno pokajo,
Barbari svate vozijo,
Barbari svate vozijo.*

*Barbara noče se omožit',
noče na Španskem kraljica bit',
noče na Španskem kraljica bit'.*

*Barbara ženina izbran'ga ima,
večnega kralja nebeškega,
večnega kralja nebeškega.*

*Kralj se pa močno razsrdi,
dal jo je u turn zazidati,
dal jo je v turn zazidati.*

*Barbara prosi zidarje tri,
naj ji pustijo gor' lin'ce tri,
naj ji pustijo gor' lin'ce tri.*

*Prvo, ko sončece gori gre,
drugo, ko sonce pr' mir' stoji,
drugo, ko sonce pr' mir' stoji.*

*Tretjo, ko sončece doli gre,
usmili se Jezus ti čez me,
usmili se Jezus ti čez me.*

SVETA BARBARA, PATRONA INDOVSKA

*Sveta Barbara, patrona indovska,
bod' dan's od vseh pozdravljena.
Želel' smo semkaj prit', te lepo počastit',
se k tebi v varstvo izročit'.*

*Sveta Barbara je b'la hči ajdovska,
molila pravega Boga.
Na tihem Jezusa, iz srca celega,
si izvol' za svoj'ga ženina.*

*Ko oče vse to izve, ji urno prepove
in kaže priti ji predse.
Če si kristjana ti, ji oče govori,
gorje ti bo vse žive dni.*

*Kristjana sem zares, moj ženin je iz nebes,
to je že moj odgovor ves.
Kaj češ z menoj storit, al' hočeš me umorit,
jaz njemu hočem zvesta bit'.*

*Kralje, cesarje imam, za izbrati ti jih dam,
vem, vzeti te jih ne bo sram.
A ona reče pa, jaz imam že Jezusa,
za svoj'ga ljub'ga ženina.*

*A oče brez srca jo v ječo zapret' da,
odvrnit' jo od Jezusa.
Pa angel iz neba ji reče, Barbara,
zaupaj v svojega Boga.*

*Oče ne pozna je več, potegne oster meč
in ji odseka glav'co preč.
Pa komaj to stori, ga strela doleti
in mrtev tam na tleh leži.*

*Rudar, kje ti živiš, pod zemljo ti hitiš,
glej, da se njej priporočiš.
Naj se s teboj poda, spod zemlje pripelja,
spet zdrav'ga in veselega.*

*Sveta Barbara, kdaj gremo iz sveta,
daj nam zaužiti Jezusa.
Daj brumno nam živet', za vzgled te vselej imet'
enkrat pa tud' prav srečno umret'.*

ENO PESEM VAM HOČ'MO ZAPET'

*Eno pesem vam hoč'mo zapet',
od svete Barbare na svet',
kak' je ona živela prej,
ko je bila na temu svet'.*

*Ona je hot'la kaj prestat',
za sveto vero glavo dat',
ona je hotela kri prelit',
svete vere ne zatajit'.*

*Njen oče je nevernik bil,
ni svet'ga krsta dovolil,
je svojo hčer pač tak' učil,
ni svet'ga krsta dovolil.*

*Njen oče se je na pot podal,
na gornje hiše jo je dal,
na hiši sta bile okni dve,
to živa mati zapove.*

*Njen oče prišel spet domov,
najprej pa jo je vprašal to,
zakaj si pust'la to storit',
to tretje okno naredit'.*

*Pa mor'te ver'vat oče vi,
kaj sveta vera nas uči,
sveta trojica je lep spomin,
moj ženin je Marijin sin.*

*Njen oče je srdit postal,
pred sodnika jo je gnal,
oh, strašno je b'la tožena,
na smrt je b'la obsojena.*

*Njen oče vzdigne ojster meč,
odseče Barbari glavo preč.
pa angelci prihitijo taj,
so nesli dušo v sveti raj.*

*Preljuba sveta Barbara,
ti boš v nebesih kronana,
zdaj in na poslednji čas,
prosi ti Boga za nas.*

PESEM OD MARJETE KORTONSKE

*Cilj in konč človeka je,
enkrat v nebo priti,
zoper greh vojsk'vati se,
zvesto Bogu služiti.
Tak so vsi izvoljeni delali.*

*Ravn' tak Marjeta Kortona,
k'tero dan's častimo,
mlada in pa lepa vsa,
grešnim luštam vdana.
Grešnemu življenju če dat' slovo.*

*Let preteče že devet
njenega življenja,
zdaj ji Bog oči odpre,
da ji spokorjenja.
Ker vse to zoperno je Bogu.*

*Neki dan njen ljubi ubit,
tam leži v 'ni jami,
truplo z vejami pokrit,
psiček to naznani.
Ker domov, žalostno, on gre ponjo.*

*Psiček Marjeto vodi tja,
smrtni kraj naznani,
ona vid' prestrašena,
truplo med črvami.
Zavpije, avbe, kje pa duša je.*

*V solzah Marjeta koj spozna
greh in praznost sveta,
se k očetu nazaj poda,
poboljšati obeta.
Tam kleči, oče ji ne odpusti.*

*V cerkev ona se poda
svetega Frančiška,
se oteši, pokori,
svoje truplo stiska.
Truplo nje, danes še frišno je.*

PRIŠLO JE PISEMCE

*Prišlo je pisemce, žalostne šrifnice,
notri je moje, oj, drago srce.*

*Notri tako stoji, dekle bolan' leži,
dekle zagvišno bolano leži.*

*Fantič podaj roko, vzemi od me slovo,
jaz pa bom rajžala u črno zemljo.*

*Jaz ne podam roko, ne vzamem od te slovo,
jaz te pač ljubil bom, dokler bom živ.*

*Dekle u trug' leži, zraven sveča gori,
naj le gori, pa svet' cele noči.*

*Solze se vlivajo, ko me k pogreb' neso,
meni zvonovje prav milo pojo.*

*Stara sem šestnajst let, 'mela sem krancelj lep,
dala sem ga Jezusu, svojemu ženinu.*

*Jezus 'ma krancelj lep, jaz pa deviški cvet,
jaz pa deviški, deviški cvet.*

*Imela sem šest splotic, ki so me spletale,
zdaj me pa spremljajo v črno zemljo.*

*Očka žalujejo, mam'ca se jokajo,
nič ne žalujte, saj pojdem u nebo.*

*Godci mi godejo, angelci pojejo,
dušico spremljajo v sveto nebo.*

PESEM OD SVETEGA FLORJANA

*Preljubi kristjani,
smo danes skupaj zbrani,
kaj bi vam povedali,
od svetega Florjana,
današnjega patrona,
le v ti fari šentflorjanski.*

*Ostereiherski deželi,
v vsem troštu in veselju,
je bil rojen svet Florjan,
pod groznim cesarjem Dioklecijanom,
blizu mesta Dunaja.*

*Štirideset vojakov
je cesar močno martral
in še ta druge kristjane okol,
dal v ječo jih zapreti,
so mogli konec vzeti,
od žeje in od lakote.*

*Ko je Florjan to izvedel,
je šel še sam povedat,
jaz sem tudi en verni kristjan,
jaz hočem martran biti
in svojo kri preliti,
sem pripravljen noč in dan.*

*Križem so ga zvezali,
k potoku ga peljali,
kamenja mu na vrat navezali.
To so zato storili,
da so ga lažje umorili.
To se je zgodilo tistega dne.*

*Čudeži so se začeli,
po celi tej deželi,
kjer to sveto truplo leži,
ljudje so ga spoznali,
mu vedno čast dajali
in so v njega zaupali.*

*Vsi stari ino mladi,
častijo njega radi,
mi pa tud' prosimo ga,
za to ljubo zdravje,
ki nam ga on pripravlja,
oh, preljubi svet' Florjan.*

*Preljubi svet' Florjan,
obvaruj nas pred ognjem,
časnega ino večnega,
če hočeš čez nas priti,
ga moraš pogasiti,
najbolj pa tega večnega.*

SIJAJ, SIJAJ SONCE

*Sijaj, sijaj sonce, oj, sonce jutranjo.
Pa kako bom jaz sijalo, sem vedno žalostno.*

*Ko sonce zjutraj gori gre, se dekleta jokajo,
bi rade še ležale, pa vstati morajo.*

*Ko opoldan sonce vroče je, se kosci švarajo,
ker bi radi še kosili, pa fajrati morajo.*

*Ko pa sonce zvečer doli gre, se pastirji jokajo,
ker so čredo razgubili, pa ne vejo, kam za njo.*

*Jezus je po vrtu hodil, kot bi pravi vrtnar bil,
motko je na rami nosil, kot bi rožice sadil.*

*Jaz pa nisem nobeden vrtnar, tudi rožic ne sadim,
jaz le potko nadeljujem proti raju nebeškemu.*

*Če pa dušam pot pripravljaš, pripravi jo tud' za nas,
če pa dušam pot pripravljaš, priprav' jo za vse ljudi.*

*Kdor hoče po tej pot' hoditi, mora čistega srca bit',
mora čistega srca biti, kot je sonce jutranjo.*

PO VRT' ŠPRANCIRA

*Po vrt' šprancira, po vrt' šprancira
eden mladi, ole, jagerček.
Oj, direja-reja, oj, direja-reja,
eden mladi, ole, jagerček.*

*Na rami nosi, na rami nosi
eno puško nabasano.
Oj, direja-reja, oj, direja-reja,
eno puško nabasano.*

*Nad njim se suče, nad njim se suče
eden lepi, ole, pisan ptič.
Oj, direja-reja, oj, direja-reja,
eden lepi, ole, pisan ptič.*

*Nikar ne streljaj, nikar ne streljaj,
jaz ti srečo povedal bom.
Oj, direja-reja, oj, direja-reja,
jaz ti srečo povedal bom.*

*Le stare babe nikar ne jemlji,
ona zmeraj, ole, godrnja.
Oj, direja-reja, oj, direja-reja,
ona zmeraj, ole, godrnja.*

*Stare vdove nikar ne jemlji,
ona zmeraj je žalostna.
Oj, direja-reja, oj, direja-reja,
ona zmeraj je žalostna.*

*Ti rajši vzemi eno mlado dekle,
ona zmeraj vesela bo.
Oj, direja-reja, oj, direja-reja,
ona zmeraj vesela bo.*

BOG JE USTVARIL ZEMLJO IN NEBO

*Bog je ustvaril zemljo in nebo,
v tistem času človeka ni b'lo.
Trala-lala-lala-lala,
v tistem času človeka ni b'lo.*

*Bog pa je dal, da je Adam zaspal
in v tistem času mu je rebro jemal.
Trala-lala-lala-lala,
in v tistem času mu je rebro jemal.*

*Ko se pa Adam iz spanja zbudi,
Evo zagleda, se ji nasmeji.
Trala-lala-lala-lala,
Evo zagleda, se ji nasmeji.*

*Eva ga vpraša, kam bova zdaj šla,
za roko jo prime, jo v vrtec pelja.
Trala-lala-lala-lala,
za roko jo prime, jo v vrtec pelja.*

*Ko Adam in Eva šprancirala sta,
kača peklenska na drevesu je b'la.
Trala-lala-lala-lala,
kača peklenska na drevesu je b'la.*

*Kača je rekla: le jejta od sadu,
če ga bosta jedla, bosta enaka Bogu.
Trala-lala-lala-lala,
če ga bosta jedla, bosta enaka Bogu.*

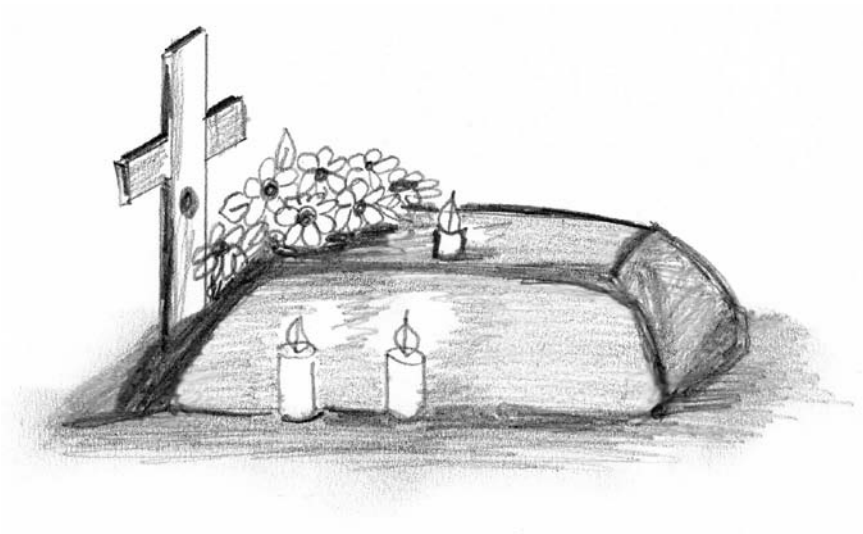
*Eva ga utrga, ga Adamu da
in s tem sta grešila, žalila Boga.
Trala-lala-lala-lala
in s tem sta grešila, žalila Boga.*

*Bog pa zakliče, Adam, kje si,
a Adam se skriva, se Boga boji.
Trala-lala-lala-lala,
a Adam se skriva, se Boga boji.*

*Eva ga vpraša, kaj bova pa zdaj,
na veke, na veke je 'zgubljen svet' raj.
Trala-lala-lala-lala,
na veke, na veke je 'zgubljen svet' raj.*

*Mrliške pesmi,
pesmi slovesa*

PLETLA JE DEKLICA VENČEK

*Pletla je deklica venček,
deklica črnih oči,
zraven je pesmice pela,
svojih veselih je dni.*

*Krasni nedolžni moj venček,
kmalu boš dokončan,
kmalu na okence moje,
potrkal poročni bo dan.*

*Če bode sonce sijalo,
takrat bo moj ženin vesel,
men' se pa u kodrčkah mojih,
venček nedolžni blestel.*

*Je venček obes'la na steno,
pletla ga več ni nikdar,
zaman jo je čakal njen ženin,
zaman jo je čakal oltar.*

KAM SI ŠLO DETE

*Kam si šlo dete brezu slovesa?
Angelčke gledat, sveta nebesa.
Lepi so angelčki, k Jezusu klicani,
pa so še mene vzeli s seboj.*

*Vrni se skoraj, žalost mi izbriši.
Lepše je zgoraj, v angelski hiši.
Pesmi prepevamo, Jezusa gledamo,
venec Mariji pa spletamo bel.*

*Mater'no lice ne zabim v nebesih,
vaše solzice vidim v očeh.
Srečen na večni čas, gorko jaz ljubim vas,
Jezusa vedno prosim za vas.*

ZAPETI ŠE HOČEM POSEBNO SLOVO

*Zapeti še hočem posebno slovo,
prej ko vi farmani greste domov.
Poslušajte zvesto, ohran'ite v srce,
polile vas bojo solze.*

*Pritekla je ura, da ločenje je,
Mariji in Jezusu izročimo se.
Zna bit', da se vidimo zadnjikrat tu,
da jemljemo danes slovo.*

*Se noge nam tresejo, naše kosti,
če premišljujemo strašne reči.
Kako bomo Jezusu odgovor dajal',
ko se bomo k sodbi podal'.*

*Moli in vzdihni in toči solze,
Jezus odpusti ti grehe nam vse.
Smrt se že bliža vse ure, vse dni,
ko nam bo zaprla oči.*

*Zdaj pa zvonovi trjančijo naj,
farmanom, k'teri ste prišli v ta kraj.
Naj nam trjančijo zadnjič lepo,
da pridemo k tebi v nebo.*

OJ, ŽALOSTNO SLIŠATI

*Oj, žalostno slišati, kaj se začuje,
fara konjiška nam tak' oznanjuje.
Zjutraj bil kmetič zdrav in vesel,
zvečer mrtvaški zvon mu je pel.*

*Pa zjutraj gre kmetič veselo na delo,
žena, otroci z njim tudi veselo.
Prej ko pa ur'ca odbije deset,
on že zapustiti mora ta svet.*

*Zatorej poglejmo predragi farani,
ne vemo ne dneva, ne ur'ce pred nami.
Človek na svetu glih tako živi,
kakor da kaplja na vej'ci visi.*

*Tud' kaplja na vej'ci veselo se ziblje,
kadar jo jutranja zarja obsije.
Vetrič popihlja, kaplje več ni,
ravno tak človek na svetu živi.*

POSLUŠAJ, POSLUŠAJ PRELJUBI KRISTJAN

*Poslušaj, poslušaj preljubi kristjan,
jaz pa ti nekaj za povedat' imam.
Od ene mlade deklice,
ki snočkaj umrla je.*

*Jutri b' b'la mogla v svet' zakon stopit',
vernim kristjanom veselje 'zročit'.
Pa prišla je pošta od ljub'ga Boga,
da mogla je s tega sveta.*

*In svatje so ji pogrebci b'li,
al' godci so jo spremljali.
Široko ji grob odprti stoji,
tu notri boš spala zdaj ti.*

*Ženin pa tam pri grobu stoji,
z robcem si briše solzne oči.
Ko bi imel kamenito srce,
točiti bi moglo solze.*

*Marija pa tam ob grobu stoji,
lep venec nedolžnosti v rokah drži.
Ta venec bo nesla gor v sveto nebo,
preljubemu Jezusu.*

RASTI, RASTI ROŽMARIN

*Rasti, rasti rožmarin,
ti deviški drag spomin,
rožmarin ima svoj duh,
naj bo zelen al' pa suh.*

*Kadar jaz umrla bom,
venec lep imela bom,
z rožmarina zelen'ga,
nagel'na rudečega.*

*Na pare bom položena,
belo bom oblečena,
venec bo pa lep zelen,
men' na glavco položen.*

*Že zvonovi pojejo,
mene pa k pogreb' neso,
v grobu počivala bom,
več sestic imela bom.*

*Tam koščice čakajo,
na trobento angelsko,
z njimi iz groba vstala bom,
šla v dolino k sodbi bom.*

*Bo sodnik prikazal se,
po pravici sodil vse,
dobre dal na desno stran,
hude dal na levo stran.*

*Ti pa mili Jezus daj,
priti mi na desni kraj,
priti mi na desni kraj,
priti gori v sveti raj.*

OČKA SO VZELI OD SINA SLOVO

*Očka so vzeli od sina slovo,
zadnjič podali svojo desno roko.
Pa le nič ne žalujte, na Boga zmišljajte,
Devica Marija vas troštala bo.*

*Očka so vzeli od hčerke slovo,
zadnjič podali svojo desno roko.
Pa le nič ne žalujte, na Boga zmišljajte,
Devica Marija vas troštala bo.*

*Očka so vzeli od brata slovo,
zadnjič podali svojo desno roko.
Pa le nič ne žalujte, na Boga zmišljajte,
Devica Marija vas troštala bo.*

*Očka so vzeli od sestre slovo,
zadnjič podali svojo desno roko.
Pa le nič ne žalujte, na Boga zmišljajte,
Devica Marija vas troštala bo.*

*Očka so vzeli od sosedov slovo,
zadnjič podali svojo desno roko.
Pa le nič ne žalujte, na Boga zmišljajte,
Devica Marija vas troštala bo.*

VSE JE VESELO, VSE SE RADUJE

*Vse je veselo, vse se raduje,
ko se nam ljuba pomlad približuje.
Prej ko pa zima nas zapusti,
strah in groza se oglasi.*

*Zjutraj v vinograd kmet gre na delo,
z njim še otroci in žena veselo.
Tega pa nihče mislil si ni,
da že za njimi smrt prihiti.*

*Sedma je ura, delo se začne,
to je navada že za kopače.
Prej ko pa bije ura devet,
kmet zapustiti moral je svet.*

*Sinek in hčerka sta se zjokala,
žena za možem je žalovala.
To pa očeta gor ne zbudi,
duša njegova že v večnost hiti.*

*Človek si misli, dokler je mlad,
da se mu smrti treba ni bat'.
A človek na svetu glih tak' živi,
kakor na veji kaplja visi.*

*Kaplja na veji veselo se ziblje,
sonce jutranje jo še obsije.
Vetrič popihne, kaplje več ni,
glih tak' se lahko z nami zgodi.*

ČLOVEŠKO ŽIVLJENJE MAL' ČASA TRPI

*Človeško življenje mal' časa trpi.
Gre duša iz telesa,
gre gori u nebesa,
truplo pa nesejo v črno zemljo.*

*Tud' mal'ga otroka smrt ne zgreši.
Komaj je rojeno,
u zibko položeno,
ni mogel še z materjo spregovorit'.*

*Zdaj pa si tega dekleta poglej.
Rdečega je lica,
je lepša kot cvetlica,
pa barve spreminja, k' na odru leži.*

*Zdaj pa še tega fantiča poglej.
Še ribice v morju
in ptičice na polju
ne vejo povedat, kolk' časa bo živ.*

*Na koncu življenja en starček stoji.
Na palico se opira,
prot' nebu se ozira,
nato pa zatisne trudne oči.*

BLAGOR DUŠI PLEMENITI

*Blagor duši plemeniti,
ko zapušča dom solza.
Ni težko se ji ločiti,
dom nad zvezdami ima.*

*Več ji treba ni trpeti,
solze briše Bog z oči.
Kakor dete pri očeti,
v sladkem miru tam živi.*

*Tam med angeli vesela,
zdaj pred Jagnjetom stoji.
Kjer bo Njemu pesem pela
večne hvale in časti.*

*Srečna duša tamkaj hodi
po cvetlicah večnosti.
Usmiljen Jezus zdaj jo vodi
v vrtu svoje milosti.*

*V svetem rajju se sprehaja,
nam naproti se smehlja,
svoje roke nam podaja,
kliče gor nas v dom neba.*

*Ljubi Oče, daj živeti
tukaj nam pravično zdaj.
Nam, otrokom, daj prejeti
tam nekdanj presrečni raj.*

TEČE VODA, TEČE

*Teče voda, teče, vodica šumeča,
kjer živi v daljavi mamica ljubeča.*

*Jaz pa gledam valčke, valčke lahkožive,
dajem jim pozdravčke do mamice premile.*

*Ko bo moja mama ob potoku prala,
ti jo potolaži, da ne bo jokala.*

*Reci ji, da vedno zvesta ji ostanem
in da nanjo mislim, kadar sem na samem.*

*Teče voda, teče, že je odšumela,
jaz pa sem ostala reva osamela.*

*Kadar snežek beli pada na gomilo,
pa pokrije srce, ki me je ljubilo.*

STOJI NA BREGU DEKLE

*Stoji na bregu dekle, ozira se nazaj,
ker mora zapustiti svoj preljubi domači kraj.
Svoj preljubi, svoj preljubi,
svoj preljubi domači kraj.*

*Oj, zbogom vas domača, oj, zbogom domači vsi,
vse moram zapustiti, ostanite srečni mi.
Ostanite, ostanite,
ostanite srečni mi.*

*Kaj mar mi je življenje, kaj mar mi je celi svet,
ker on me več ne ljubi, jaz moram zdaj umret'.
Jaz moram, jaz moram,
jaz moram zdaj umret'.*

*In vrže se v valove, ki močno zašume,
drug drug'mu šepetajo nesrečo deklice.
Nesrečo, nesrečo,
nesrečo deklice.*

TIHA NOČ JE

*Tiha noč je, polna sije
luna z jasnega neba,
belo krilo zemljo krije,
v mesečini lesketa.*

*Na grobeh križ poleg križa
v svitu luninem blešči,
deklica se grobom bliža,
kaj češ tu sirota ti.*

*Ne bojiš se zime hude,
sneg ti škriplje pod nogo,
mraz pretresa šibke ude
pod obleko ti tenko.*

*Tja h gomili znani krene,
mati ji pod njo leži,
tam poklekne, roke sklene,
ihtiti se in govori.*

*Tukaj mati vi ležite,
meni je tako hudo,
k sebi mati me vzemite,
Ančka prosi vas lepo.*

*Vi ne veste, kaj prestati
moram, smilim se Bogu,
tu pri vas ostanem, mati,
nikdar več ne grem domu.*

*Tujka zdaj tam gospoduje,
trde njene so roke,
grdo gleda me in suje,
oče sam se je boje.*

*Vam na strani čem ležati,
k vam se stisnem in zaspim,
k sebi me vzemite, mati,
k vam sirota hrepenim.*

*Želja se je izpolnila,
združena je z materjo,
več ne bo je zapustila,
zjutraj našli so mrtvo.*

PŠENIČKA NA POLJU RUMENI

*Pšenička na polju rumeni,
mamica moja pa v grobu spi.
Oj, preljubi mamica vi,
zakaj ste me zapustili.*

*Mežnar že beli dan zvoni,
deklica k njemu gor' hiti.
Oj, preljubi mežnarček ti,
povej mi, kje moja mamica spi.*

*Deklica pojdi tja na vrh,
tam bodeš našla grob odprt,
tam bodeš našla jamico,
notri pa svojo mamico.*

*Dete je vzelo iglico,
šlo je na Božjo njivico.
Z iglo kopalo je cele tri dni,
pa še do mamice prišlo ni.*

*Otrok še mamice ne pozna,
dokler jo še na svetu ima.
Ko pa mam'ce na svetu več ni,
otroku življenje se spremeni.*

KAKO SI LEPA, OJ SESTRICA

*Kako si lepa, oj sestrice, nevesta mlada, srečna ti,
le tiho sreča sije z lica, iz jasnih sije ti oči.*

*Če je velika tvoja sreča, za tvojo svoje jaz ne dam,
sirota v postelji ležeča, jaz tudi ženina imam.*

*Moj ženin čaka me tam gori, po njem nevesta hrepenim,
po dolgi, težki tu pokori, tam, upam, združena bom z Njim.*

*Ne jokaj, ženin čaka, pojdi, in svatov družba čaka te.
Bog te obvaruj, srečna bodi, pa mene včasih spomni se.*

SRCE JE ŽALOSTNO

*Srce je žalostno, močno je ranjeno,
močno je ranjeno, moglo bo umret'.*

*Hvalim te, Stvarnik moj, da si me dal na svet,
prosim te, daj mi še to noč preživet'.*

*Angelček varuh moj, varuj me še nocoj,
varuj me še nocoj, angelček moj.*

*Imela sem šest splotic, ki so me spletale,
zdaj me bojo spremljale v črno zemljo.*

*Imela sem krancelj lep, štiriindvajset let,
zdaj ga pa hoče Bog k sebi imet'.*

*Imela sem ženina, usmiljen'ga Jezusa,
zdaj me pa hoče gor k sebi imet.*

*Očka žalujejo, mam'ca se jokajo,
mam'ca ne jokajte, saj grem v nebo.*

*Godci mi godejo, angelci pojejo,
mene pa spremljajo v sveto nebo.*

*Bog mi je dal na svet', kratko na njem živet',
kratko na njem živet', enkrat pa umret'.*

OJ, KRISTJANI VERNI VI

*Oj, kristjani verni vi,
slišite vzdihovanje,
ljubljeni, pomagajte
iz te temne jame.*

*Ljubi oče z materjo,
jaz sem vaše dete,
noč in dan vzdihujemo,
sem v vice nas pogledajte.*

*Vi imate zlati čas,
kateri ste na svetu,
pa ne zmislite na nas,
da smo mogli umreti.*

*Ljubi mož na ženo glej,
ko jo črvi jejo,
dušo pa že lahko tam,
večne martre žrejo.*

*Žena glej, kje je tvoj mož,
dan's te milo kliče,
pusti mašo služiti,
da bo prišel iz ječe.*

*Jaz ne morem do nebes,
dokler ne povrnem,
pa ne zmislite name,
da sem v grobu črnem.*

*Jaz ne morem do blaga,
kjer sem ga pustila,
jaz bi sebe rešila,
ko nazaj bi smela.*

*Kaj pomeni črni gvant,
pogledajte tja k oltarju,
tam je čudovita reč,
tam v ognjenem žaru.*

*Mol'te sveti rožni ven'c,
pošljite ga v vice,
to je tisti močni dar,
ko reš'te z njim dušice.*

OH, STRAH ME DANES SPRELETI

*Oh, strah me danes spreleti,
ko zmislím, kdo na parah leži.
Mati ljubezniva sladko spi,
truda prosta in skrbi.*

*Prav mila ino skrbna mati,
se hoče dan's od nas podati.
Poslušajte prav zvesto,
kako bo vzela zdaj slovo.*

*Ve žene vzemite za zgled,
kaj človek je na temu svet'.
Sem b'la v najboljši starosti,
zdaj moram it' proti večnosti.*

*Predragi, ljubeznivi mož,
saj vendar mi odpustil boš.
Če sem te razžalila kdaj,
odpusti, prosim te še zdaj.*

*Predraga, ljuba hčerka ti,
ker si v bolezní stregla mi.
Bog ti poplačaj vekomaj,
enkrat ti daj pa sveti raj.*

*Bogu otroci vas izročim,
mož, tebe pa lepo prosim,
mi skrbi za otroke le,
ki nama Bog jih izročil je.*

*Tud' žlahta in prijatelji,
ne bodite preveč žalostni,
ker vas začasa zapustim,
se v dolgo večnost preselim.*

*Gospod duhovnik, hvala njim,
skrbeli ste, da v miru spim,
ker čaka mene postel'ca,
kakor vsak'ga drugega.*

Vinske pesmi

JE PTIČKA PRILETELA

*Je ptička priletela
z dežele štajerske,
prav lepo je pesem zapela
od vinske trtice.*

*Preljuba vinska trta,
ki vince nam rodi,
nobena sveta maša
brez njega brana ni.*

*Je ptička priletela
z dežele ogrske,
prav lepo je pesem zapela
od zlate pšeničice.*

*Ljubo pšenično klasje
je Jezusovo telo,
pri vsaki sveti maši
je gor' povzdignjeno.*

*Zdaj vsakemu en glažek
vinca na mizi stoji,
le primi ga v roke,
na srček si ga zlij.*

*To sladko vince žalost
v veselje spremeni,
vse hudo se pozabi,
prav lušne nas nar'di.*

JE PTIČKA PRILETELA

*Je ptička priletela
z dežele štajerske,
je prav lepo zapela
od vinske trtice.*

*Prelepa vinska trta,
sam Bog te je vsadil
in Jezus v evangeliju
je tebe počastil.*

*Jo kmetič obdeluje,
v vinograd zasadi,
kamor sam Jezus kliče
na delo vse ljudi.*

*Prežlahtna vinska trta
pa grozdje obrodi,
iz grozdja teče vince
za Jezusovo kri.*

*Rumeno sladko vince,
naj vsaki te časti,
nobena sveta maša
brez tebe brana ni.*

*Nobeno ženitvanje
brez vinca ne mini,
sam Jezus v Galileji
iz vode ga stori.*

*Le pij, moj bratec, vince,
naj voda tam stoji,
gospoda jo naj pije,
ki za vince ne trpi.*

*Le pij, moj bratec, vince,
naj voda tam stoji,
da bi se veselili,
smo sem povabljeni.*

JAZ SEM GORMAN IMEN'VAN

*Jaz sem gorman imen'van,
pijem vince vsaki dan.
Znam vinograd obdel'vat',
naj bo rezat' al' kopat'.*

*Gorco imam v strmi gor',
tam, kjer grozdje najbolj zor'.
Je rumen' ko' čist' zlato,
pijem ga vsak dan lahko.*

*Hiš'co imam na sončnem kraj',
tam, kjer sneg skopni najraj'.
Okol' 'mam travnik lep, zelen,
z rožicami razcveten.*

*Za hiš'co imam pa vrtec lep,
notri rad šprancirat grem.
Pregledujem rožice,
pisane vijolice.*

*Zjutraj, ko se prebudim,
koj v vinograd gledat grem.
Slišim drobne ptičke pet',
pa sem spet vesel na svet'.*

*Ptičko bi jaz slišal rad,
ki prepeva tak na glas.
Oh kak' lep je njeni glas,
prav veselo je za nas.*

*Majolko 'mam pač jaz najraj',
z vincem štrihano vselej.
Zrav'n si pojem, žvrgolim,
z vincem si srce hladim.*

LJUBA DRUŽBA, PROSIM VAS

*Ljuba družba, prosim vas, da b' mi dovolili,
eno pesem pet' pri vas, da b' se veselili.
Ker ta dan, nam je izbran, veselja dan.*

*Vsak, kateri je imen'van, naj za glažek prime,
da bo zakon prav spoznan, naj ga ven izpije.
Naj vsak ve, pit' naprej iz glažeka.*

*Ljubi ženin, zdaj ga pij zdrav'n neveste svoje,
kak' lepo pri teb' sedi, naj bo tebi zvesta.
Lepa je, lušna je, tvoja je.*

*Oh, nevesta Tončka ti, en glaž ga moraš spiti,
naj tvoj ženin dolg' živi, moraš ga častiti.
Ne žaluj, le zapoj, tud' z menoj.*

*Če glih ledik stan si zdaj mogla zapustiti,
vse norčije dat' na stran in se poročiti.
Zmisli si, da Bog skrbi, za vse ljudi.*

*Saj bo tu na svet' en čas le lepo živeti,
ko pa zvon pokliče nas, svet mor'mo zapustiti.
Bog nam daj, sveti raj, na vekomaj.*

*Le podaj ji zdaj roko in se z njo pobrati,
samo ta zdaj tvoja bo, jo moraš spoštovati.
Božja stvar, žlahtni dar, zakonski par.*

*Tud' ta drugi vsi okrog, moramo ga piti,
saj ne gremo prej od tod, dokler bo kaj v kleti.
Pijmo ga, ne glejmo ga, oj vinčeka.*

TAM V VINSKIH GORICAH

*Tam v vinskih goricah en starček je bil,
je v vinogradu kopal, je vince rad pil.
Ko pa smrt bliža se, skliče prijatelje,
prid' te, da enkrat ga pijemo še.*

*Ko pa že duša skoz grlo ven gre,
s prstom zamigne, dab' firkeljček še.
Ljubi prijatelj zdaj, še en poliček daj,
večni šentjanževac pijem še naj.*

*Ko pa že duša pred sodbo stoji,
pa še po sladkemu vincu diši.
Bog se ji nasmeji, tukaj boš žejna ti,
pri nas na sodčku nič pipice ni.*

*Duša prosila je ljub'ga Boga,
naj jo tud' v večnosti k vincu pelja.
Od mladosti vajena, zmeraj pri vincu b'la,
saj sem tud' zraven častila Boga.*

VSE SORTE ZDRAVICE ZDAJ GORI GREDO

*Vse sorte zdravice zdaj gori gredo,
nobene ni take, da'b glihe ji b'lo.
Od ljube Marije Device,
ki nam je sprosila za vince.*

*So v Kan'galileji na ohceti b'li,
Jezus, Marija, stotaužnt ljudi.
Marija sprosila je Sina,
glej, svatom je zmanjkalo vina.*

*Jezus je usmiljen, je rekel tako,
priprav'te šest vrčev s ta frišno vodo
in ne'ste najprej starešinu,
da on bo poskusil to vino.*

*Star'šina izprazni kozarček do dna,
zadovoljen prikima, tu hvalo mu da.
Že stokrat sem bil starešina,
še nikol' pil tak' dobrega vina.*

*Jezus zares je usmiljen'ga srca,
za kar ga prosimo, vse on nam rad da.
Ga prosimo kruha al' vina,
on vsega pripravljen'ga ima.*

*Nedolžno veselje tud' Jezus rad ima
in rad se med brumne tovarše poda.
Le s pametjo bod'mo veseli,
bomo Jezusa v sredi imeli.*

*Zdaj ga pa trč'mo en glažek al' dva
v imenu Šentjanža in Svet'ga Duha,
v imenu Marije Device,
ki nam je sprosila za vince.*

EN GLAŽEK BOM V ROKE PRIJEL

*En glažek bom v roke prijel,
zdravičko vsem svatom napil,
da pride okoli, vsem svatom po volji,
da ga bo sam Jezus vesel.*

*Brodfirar bo glažke nalil,
vsak svat ga bo čisto ven spil,
da bode vsak vedel, pa drugim povedal,
kedaj je na ohceti bil.*

*Bog vince je ustvaril za nas,
posebno za ohcetni čas,
da bi ga mi pili, veseli užili,
da bil bi tud' Jezus pri nas.*

*Tam v Kangalileji tako,
kjer vinca je zmanjkalo b'lo,
Marija je bila to vince sprosila,
od svojega ljub'ga Sinu.*

*Le pijmo ga, bratci, tud' mi
in vsak naj Marijo časti,
ker nam je sprosila, od ljubega sina,
požegnaj nam Jezus ga ti.*

*Le dajmo zdravičko naprej,
nobeden prej nehat' ne sme,
z desnico v levico, držimo zdravico,
kak' židane volje smo mi.*

PRIJAT'LJI LE SEM

*Prijat'lji le sem, pridite k men',
bomo ga spili po en glažek mi vsak.*

*To je ta prava štajerska kapljica,
sam Bog jo je hotel dati za nas,
zatorej mi v družbi skupaj poskusimo,
kateri bolj glažeke prazniti zna.*

*Moj je že prazen, al' gremo narazen,
misli jaz nimam še iti od vas,
saj je še v kleti mokro pri čepi,
pa ga še pijmo, naj vse bo za špas.*

*Kol'ko nam glažkov na mizi stoji,
tol'ko nam ljudi pri mizi sedi,
glažke nalivljemo, vun jih popivljemo,
to je veselje naš'ga srca.*

*Prvi ta glažek, ko bodem nalil,
prvo zdravico vam bodem napel,
vam možam in ženam, fantom,
dekletom ino tud' mojim prijateljem vsem.*

*Drugi ta glažek, ko bodem nalil,
drugo zdravico vam bodem napel,
pri vas še ostanemo, šentjanževca spijemo,
potlej pa gremo veseli od vas.*

JEZUS JE PO GORCI HODIL

*Jezus je po gorci hodil, je sladko vince s'jal,
vinograd blagoslovil, ko je pod trto spal.*

*Pa premilo se razjoče čez nehvaležni svet
in trojne solze toči čez vinske trte cvet.*

*Ta prve solze toči čez može in žene,
ker jim bo sladko vince pokvarilo srce.*

*Ta druge solze toči čez lepi samski stan,
ker mu bo vince krivo premnogih dušnih ran.*

*Ta tretje solze toči, ker videl je ljudi,
ki bodo vince pili, ga z grehom križali.*

*In z Jezusom razjoka tud' vinska trta se,
solze se spremenijo v te vinske jagode.*

*A Jezus grozd poljubi in ga blagoslovi,
iz grozdja vino teče za sveto rešnjo kri.*

*Zdaj vince vir je sprave in božje milosti,
nobena sveta maša brez vinca brana ni.*

*Zatorej vince pijmo veselega srca,
nikdar ne pozabimo na solze Jezusa.*

LJUBEZEN VEČNA USTVAR'LA VSE

*Ljubezen večna ustvar'la vse, ljubezen naj živi.
Po bratovsko ljubiti se, svet Janez to uči.*

*Pijmo šentjanževca, da b'rajža srečna b'la
življenja vsakega, zdaj in na večno.*

*Se vinček Janezu dajal, on ni unesrečil ga.
Da bi nam hasnil ta bokal, naj bo zdravička ta.*

*Pijmo šentjanževca, da b'rajža srečna b'la
življenja vsakega, zdaj in na večno.*

*Se snidemo prijatelji, prav dobre volje smo,
si moramo v začetku spet napit zdravičko to.*

*Pijmo šentjanževca, da b'rajža srečna b'la
življenja vsakega, zdaj in na večno.*

*Veselje le med nami je, se žalost nas boji,
prijaznost nas objame vse, svet Janez to veli.*

*Pijmo šentjanževca, da b'rajža srečna b'la
življenja vsakega, zdaj in na večno.*

*V ljubezni zrelo vinčece, v ljubezni naj velja,
zatorej blagoslovi se in nam se piti da.*

*Pijmo šentjanževca, da b'rajža srečna b'la
življenja vsakega, zdaj in na večno.*

*In kadar jemljemo slovo, ne sme pozabit' se,
ko si podajamo roke, zapet' zdravičko še.*

*Pijmo šentjanževca, da b'rajža srečna b'la
življenja vsakega, zdaj in na večno.*

VINO INO VODA

*Vino ino voda, žlahtni dve reči,
skoraj brez nobene bit' mogoče ni.*

*Vino hoče gospod biti,
voda se ne da ukloniti,
hud prepir med njima je.*

*Vino se naprodaj vozim križem svet',
mene vsaki hvali in me hoče imet'.*

*Hlapcem kakor gospodarjem,
kmetom, kraljem in cesarjem
vsem na mizo nosim se.*

*Voda jaz pretečem mesta in vasi,
se prodajat' nočem, vsak me tak' dobi.*

*Bod' za prati al' za umiti,
bod' za kuhati al' za piti,
brez vode ne moreš bit'.*

*Res je to, al vino hočem bit' gospod,
pri vsaki sveti maši služim jaz povsod.*

*Tud' pri vsaki kompaniji,
na sedmini, na gostiji,
moram jaz na mizo prit'.*

*Kaj storiš pa brigo pijancem vino ti,
kdor te preveč pije, pamet z'lo 'zgubi.*

*Kadar pijanci obnorijo,
to ti delaš, te dolžijo,
kak' pač moraš bit' gospod.*

*Voda sem za piti, zdrava bolj ko ti,
tega, kdor me pije, glava ne boli.*

*Z vodo krst' jo otročiče,
Božje gledajo obličje,
jaz sem gospa, ti nis' gospod.*

*Voda, jaz sem stara več sto tavžent let,
Noe te je vsadil, ni te b'lo popred.*

*Hot'lo te je sonce speči,
mogla sem u pomoč priteči,
ti gospod ne moreš bit'.*

*Če že hočeš biti, bodi ti gospa,
kdor mene hoče piti, modro naj ravna.*

*Mero naj si vzame pravo,
z vodo mešat' me je zdravo,
le na mizi naj se st'ri.*

ŽEJA JE VEČNA

*Žeja je večna, je hišica nesrečna,
kjer je pijanček hišni gospodar.*

*Ko sin v gostilno pride, očeta lepo pozdravi.
Konjičke ste prodali, za sladko vince dali,
zdaj boste orali z mačkami doma.*

*Ko hčerka v gostilno pride, očeta lepo pozdravi.
Tak dolg ste me možili, da doto ste zapili,
jaz pa sirota nimam še moža.*

*Ko žena v gostilno pride, moža lepo pozdravi.
Grdoba ti pijana, večerja je neslana,
naša družina nima še soli.*

*Žeja je večna, je hišica nesrečna,
kjer je pijanček hišni gospodar.*

JE TOL'KO PIJANCEV NA SVET'

*Je tol'ko pijancev na svet',
da ne bi jih mogli preštet'.
Kdor pije ga rad, ni nikdar bogat,
ni treba se ravbarjev bat'.*

*A, dokler je ledik, še gre,
ni treba se bati žene.
Le revež je ta, ki ženko ima,
ki zmeraj nad njim godrnja.*

*Oštirja spoštuje zelo,
nič manj pa njegovo gospo.
Saj vendar oba obrajtata ga,
dokler še on peneze ima.*

*A, ko pa denarja ni več
in če še je dolga preveč.
Cel svet se vrti, vsaj tako se mu zdi,
in včasih pod mizo zaspi.*

*A, ko pa pijanček umre,
dobi prav lepe parte.
Saj zvest je bil član, ker bil je vsak dan,
po dvakrat al' trikrat nažgan.*

*Gospod poškopili ga so,
med vince so vlili vodo.
Kak' hudo bi b'lo, če bi vedel za to,
saj on je sovražil vodo.*

KO UR'CA BIJE

*Ko ur'ca bije zdaj že tri,
še birt u oštarij' sedi,
se pogovarja z vinčekom,
svojim prijateljom.*

*Ko ur'ca bije zdaj že štir',
za rajtengo povej oštir,
ker rad bi šel poprej domov,
ko žena vstala bo.*

*Ko ur'ca bije zdaj že pet,
le daj oštir klobase gret,
še rad bi se najel klobas,
poprej, ko grem od vas.*

*Ko ur'ca bije zdaj že šest,
prinese žena trdo pest,
ti bom že dala jaz klobas,
saj to ne bo za špas.*

*Poglej, poglej na današnji dan,
kako je že povsod posjan,
kak drugi ljudje delajo,
orjejo in sejejo.*

*Če pa je danes res tako,
da vsi tak križem delajo,
morbit še nama zorjejo
in tud' posejejo.*

KAJ V VINOGRADU TAMKAJ SE BLISKA

*Kaj v vinogradu tamkaj se bliska,
rumeno kot čisto zlato,
kdo tamkaj prepeva in vriska,
povsod se razlega lepo.*

*Slovenski prijat' lji tako, pri vincu veselo pojo,
slovenski prijat' lji tako, pri vincu veselo pojo.*

*Pod lipo v hladni senci
si kratek čas delajo,
pri vincu so radi Slovenci,
pošteno ga pijejo.*

*Slovenski prijat' lji tako, pri vincu veselo pojo,
slovenski prijat' lji tako, pri vincu veselo pojo.*

*Tud' mi si zdaj kup'ce nalijmo,
na vaše naj zdravje velja,
do kapljice zadnje izpijmo,
Bog živi prijatelja.*

*Slovenski prijat' lji tako, pri vincu veselo pojo,
slovenski prijat' lji tako, pri vincu veselo pojo.*

*Naj naši prijat' lji živijo,
naj družba današnja živi,
prijat' ljem okroglo napijmo,
pošteno vesel'mo se vsi.*

*Slovenski prijat' lji tako, pri vincu veselo pojo,
slovenski prijat' lji tako, pri vincu veselo pojo.*

*Tak' danes, tak' jutri živimo
v prijaznosti le iz srca,
za vse, kar je treba, skrbimo,
za blagoslov pros'mo Boga.*

*Slovenski prijat' lji tako, pri vincu veselo pojo,
slovenski prijat' lji tako, pri vincu veselo pojo.*

OD VINSKE GORICE VAM HOČEM ZAPET'

*Od vinske gorice vam hočem zapet',
kaj mora ta kmetič za vince trpet'.
Od ranega jutra do temne noči,
si kmetič to glavco za vince poti.*

*V spomladnemu času on pridno kopa,
pri trsu porahlja, mu koljček prida.
Zvečer se ves truden na pojstlo poda,
se lepo pokriža in moli Boga.*

*V jesen', če trgatev prav lepo zori,
po gorc' se sprehaja in tak' govori.
Ga pojdemo brati še jutrišnji dan,
saj močno je zrelo, še bolj kakor lan.*

*Si škafe namaka, jih lepo priprav',
si sode nalije, jih v kelder postav'.
Si flaše postavi, v omarco nalož',
na trude pozabi, ga spije en glaž.*

*Si flaše natoči, jih nese domov
in ženki pokaže to žlahtno blago.
Al' ženka vesela v kamro leti,
prinese potice, jo možu deli.*

*In ženka ga vpraša, ljubi moj mož,
al' bodeš tud' jedel pečenke en kos.
Zdaj bova ga pila, častila Boga,
Očeta in Sina in Svet'ga Duha.*

PRIJAT'LJI, NAJ BO MENI PREPUŠČENO

*Prijat'lji, naj bo meni prepuščeno,
od vinca bom zapel, od vinca bom zapel,
razveseliti moža ino ženo,
Sloven'c naj bo vesel, Sloven'c naj bo vesel.*

*Naj se prijat'lju kupica nalije,
naj prime za bokal, naj prime za bokal,
Boga zahvali in čisto ga popije,
to moč životu da, to moč životu da.*

*Poznaš hrvaško, laško, špansko vino,
poznaš bizeljščino, poznaš bizeljščino,
pa boljš'ga ni, ko je štajerska starina,
za piti gladka je, za piti gladka je.*

*Naj se en človek v žalosti znajde,
mu srce zaigra, mu srce zaigra,
le naj si štajerskega vina vtoči,
kmal' žalost bo pregnal, kmal' žalost bo pregnal.*

HITRO BO MINIL ČAS

*Hitro bo minil čas, da pojdemo mi od vas,
prines' te ga še en bokal,
ne bodi vam zanj' ga žal,
šentjanževca hoč' mo pit', lepo zapet'.*

*Nocoj je luštno pri vas, nam je prav kratek čas,
bratec le pojd' z menoj,
hud' ga se nič ne boj,
vince še bodeš pil, dokler boš živ.*

*Preljubi si moj mejaš, spijma ga vsak en glaž,
hitro bo prišel čas,
vinograde obdel' vat',
roke vse žuljave Bogu dar' vat'.*

*Ur'ca, kolk biješ ti, ne bodi tak' hitra mi,
men' se po glave' vrti,
vince mi še diši,
saj je Bog slam'co dal, na nji bom spal.*

*Preljubi prijatelji, kak' se vam kaj godi,
al' že gremo domov,
al' še ostanemo,
kak' se vam boljše zdi, naj se zgodi.*

*Pijmo šentjanževca, birta zahvalimo,
ker nam sladk' vince da,
ga še pač dosti ima,
Bog mu svet' žegen daj, enkrat svet' raj.*

*Prej ko se razidemo, srce povzdignimo,
zmislit' na sveti raj,
uživat' ga vekomaj,
tam je pripravljen plac, enkrat za nas.*

*Lahko noč, mam'ca vi, očka, odpuste mi,
če sem kaj siten bil,
ne povejte nikjer,
če še kdaj pridem k vam, poboljšat' se znam.*

PESEM NOVO BOM ZAPEL

*Pesem novo bom zapel, naj bode vsak vesel,
da se bo prav glasila in k petju nas vabila,
da vsak bo z mano pel, da ...*

*Prav verno name pazite, če z mano pojete,
da ne boste več zapeli, ko ravno bi imeli,
vas kazen čaka že, vas ...*

*Če se pa kdo pregrešil je, avbe, avbe, avbe,
le kupico v roke in potlej pa zaukaj,
juhej, juhej, juhej, juhej ...*

*Vesolja dost' na svetu je in lahko najde se,
med nami ga imamo, če kako pesem znamo,
ker prav okroglo gre, ker ...*

*Če se blešči to vinčece, smo bolj veseli vsi,
zatorej hoč' mo piti in kupico naliti,
le naj okoli gre, le ...*

*Na zdravje gospodarja naj kup'ca ta velja,
vsem dobro zdravje pijmo in kup'ce vsi izpijmo,
sam Bog ti naj ga da, sam ...*

*Bogu se zahvalimo še, ker daje sladko vinčece,
ker vince da veselje, so srčne naše želje,
da bi ga pili še, da ...*

Opomba:

Pesem s kaznijo se je v družbi pela tako, da je glavni pevec pel naprej, drugi pa z njim, vendar so morali pri zadnji, ponavljajoči se vrstici vsi prenehati peti.

Tisti, ki ni nehal peti, je moral za kazen spiti kozarček vina.

NA ZDRAVJE VAM NAPITI ČEM

*Na zdravje vam napiti čem,
skoz to napitje vam povem,
da boljšega napitja ni,
vse, kar nam trs rodi.*

*Zahvala sliši tistemu,
od cel'ga sveta Stvarniku,
ker je ta prvi trs vsadil,
prijatelj, ga boš pil.*

*Kristus je pri večerji bil,
vsem jagrom tako govoril,
le pijte, to je moja kri,
v tem sladkem vinčeku.*

*Še enkrat rečem prav na glas,
Bog vince ustvaril je za nas,
le pijte ga v imen' Boga
in Duha Svetega.*

ZDAJ PA SAME ZDRAVIČKE

1

*Veseli bod' mo bratci, k' dar se snidemo,
žalost nas obide, če se razidemo.
Ta vesela kompanija ne bo nikdar doli,
kranjska, štajerska dežela tega ne prisodi.
Lepo ime Jožek, sam Bog te naj živi,
iz tega glažka to vince ven popij,
le popiti in zaužiti, dobre volje mor' mo biti.
Dolgo let na svetu čakati, od veselja mormo skakati.*

2

*Tam v velikem oltarju ena ptičica stoji,
en glažek zrel' ga vinca v krempljicah drži.
Bog oče ga je ustvaril, Bog sin ga je vsadil,
Svet Duh ga je požegnal, al' Tinči ven ga spil.*

3

*Ker furmani pripeljejo en glažek zrel' ga vinca,
v sred hribčeka pripeljejo, opešala je žvinca.
Pripregli smo konjičke tri, le voz, le voz' ga Franci ti.
Hi, hi, hi, to vince ven popij.*

4

*Oh, Micka le vstani, pojd' frišpej dajat,
ti ubogi konjički ne mor' jo speljat,
Boš frišpej dajal, pa boš vozil lahko,
boš videl, kak' rado bo šlo.*

5

*Korl je ena luštna duša,
vsaki človek ga rad posluša,
gor v hribih je doma, ker rad za sladko vince da.
Bog vžigaj in regiraj, z gnado božjo ga podpiraj,
da bi prišel v sveti raj, uživat ga na vekomaj.*

6

*Oglasi se farni zvon,
okoli mize krog in krog, tri krat tri je devet,
vsaki mora svojo pet, Janez nam mora eno začet'.*

7

*Bogu slava, ker nam daje žlahtno vinsko kapljico,
glážeke vzemo, glas za ženo,
družba naj vesela bo, družba naj vesela bo.*

8

*Rožice cveto, ptičice pojo, našega Ivana pozdravljajo.
Živijo, živijo na svet,
živijo, živijo še mnogo let.*

9

*Miza je na štir' vogle, glažek pa okoli gre,
pij ga, pij ga, Jura ti, sam Bog te naj živi.
Vinček, vinček, drinček moj, boš rajžal ti z menoj.*

10

*Oh, Micka ti zaspani ptič, ne poješ čisto nič,
le hitro na noge, prim' glažek v roke,
ko tist'ga ven popiješ, pa drugega naliješ.*

11

*Trezi na tvoje zdravje, naj ti bo ta glaž podan.
Sreča, zdravje in veselje naj te spremlja vsaki dan.
Trezi, kaj 'maš tam? Eno polno kupico.
Le daj jo ven izpiti, čisto izprazniti.
Trezi, kaj 'maš tam? No prazno kupico.
To je dober mojster bil, ki je tebe Trezi pit' učil.
Da Trezi dobro piti zna, to se ji že na nos' pozna,
da je pri dobrem mojstru bila, se piti naučila.*

12

*Spivaj, uživaj in prepevaj in veseli se z menoj,
kadar vidiš, da žalujem, bodi zvest prijatelj moj.
Moj, moj, moj, moj, moj, moj, moj, moj zvest prijatelj moj.
Dralalalaleja, naj se to vince po grlu pocurlja,
le naj se poda, le naj se poda, saj Jezus za družega da.*

13

*Ležaj, ležaj ravno polje, na sred polja ena lip'ca stoji,
lepa lip'ca zelena, not je hladna senčica,
not prebiva mat' Marija, vsa nebeška tovar'sija
ino troštar Sveti Duh, oh le Lizi, živ' te Bog.*

14

*Mesec sveti, luč gori, pred tabo Ančka en glažek stoji,
le primi ga, le primi ga, s pravo rokoj,
reč': glažek, le pojd' z menoj.*

15

*Prva kupica zrel'ga vinčeka, sem in tja po mizi je prirajžala,
le popijmo ga, le zaužimo ga, na zdravje našega Miheca.*

ZDRAVA MI RASTLINA BLAGA

*Zdrava mi rastlina blaga,
vinska trta, Božji dar.
Vsemu svetu ti si draga,
tebe čisla kmet in kralj.*

*Plemenita, imenitna
si nad vse rastline ti.
Nam v veselje, rodovitna,
sončnega si kraja ti.*

*Obdelava, obrezava,
pridno gornik te vesel.
Okopava, osipava,
travo trebi in plevel.*

*V potu svojega obraza,
zate dela in skrbi.
Zate on boji se mraza,
toče zate se boji.*

*Ko pa pride čas veseli,
da plačilo bo prejel.
Sad tvoj lepo dozoreli,
bere, spravlja ga vesel.*

*Oj, veseli in hvaležni,
bodimo za to Bogu,
da smo tudi mi deležni,
tega Božjega daru.*

NAPITNICA

*Hajd' mo dragi bratci, dan se nam že krači,
nič tako ne stojmo, eno si zapojmo.
Živijo, živijo Slovenci,
polet' je lušno v senci, pozimi pa na peč.*

*Dokler smo še mladi, smo veseli radi,
kadar pa starost dojde, pa veselje proide.
Živijo, ...*

*Kupce si nalijmo, pametno jih spijmo,
naj le gre okroglo, dokler bo kaj moglo.
Živijo, ...*

*Sosed naš debeli, vam zdaj bomo peli,
hitro ustanite, pit' se ne branite.
Živijo, ...*

*Nanika stara klupa, piti si ne upa,
čaka na povelje, spolnit svoje želje.
Živijo, ...*

*Janezu napijmo, srečo mu voščimo,
Oče milostljivi, dolgo naj te živi.
Živijo, ...*

*Tonček naj pokaže, kak se grlo maže,
mi pa po navadi, pijemo ga radi.
Živijo, ...*

*Joža težko čaka, da si grlo zmaka,
hitro dajte piti, žejo mu gasiti.
Živijo, ...*

*Imamo še lisjaka, je žejen kakor spaka,
če mu ne damo piti, nam kure gre loviti.
Živijo, ...*

*Kdor' ma zvesto ljub'co, prime naj za kup'co,
kdor pa lju'bce nima, za pečjo naj kima.
Živijo, ...*

*Kdor 'ma pridno ženo, naj sprazne kup'co eno,
da bomo spoznali, kak' se z ženo hvali.
Živijo, ...*

*Vinko najtamlajši, pije ga najrajši,
glej, da ravno piješ, da se ne poliješ.
Živijo, ...*

*Tam je še ena sestrice, mrzel ima trebuh,
pij ga na debelo, vince te bo grelo.
Živijo, ...*

*Sestrice ta druga, ljubljena soproga,
vrsta te zadela, pij, da boš vesela.
Živijo, ...*

*Sestrice ta treka, rajš' bi pila mleka,
tudi vince zdravo, ti ne pojde v glavo.
Živijo, ...*

*Vsakemu zapeti, nimam kje uzeti,
cele tovaršije, na zdravje naj se pije.
Živijo, ...*

*Druge sem povabil, sebe sem pozabil,
men' zdaj natočite, zdravje mi napijite.
Živijo, ...*

PRELJUBI SVET' URBAN

*Preljubi svet' Urban, ti dober naš mejaš,
v goricah ti stanuješ in žlahtno grozdje imaš.
Le zori ga in medi ga, boš dal nam dober mošt.*

*Veselo te na hribu vsak kmetič počasti,
okrog podobe tvoje rad brajdo naredi.
Le varji nam, oskrbi nam, gorice žlahtni sad.*

*Vsak priden kmetič skrbno vinograd okopa
in k svetemu Urbanu se v gorco rad poda.
Pogledat gre, kak' kaže se, al' čepek še drži.*

*Iz gorce v gorce gleda, al' Urban zeleni,
vesel mejaš ukaže, ko zelen plašč dobi.
Povabi ga, da v hram bi šla in spila vsak en glaš.*

*Po svetem Mihaelu trgatev dobra je,
v svetemu Martinu pa vince krsti se.
Le pijmo ga, hval'mo Boga, ki nam dobro vince da.*

*Na zdravje vseh Slovencev, naših prijateljev,
posebno pa Dolenjcev, Urbana sosedov.
Nalijmo si, popijmo vsi, Slovence Bog živi.*

SKUPAJ SMO PRIŠLI ZDAJ MI

*Skupaj smo prišli zdaj mi,
naj se le vsak veseli.
Si mor'mo začet', eno zapet',
da nam bo krajši čas spet.*

*Jaz pa zdravičico znam,
samo zapet' me je sram.
Le vsi na glas, kol'kor je nas,
vsak bo poslušal rad nas.*

*Glažek bom v roke prijel,
eno zdravičko zapel.
Glažek okrog, živi nas Bog,
saj ga je še v keldru en sod.*

*Kdor bo ta glažek prijel,
vsak se ga bo veselil.
Pije vsak rad, star al' pa mlad,
če se glih valja po blat'.*

*Tam ga peljajo en sod,
tist'mu pa nismo mi kos.
Če b' ga glih mi pili tri dni,
nam ga še nič ne sfali.*

*Ur'ca že leze na tri,
trudne so moje oči.
Rad bi šel lečt, gori na peč,
pa m' je še vinček bolj všeč.*

*Jutri bo delovni dan,
glavco zaspano imam.
Delať cel dan, spať me je sram,
da b' ne bil pol zasram'van.*

*Jaz bi ne šel še domov,
pa d'narcev mi zmanjkalo bo.
Kaj pa bo zdaj, kaj pa bo zdaj,
prej ko bo dnarcev spet kaj.*

*Zdaj se pa mor'mo podat',
od birta vsi slovo jemat'.
Le vsi na glas, le vsi na glas,
lušno je tukaj pri vas.*

*Žegen šentjanževca zdaj,
mor'mo popiti poprej.
Da pol gredoč, ne bo mogoč,
v grehe zapeljat' nas moč.*

Druge pesmi

O, JEZUS, BOD' POZDRAVLJENI

*O, Jezus, bod' pozdravljeni,
tam gor' v nebeški vigredi.
Naša Marija svečanska
nam lep začetek pesmi da.*

*S to pesmijo pozdravljamo
Marijo mater svečansko.
Ona pred nami v nebo gre
in prosi za nas grešnike.*

*Ko se otrok na svet rodi,
ta prvo sveti križ dobi.
Pri krstu sveča mu gori,
izvirni greh mu je 'zbrisani.*

*Ta luč nam tud' gorela bo,
ko mašnik k nam prihajajo.
Nam Jezusa prinesejo
na našo smrtno posteljo.*

*Vsem starim, žalostnim ljudem,
pa dober večer vošč'mo vsem.
Ozrite se na sveti križ,
ki nam odpira paradiž.*

ZA JUTRANJIM KRAJEM

*Za jutranjim krajem
ena zvezda žari,
pa ta zvezda trem kraljem
prav lepo sveti.*

*Ta zvezda trem kraljem
prav lepo sveti,
je nad štal'co obstala,
kjer to dete leži.*

*So to zvezdo zagled'li,
veseli so b'li,
so konjičke sedlali,
proti domu so šli.*

*Starejši ta kraljič
na kolenih kleči
in Jezusu daruje
tri žlahtne reči.*

*Miro, kadilo
in čisto zlato,
pa ta črni zamorček
to čisto srebro.*

*So darove oddali,
veseli so b'li,
so konjičke sedlali,
proti domu so šli.*

*Se zahval'mo Mariji
za rojstvo lepo,
da nam je rodila
to dete sveto.*

HVALJEN BOD' VSAKI ČAS

*Hvaljen bod' vsaki čas, Jezus Zveličar naš,
tak' te pozdravljamo verni ljudje.
Bog nam je usmiljeni, da smo te čakali,
novega leta mi srečni še vsi.*

*Kol'ko jih v grobu spi, radi bi čakali,
novega leta jim dano več ni.
Mož ali žena ta, brat ali sestrica,
v večnosti dolgi imajo svoj stan.*

*Tu ni očeta ne, tam pa ne matere,
tak' si 'zdihujejo otročiči.
Truplo jim v grobu spi, duša pa v večnosti,
Oče nebeški, pomagaj jim ti.*

*Ljubi kristjani vi, lahko se nam zgodi,
da bo to leto zadnje za nas.
Večnost odprta nam, večna bo sodba tam,
usmiljeni Jezus, pomagaj ti nam.*

OJ, GNADE VELIKE

*Oj, gnade velike so dan's od Boga,
pa presrečna je rešitev za Jožeka ta.*

*Tri rož'ce bom utrgal dol s svetih nebes,
za rešitev jih bom utrgal, z veseljem, zares.*

*Ta prva je rož'ca prav lepo diši,
ko Marija svoje dete na rokah drži.*

*Ta druga je rož'ca, še lepše diši,
to je roka Svet'ga Duha, ki žegen deli.*

*Ta tretja je rož'ca tvoj krstni patron,
ki pri krstu je obljubil, da var'val te bo.*

*To imaš za rešitev preljubi mi brat,
da b' se gori u nebesih spet vid'li enkrat.*

VESELI SEM KMETIČ

*Veseli sem kmetič, se Janez imenujem,
s svoj'mi rokami si kruh pridelujem.
Gospoda naj živi, v mestu se redi,
bele roke ima, križem jih drži.
Jaz pa rajši kmetujem, si kruh pridelujem.*

*Prav zgodaj že hodim jaz, kmetič, po polji,
škrjanček me vabi, me prosi in veli.
Kmetič pojd' orat, svoje seme sjat,
ko bo rumena lat, pri tebi bom jaz rad.
Tak' zgodaj jaz orjem, si žvižgam in pojem.*

*In kadar nasevam mi srce trkuje,
škrjanček veselo v nebo se vzdiguje.
Toča dab' ne šla, dab' lepa žetva b'la,
prosimo Boga, da nam žegen da.
Tak zmeraj prepevam, si kratek čas delam.*

*In kadar poleti vročina prihaja,
prepelica v strnenem veselje mi daje.
Poje pet pedi, ženko gor budi,
žetvo mi veli, to mene veseli.
Zdaj pojdem veselo z ženko na delo.*

*In kadar vročina mi truplo preveva,
mi ženka veselo počivat veleva.
Moj si možek ti, tukaj si spočij,
vinca si nali, ga zraven mene pij.
Al' to je pa kmetu najboljše na svetu.*

*Pa kak se ubog' kmetič v mest' zaničuje,
kjer nihče ne zmisl, kdo kruh prideluje.
Vse karkol' živi, kmetič vse redi,
tud' gospoda vi, vam se kruh deli.
Z gospodo ne menjal bi svoj'ga stanu.*

SPOMLAD' SE KMETIČ VESELI

*Spomlad' se kmetič veseli, ju, ju, juhuhu,
ko vsaka rožica cveti, ju, ju, juhuhu.
Ptički nam prepevajo,
kratek čas nam delajo, ju, ju, juhuhu.*

*Polet' se kmetič veseli, ju, ju, juhuhu,
pšenička lepo dozori, ju, ju, juhuhu.
Dekleta jo požanjejo,
mlatiči jo omlatijo, ju, ju, juhuhu.*

*V jesen' se kmetič veseli, ju, ju, juhuhu,
ko grozdek lepo dozori, ju, ju, juhuhu.
Preša začne pokati,
kmetič glasno juckati, ju, ju, juhuhu.*

*Se zime kmetič veseli, ju, ju, juhuhu,
prašič u štali se redi, ju, ju, juhuhu.
Klobase bomo delali,
pa lepe pesmi pevali, ju, ju, juhuhu.*

SO PTIČICE ZBRANE

*So ptičice zbrane v planin'co lete,
tam dol' na Dolenskem je zdravje moje.
Le zbud' se in vstani ti mrzli Gorenc,
boš videl, kaj dela Dolenc.*

*On seka, on klesti, pripravlja si les,
ga v butaro veže, ravna si ga vmes.
Na voz ga naklada, z živinco pelja,
a njemu pa srček igra.*

*Je hramček odprt in pripravljen je mož,
veselo gre v gor'co, nabrusi si nož.
Prikloni se k trti, napravi svet' križ,
da dobro v jesen' obrodiš.*

*Zdaj ima korajžo, zajucka na glas,
ga piti gre v hramček, če zunaj je mraz.
Premišlja, kako bi hranljivo živel,
da bi ga v jeseni še imel.*

*Le dela pozimska pustimo na stran,
le v roko motiko, prekrasen je dan.
Ker sonce nam sije in rož'ce cveto
in zopet ogreva zemljo.*

*Prav skrbno, globoko pri trti kopa,
veselo družin'co v gorico pelja.
Le višje, le višje, da pridemo v hram,
veselo zapojemo tam.*

*Je trto poročil, dal kolček za par,
je vzdihnil prot' nebu, sam Bog te obvar'.
Svet' Urban naj varje nesreče čez te,
naj burja prežene megle.*

*Ker trta pa vinska že komaj drži,
dol k tlom se pritiska in grozdje rodi.
Če nimam denarja, pa imam spet trošt,
da dal mu bo trsek spet mošt.*

*So brajde prav polne po gorc'ah okol',
le pusti zdaj ajdo, zori naj na polj'.
Le v gorco, le v gorco veseli je glas,
zagornik pozdravlja že nas.*

*Sam prešo privija, se smeje ha-ha,
spet drugi iz buče mu piti poda.
Sem letos od lani velik' več nabral,
le pridi, še pit' ga bom dal.*

*Kdor vince rad pije, naj prosi Boga,
da zdravje in pamet ta pravo mu da.
Nikar se ne kregaj, ne žali ljudi,
poglej, kak' se meni godi.*

*Tu v žalostnem kraju prebivam sedaj,
u kletki prav temni, kjer vinca ni kaj.
Tu milo vzdihujem, si vinca želim
in žalostne pesmi učim.*

SNEG ZA TO LETO SLOVO JE ŽE VZEL

*Sneg za to leto slovo je že vzel,
hranil je starček svoj čamer vesel.
Zebca zapela, s parne vzletela,
nis' me še mrazek ti vzel.*

*Slišiš po gaju prepevati tam,
ptičke vesele spet prišle so k nam.
Kak žvrgolijo, tebe budijo,
lepa nedolžnost le vstan'.*

*Češnja vsa bela na griču stoji,
gleda na breskev, ki v vrtu cveti.
Vsa omlajena in razcvetena,
teb' se nasproti smeji.*

*Tamkaj po gorc'ah poglejte sedaj,
pridni pastirji kaj imajo za en šraj.
Ovčke pasejo, lepo pojejo,
hola, kak' juckajo zdaj.*

*Novo veselje pa pomlad nam da,
tudi nas tja do poletja pelja.
Leto brž mine, jesen tud' zgine,
zima nam roko poda.*

*Tak bo minula tud' tvoja mladost,
sestre, nemilo življenje, starost.
Vse bo minilo, vse se stemnilo,
prišla bo smrtna bridkost.*

PRIŠLA BO, PRIŠLA TA LJUBA POMLAD

*Prišla bo, prišla ta ljuba pomlad,
začele bojo deklice vrtec kopat'.
Bojo vrtec kopale, bojo pele lepo,
Marija češčena naj bo.*

*Prišla bo, prišla ta ljuba pomlad,
začel si bo kmetič vinograd kopat'.
Vinograd bo kopal, si pel bo lepo,
Marija češčena naj bo.*

*Prišla bo, prišla ta ljuba pomlad
in fantič bo moral biti soldat.
Bo dekle zapustil, k soldatom odšel,
ne bo več na vasi si pel.*

*Prišla bo, prišla ta ljuba pomlad,
od jutra do mraka bom delal jaz rad.
Se grel bom na soncu in pel si tako,
Marija češčena naj bo.*

VESELI ČAS PRIHAJA

*Veseli čas prihaja,
ko mati zgodaj vstaja,
'ma dost' skrbi, velik' trpi,
ko v peč potico vsaja.*

*Prašiča smo vzredili,
zdaj bomo ga lovili,
okrog voglov, okrog plotov,
za njim bomo hodili.*

*Prašič široko zija,
z debelim repom ovija,
ker konec je teh zadnjih dni,
zaklal ga bo Matija.*

*Zdaj 'sedmo se za mizo,
pokličimo še Lizo,
da žlice razdelila bo,
ker župa je že blizu.*

*Prišel bo tudi godec,
dobil bo svinjski gobec.
če prideš sam, še rep ti dam,
da poln bo tvoj želodec.*

PTIČKA JE ZAPRTA B'LA

*Ptička je zaprta b'la v hišici zeleni,
sem ter tja je letala, v sili b'la nobeni.
Pela je, lušno je, tukaj le.*

*Druge ptičice okrog morajo stradati,
v mrzlem snegu sem in tja si živeža iskati.
Meni pa hišica zadosti da.*

*Jastreb pride k hišici, se na okno usede,
oh, ti uboga revica, gledaj na sosede.
Proste smo, letamo, kamor č'mo.*

*Z vrha v vrh se dvigamo, v gore in pečine,
mesta, trgi naši so, hribi in doline.
Letamo, pojemo, uživamo.*

*Ko pa zima bliža se, pa za soncem gremo,
če nam tukaj mrzlo je, za tople kraje vemo.
Ptičica, lušno je, dvigni se.*

*Ptička hiško zapusti, jastreb jo napade,
pa jo davi in mori, do smrti jo spopade.
Ptičica, zakaj si pa iz hiške šla.*

*Kdor ni vedel do sedaj, kaj so slabi marnji,
bo pa vedel za naprej, kako so nevarni.
Spomni se neumne ptičice.*

*Tak' se deklicam zgodi, ki fantov ne poznajo,
ki so tak' kot jastrebi, ki jo za norca imajo.
Deklice uč'te se od ptičice.*

LEP IN ČASTIT JE TA KNAPOVSKI STAN

*Lep in častit je ta knapovski stan,
od višjih gospodov obrajtan, spoznan.
Časti je vreden, še gospod ga časti,
ker mu žlahtnega blaga iz zemlje deli.*

*Ta knapič se v zemljo v nevarnost poda,
tam strelja in vrta ter rudo kopa.
On dela in švica, se prime ga pot,
v nedeljah se umije, je lep ko gospod.*

*Ves teden, ves mesec na delo hiti,
ko mesec preteče, pa d'narce dobi.
Po trgu vam hodi, cigare kadi,
pa tud' lahko v gostilni pri vincu sedi.*

*Vse zlato in srebro in železne reči,
tega knapovskega stana ponižnosti uči.
Vikati moraš ga in se odkriti,
tako se mora vsak knapovski človek častiti.*

*Slišal sem pravit' neumne ljudi,
da brez knapovskega stana se lahko živi.
Pa to je govoril le človek vam tak,
najbrž je bil kak ameriški divjak.*

*Ne šinfaj toliko, ker knapovski stan
je vsakemu v dobro od Boga poslan.
Brez njega živeti na svetu ni v stan,
ker nujno ga rabiš vsaki dan.*

*Kovač bi ne mogel železa kovati,
če knapič ne šel bi rude kopati.
Ta ruda se mora nastreljat' najprej,
potem gre kovačevsko delo naprej.*

*Ta holcar v planini je ravno tako,
če nima sekire, mora biti doma.
Železna sekira mu drevje podira,
na kupe zvali in v drve zdrobi.*

*Za knapa zahvali tud' šloser Boga,
ker pila lesena tud' nič ne velja.
Ta pila, kladivo, od kod je vse to?
Globoko je bilo pod trdo zemljo.*

*Ta kmetič na polju je ravno tako,
ga železno cegovje prepričalo bo.
Le kak' bi on kopal, kar z golo roko,
ko bi tega železa na svetu ne b'lo.*

*Spomni se kmetič na knapovski stan,
ker brez njega še tebi živeti ni v stan.
Ne mogel bi orati ne žita sejati,
tak, moral bi še kruha stradati.*

*Kadar kaj železnega v rokah imaš,
se lahko prepričaš in dobro spoznaš,
da brez knapa ne moreš ničesar storiti,
brez najmanjšega dela si hlače zašiti.*

*Svinčasta ruda je tudi zlahtno blago,
ki globoko je bilo pod trdo zemljo.
Iz nje store se barve in lepe reči,
to vse se iz svinčaste rude nar'di.*

*Svinčasto rudo tud' cesar rad ima,
ker s svincem preganja sovražnika.
Kroglo nalije, sovraga streli,
tako ga iz svoje zemlje spodi.*

*Kadar boš videl ta srebrni denar,
spomni se človek na knapovski stan.
Ta srebrni denar, ki se tak' lepo blišči,
tudi knapovski človek iz zemlje dobi.*

*Slišal boš zvone prepevati tam,
spomni se človek na knapovski stan.
Kar visoko v stolpu lepo ti zvoni,
tudi knapovski človek iz zemlje dobi.*

*V cerkvi boš videl ta kelih ves zlat,
monštranco lepo v tabernakelju stat'.
V cerkvi prebiva Zveličar, naš Bog,
vse to je prišlo iz knapovskih rok.*

*Zdaj si slišal, prevzetnež, kaj knapič velja,
ki v smrtni nevarnosti rudo kopa.
Če ga ti zaničuješ, bo tebi gorje,
prevzetnemu po smrti se pekel odpre.*

*Moji ljubi prijatelji spomnite se,
da smo vsi bratje in tudi sestre.
Vsak stan je koristen in spoštovan,
eden brez druž'ga živeti ni v stan.*

SONČEK SIJE

*Sonček sije, začel je nižat',
fantje so začeli rajžat',
začeli so slovo jemat'
in v tuje kraje se podat'.*

*Ko pa pridem v tuje kraje,
spomnim se na svoje drage,
sestre, brate, stariše
in vse te druge prijatelje.*

*Ko pa pridem na vrh planine,
se ozrem nazaj v doline.
oh, le, oh, le domača vas,
morbit' se vid'ma tazadnjokrat.*

*Ko pa pridem vrh dežele,
vidim rož'ce razcvetljene,
kak lepo se razcvetajo
in en' čez drugo lepše so.*

*Lilija bela je pricvetela,
si je za zimo priskrbela,
kdor si za zimo priskrbi,
se v večnost rajžat' ne boji.*

*Tak' je tud' za vas dekleta
in za vaša mlada leta,
da se ne boste jokale,
ko boste v večnost rajžale.*

KRANCELJNOV PLES

*Preljubi moji svatje, le stop'ite na stran,
da jaz svojo družičko po sredi peljam.*

*Po sredi jaz grem, pa zmislit' ne smem,
ker meni ob krancelj, ob pušlc se gre.*

*Družička moja je v štacunico šla,
je kup'la seb'krancelj, pa pušlca dva.*

*Jaz pa pojdem v štacun'co, bom kup'la kodrunco,
en pušlc rdeč, da bo camarju všeč.*

*Preljubi škrjanček, le tak' mi zapoj,
da bi dobil jaz krancelj, od družičke nocoj.*

*Preljubi golobček, le tak' mi zapoj,
da bi srečno obvar'vala kranceljček svoj.*

*Družičko sem vprašal, čigava si pa,
pa vedno mi pravi, da camarjeva.*

*Moj camar je d'jal, da bo mene jemal,
še hišice nima, no, kam me bo dal.*

*Je ptička vesela, ko na vej'ci sedi,
pa še bolj bi jaz bil, ko bi krancelj dobil.*

*Moj camar je d'jal, da bo mene golfal,
pa naj varje se sam, da ne bo goljufan.*

*Družička moja ima kranceljna dva,
tak' dolgo bom plesal, da bom dobil oba.*

*Dva kranceljna imam, pa ti ga ne dam,
zato ga ne dobiš, ker včasih kam drugam letiš.*

*Vi mati vodila, vas vprašam za svet.
Imam kranceljna dva, bi mu dala oba?*

*Če hočem ti dati, glih ti ga dobiš,
če ti ga nočem tu dati, še klobuček zgubiš.*

*Preljuba družička, ne reci tako,
da vendar ne pojdem brez kranclja domov.*

*Če si camer prefajn, ti je moj kranclj pregmaj,
če nočeš ga ti, ga pa godec dobi.*

*Ti pisana ptička, le tak mi zapoj,
da bodem jaz dobil, ta venček nocoj.*

*Sam Jezus, Marija naj bosta z menoj,
če se nizko prikloniš, pa venček bo tvoj.*

*Devica Marija je vel'ka gospa,
se še enkrat prikloniš, pa venčka imaš.*

*Zdaj sem pa vesel, ker sem kranclj dobil,
na zdravje vseh svatov en glaž ga bom spil.*

*Ptička je kunštna, ko na vej'ci sedi,
pa še bolj sem jaz bil, ko sem kranclj dobil.*

*Preljubi moj camer, ne zameri mi kaj,
sem ti pušelj pripela, je visel v en kraj.*

*Ti nič ne zamerim družička moja,
je kranclj za me in pušelca oba.*

*Je ptička vesela, ko na vej'ci sedi,
kak'da bi ti ne bil, ko si kranclj dobil.*

*Po Ljubljanci sem hodil, sem klobuček zapil,
sem se semkaj pridružil, da bi druž'ga dobil.*

*Če si camar komot, ti bom dala klobuk,
če si kakšen falot, pa si ga išči drugod.*

*Če si camar ti moj, ti venec dam svoj,
če ne maraš zame, pa še dam ti ga ne.*

*Zunaj krog hiše pa veterc pihlja,
pa v hiši mi tej za krancelj se gre.*

*Sem hod'la po trati, sem rož'ce šla brati,
za kranceljček bel, da ga je camar vesel.*

*Družička moja, se močno štima,
ne maram zate, za krancelj tud' ne.*

*Če nisem za tebe, sem sama za sebe,
saj nisem gor zrastle, le samo za te.*

*Moj camar, moj camar, se močno štima,
pa piškave podne za tolarje ima.*

*Podati ti hočem lep šopek iz rož,
pa glej, da boš kmalu moj zakonski mož.*

*Da bode pa mojega labranja en konc,
pa naredi ti godec en polkarski tanc.*

Opomba:

Ob polnočnem plesu ženina in neveste sta *profirar* in družica izmenično v dvogovoru odpela to pesem. Med vsako kitico so godci nekaj taktov zaigrali, takrat sta ženin in nevesta zaplesala, kakor tudi *profirar* in družica. Tako se je ponavljalo do konca pesmi.

LJUBEZNIVI MOJ' TOVAR'SI

*Ljubeznivi moj' tovar'si,
ker smo danes skupaj prišli,
moramo si zopet spet
za en kratek čas eno zapet'.*

*Saj ni lušnejš'ga na svetu,
kakor med prijat'lji peti,
to je pač veseli glas,
da nam je vedno kratek čas.*

*Mi smo se tu skupaj zbrali,
ker smo se že prej poznali,
ker smo zdravi, brez skrbi,
smo radi dobre volje vsi.*

*Če smo prijat'lji skup ta pravi,
nobena pesem se nam ne ustavi,
jo zapojemo tedaj,
tako korajžno, da je kaj.*

*Naj bo stara al' pa nova,
če le preveč ni borova,
jo zapojemo tako,
da vsaki nas poslušal bo.*

*Če kdo reče, saj ogoni,
da to ta pravi so kajoni,
si lepe pesmi pojejo,
no, kje jih zmeraj jemljejo.*

*Mi pa pesmi dosti znamo,
ker jih sami delat' znamo,
jih še damo djel po svet',
če jih le hoče kdo zapet'.*

*Mi smo prijat'lji vsi še mladi,
vince pijemo vsi radi,
Bog nam ljubo zdravje daj,
zashužit' dosti d'narcev kaj.*

*Zdaj pa glažke si nalijmo,
pa na zdravje družbe pijmo,
vsaka žalost naj zbeži,
kjer naše petje se glasi.*

VZDIGNI SE JEZIK MOJ

*Vzdigni se jezik moj in pa vesel zapoj,
ker srce tak' želi, naj se zgodi.
Če srce čisto imam, kaj me bo peti sram.
Kaj bi tedaj ne pel Bogu vesel?*

*Ptički tud' pojejo, me opominjajo,
da bi tud' jaz vesel ž njimi zapel.
Jaz pa prepevam rad, dokler sem zdrav in mlad.
Kaj bi tedaj ne pel Bogu vesel?*

*Zjutraj se prebudim, si že zapet želim,
jutrna zarja že greje srce.
Lepo tud' sončece, zopet prisveti se.
Kaj bi tedaj ne pel Bogu vesel?*

*Bog, ki je ustvaril me, dal mi tud' jezik je,
da bi ga z njim častil, dokler bom živ.
S petjem se pa časti Stvarnika vseh reči.
Kaj bi tedaj ne pel Bogu vesel?*

*Kadar se pa podam k svojemu delu kam,
na polje ali v log, pojem povesod.
Delo mi gre od rok, ker ga požegna Bog.
Kaj bi tedaj ne pel Bogu vesel?*

*Kadar pa delo st'rim, zopet se veselim,
pravim vesel tako, hvala Bogu.
Delo sem dokončal, Bog blagoslov bo dal.
Kaj bi tedaj ne pel Bogu vesel?*

*Pridem pa v kako ves, kjer so prijat' lji vmes,
prav'jo preljubi moj, eno zapoj.
Prosit' se ne pustim, peti kar sam želim.
Kaj bi tedaj ne pel Bogu vesel?*

*Huda je včasih res, pa si zapojem vmes,
pa je trpljenje preč, ni ga nič več.
Nihče ne brani mi lepo prepevati.
Kaj bi tedaj ne pel Bogu vesel?*

*Če sem pa tudi sam, s petjem veselje imam,
 tiho al' pa na glas pojem si včas.
 Petje me veseli, ker srce tak' želi.
 Kaj bi tedaj ne pel Bogu vesel?*

*Gledam gor na nebo, vidim, kak' je lepo,
 zvezdice svetijo, kažejo nam.
 Da je tud' nam nekdanj tamkaj pripravljen raj.
 Kaj bi tedaj ne pel Bogu vesel?*

*Pesmi študirati, lepo prepevati,
 to jaz najbolj želim, dokler živim.
 Kadar pa pride smrt, bod' sveti raj odprt.
 Tamkaj bom večno pel Bogu vesel.*

KO PRIŠEL SEM NA SVET

*Ko prišel sem na svet, u zibki bil odet,
v uho mi prva je zvenela,
v ubranih glasih tiho pela,
slovenska govorica, slovenska govorica.*

*Za dnem je minil dan, porastel sem močan
in znal sem dva izraza sama
in šepetal sem ata, mama,
v slovenski govorici, v slovenski govorici.*

*Spoznaval sem Boga iz vernega srca,
zvečer in zjutraj mati mila,
roke je sklepala, molila,
v slovenski govorici, v slovenski govorici.*

*Slovenec sem in bom, prisrčno ljubil dom,
o varuj Bog ga vse nezgode,
najljubša mi do smrti bode,
slovenska govorica, slovenska govorica.*

BESEDA SLADKA DOMOVINA

*Beseda sladka domovina,
ne prideš več mi iz spomina.
Kot iskra živa v srcu tliš,
ljubezen k sebi mi budiš.*

*Ko sonca žar na tebe sije,
srce veselo v meni bije.
Al' žalost trga mi duha,
megla nesreč, če te obda.*

*Obličje, če je jasno tvoje,
veselo moja struna poje.
In če oko se ti solzi,
v potokih moje se topi.*

*O, sijaj, sijaj sonce milo,
na ljube domovine krilo.
Obličje jasni ji temno
in krasi s cvetjem jo ljubo.*

POPOTNIK PRIDEM ČEZ GORO

*Popotnik pridem čez goro,
od doma vzel sem že slovo,
in kamor se oko, oko zazre,
povsod se mi nov svet odpre.*

*Tud' tukaj sonce gre okrog,
dolino vidim, hrib in log,
pa sonce bolj in bolj blešči
in hrib naš lepše zeleni.*

*Tud' tu cveto cvetličice,
po njih šume čebelice,
pa naših rož je lepši, lepši cvet,
čebelic naših slajši med.*

*Skoz' mesta hodim in vasi,
povsod drugač se govori,
jaz tujec sem, nikogar ne poznam
in sred' ljudi povsod sem sam.*

*Prijat'li se objemajo,
pojejo, si napivajo,
jaz grem po poti tiho mimo njih,
vse prazno v prsih je mojih.*

*Može se in se ženijo,
veseli so in ukajo,
a meni raste, raste rožmarin,
v preljubi moji domovin'.*

*Dežela ljuba, kje ležiš,
ki jezik moj mi govoriš,
kjer znanci moji, moji še žive,
prijat'li moji v grobih spe.*

*Zdihujem, vprašam vedno, kje,
prijat'li k vam želi srce,
peruti imeti, imeti si želim,
da k vam domov, kot ptič zletim.*

VESEL' SMO MI NA SVET'

*Vesel' smo mi na svet', ko sliš'mo ptičke pet',
ker one nas uče, kak' moramo živet'.
Kedor tako živi, kot Kristus nas uči,
se mu nič hud'ga ne zgodi.*

*Saj srečni mor'mo bit' in zadovoljni vsi,
ker nas ljubi Bog tako lepo živi.
On nam je zdravje dal in lepo pamet zbral,
za nas nebesa je pripravau.*

*Vesel je ledik stan, kater' je prav peljan,
saj si ga je izvolil ljubi Jezus sam.
Dokler sem ledik fant, še brez useh skrbi,
sem Bogu v čast in hvalo vdan.*

*O le jaz sem en krčmar, skupim vsaki dan denar,
tam dol na dolenskem polju en'ga prijat'la imam.
Pa le, kjer se snideva, o le tam ga pijeva,
če le d'narce imava.*

*Pa le jaz sem tud' en fant, oženil bi se rad,
Bog nam daj eno zauber dekle vunkaj zbrat'.
Če ga v tej fari ni, pa gremo del naprej,
Bog nam ga le najdit' daj.*

*Ne maram ne Kranjic, pa tud ne Korošic,
dekle štajersko, podaj mi ti roko.
Dekle štajersko, podaj mi ti roko,
saj te grivalo ne bo.*

KAK' LUŠNO JE NA SVET' ŽIVET'

*Kak' lušno je na svet' živet', pa eno takšno ženo imet',
da mož in žena sta oba, le enega srca.*

*Kak' srečen biti jaz želim, zato se tudi veselim,
boš dekle žena, jaz pa mož, no kaj bo to za en trošt.*

*Boš ženka pridna, jaz pa len, zato te pa za ženo čem,
da včasih me zbudila boš, ko bo zasvitalo.*

*Boš včasih mi prižgala luč in me zaklicala rekoč,
preljub' ti moj le gori vstan', ne bodi tak' zaspan.*

*Ko prišla bo ljuba pomlad, tedaj bom zgodaj šel orat,
boš ženka tudi šla z menoj, tak mislim sam s seboj.*

*Ko prišla bo ljuba spomlad, tedaj bom zgodaj vstajal rad,
bom vzel koso in šel kosit, še prej ko bode svit.*

*Ko prišel bo poletni čas, tedaj se veselim tud' jaz,
bom šel s teboj pšeničko žet', pa tud' korenje plet'.*

*Bova pšeničko zlagala, se bova pogovarjala,
če bo pšenička lepa kaj, bo veselilo naj.*

*Se bova pogovarjala, po čem jo ma prodajala,
ne bova je prodala vse, prihranila zase.*

*Boš ženka dala žito v mlin, da ne bova od glada hin,
boš ženka spekla kruheka, pa štrukle skuhalo.*

*Pozim' boš mogla prejo prest', jaz znam pa tudi koše plet',
bova sedela midva z njo, na toplem za pečjo.*

*Pa tega se najbolj bojim, ker slaba peč bo kmalu hin,
se treba bo od mraza trest, kaj bo pa v usta nest.*

*Boš vzela torbo, jaz pa koš, boš brala moko, jaz pa groš,
pa teb' še krajcer dober bo, al' men' pa glih tako.*

VSAKA STVAR SE VESELI

*Vsaka stvar se veseli, ko se svet ozeleni.
Pa ta zimski čas, že zapušča nas,
rož'ce dvigajo svoj obraz.*

*Ptičke prišle so nazaj, ki jih prej ni b'lo v tem kraj.
Zjutraj pred zarjo, še poprej, ko je dan,
prepevajo veselo nam.*

*Stvarnik, ki jih je ustvaril bil, ko je zemljo z njih stvaril.
On je hotel 'met, pevce na tem svet'
in preprosto jih preživet'.*

*Kar je lepega na svet', vse bo moglo enkrat umret.
Naj bo star al' mlad, reven al' bogat,
v večnost mora se vsak podat'.*

*Pijmo vince še naprej, Bog nam ljub'ga zdravja daj.
Skromno ž'vet na svet', učakat mnogo let,
enkrat pa prav srečno umret.*

NOCJ BO PA GVIŠNO OJEJOJ

*Nocoj bo pa gvišno ojejoj,
ko bodem prišel jaz domov,
ženka bo huda ko pelin,
se jo bojim.*

*Jezno me bo pogledala,
pol pa še tud' okregala,
za potepuha, ojejoj,
imela me bo.*

*Kje si pa snočkaj bil ostal,
da nisi tu pri meni spal,
če še to enkrat storil boš,
ne boš več moj mož.*

*Jaz jo prav lepo posvarim,
če mi ne utihneš, zakričim,
ženka, glej, tu sem jaz gospod,
tiho mi bod'.*

*Pol sem ji tud' odgovoril,
pri potepuhih nisem bil,
nič se ne kregaj nad menoj,
saj sem še tvoj.*

*Pol se pa usedem gor na peč,
premišljeval bom neko reč,
najbolj si bom pa k srcu vzal,
kaj bi začel.*

*Pesmice začnem skup kovat',
pa se mi je koj treba bat',
da ne bom mogel nič več pet',
ker sem že ded.*

*Ženka me nič ne veseli,
vendar je hudo, če je ni,
če pa le ženke ni pri hiš',
kaj je za en križ.*

*Treba bo tudi krave molzt',
vsega ne zmorem, nisem kos,
svojega dela vsaki dan,
dosti imam.*

*Treba bo tudi korenje plet',
žito je zrelo, za požet',
ko bi jaz ženke ne imel,
kdo bi požel.*

*Ženka mi svinje gor redi,
to pač mene veseli,
meso je dobro, to jaz vem,
ker ga rad jem.*

*Tamkaj, kjer žena hlače nos',
mora hoditi dedec bos,
tudi raztrgan, gologlav,
to pa ni prav.*

*Stari pregovor govori,
ženka tri ogle gor drži,
lahko pa tud' podere vse,
rihtik tak' je.*

*Ženka mi je obetala,
kak' me bo tud' pretepala,
Jezus, Marija, večni Bog,
reš' me nadlog.*

*Tam, kjer je ženka gospodar,
tamkaj je večkrat volk mesar,
tamkaj gre rado vsepovsod,
rakovo pot.*

JAZ 'MAM ENO PRIDNO ŽENKO

Jaz 'mam eno pridno ženko, pridno ženko pauersko.

*Zjutraj sem ji frouštik skuhal, ko je ona še u pojstli b'la.
Jaz 'mam eno pridno ženko, pridno ženko pauersko.*

*Pa sem jo na njivo nesel, da kurjeje plela bi.
Jaz 'mam eno pridno ženko, pridno ženko pauersko.*

*Tak' dolgo je na kurjej čepela, da se ji je kikla vnela.
Jaz 'mam eno pridno ženko, pridno ženko pauersko.*

*Začelo je bliskati, grmeti, jaz pa s košem po njo leteti.
Jaz 'mam eno pridno ženko, pridno ženko pauersko.*

*Ko sem jo domov prinesel, sem jo gor na pajčko stresel.
Jaz 'mam eno pridno ženko, pridno ženko pauersko.*

*Tak daugu je na peč čepela, da se je na pajč prijela.
Jaz 'mam eno pridno ženko, pridno ženko pauersko.*

*Kumaj s'n jo ud pječi utargal, pa sem jo u špampet vargu.
Jaz 'mam eno pridno ženko, pridno ženko pauersko.*

TAKI MOŽ NEKOČ JE ŽIVEL

*Taki mož nekoč je živel, ki mu žena je b'la voditelj,
žena j' hlače nosila, moža s kiklo smešila.*

*Žena šla je na gostijo, na gostijo hopsadrijo,
moža pa doma pusti, pa mu strogo naroči.*

*Najprej hišo mi boš pometel, potem pa kuretino spekel,
varno ženi koze past, glej, da ti jih ne pride kdo ukrast.*

*Žena s hiše že odide, nekaj ji na misel pride,
doli u kleti pisker meda je, vrne se, nazaj še gre.*

*Nekaj 'mam ti za naročiti, doli v kleti je pokrito,
pisker strupa hudega, glej, da ne poskusiš ga.*

*Mož ji zvesto vse opravi, koze ji na pašo spravi,
volk pa mu je eno vzel, mož je jokati začel.*

*Zdaj bo žena zopet huda, kregala se bo brez truda,
zdaj že vem, kaj bom storil, kar iz piskra strup bom spil.*

*Žena pride domov pijana, mož pa tam na pojstli jamra,
žena vpije in reglja, kot bi b'la obsedena.*

*Prime ga za vrat, ga davi, mož pa pravi: pust' me žena,
pust' me žena, saj bom umrl, saj sem s piskra strup požrl.*

*Žena pravi, mož presneti, kdo t' je rekel med požreti,
zdaj ti bom zavila vrat, ded pa skoči ven čez prag.*

*Mož pod okencem se usede, žena v hiši svojo prede,
zlila mu je na glavo, vse, kar v kahli je bilo.*

*Mož pa pravi, da je še sreča, da po nevihti ni še toča,
to prav rahel dežek je, to še sreča je za me.*

*K'tera žena hlače nosi, tisti mož si kruha prosi,
kdor se pa tako pusti, takemu se prav godi.*

MOŽ, KAJ SE SPET NALIVAŠ

*Mož, kaj se spet nalivaš,
kaj se nisi dost' nažrl?
Ženka, kaj me spet porivaš,
saj še nisem bil umrl.
Mož pijanec, to je križ,
ženka, kaj že spet noriš.*

*V hiši imaš dva otročička,
eden kruljav, eden slep,
boljše b'la bi dva volička,
ž njim bi kupil vinca spet.
Mati, kruha prosita,
moja stara naj ga da.*

*Polna hiša je dolžnikov,
sam večni Bog, jih ti preštej,
pelji jih na sred dvorišča,
reci jim, da me ni doma.
Nad menoj so celi dan,
reci, da sem skoz bolan.*

*Kadar bodeš pa umiral,
mož, kaj bo takrat s teboj?
Takrat ti bo sreča pela,
jokala boš za menoj.
Kaj nek' tvoj zapravljen dom,
hlače ti zapustil bom.*

*Hlače tvoje razcapane,
saj še štihla ne drže,
mor' jo biti spoštovane,
v njih je glava do žene.
Mož pijanec, to je križ,
ženka, kaj že spet noriš.*

*Kadar bodeš pa umrl,
Peter vrata tiščal bo,
če ne s hrbtom, pa s telesom,
če ne z glavo, pa z ritjoi.
Gor pa pil ne boš, povem.
Pol pa rajši gor ne grem.*

V LEMBERGU JE ŽIVEL

*V Lembergu je živel,
en stari, sivi mož.
Imel je sivo brado
in pel je prav lepo.
Ti tralalalala, ti tralalalala.*

*Ko zjutraj zgodaj vstane,
brž kuhati leti.
Njegovo pridno bable,
do frouštika leži.
Ti tralalalala, ti tralalalala.*

*Ubog ti stari dedec,
le kol'ko ti trpiš.
Vsak dan tri kruhe spečeš,
da bable preživiš.
Ti tralalalala, ti tralalalala.*

*In prišli so cigani
in rekli so tako,
da bojo bable vzeli,
pesjanom dali jo.
Ti tralalalala, ti tralalalala.*

*Tri kile špeha kupi,
tobaka funtov pet,
vse to je dal ciganom,
da bable pust'li so.
Ti tralalalala, ti tralalalala.*

*Na špampet k njej se usede,
jo kušne prav lepo,
za nogo jo priveže,
da mu je nihče ukradel ne bo.
Ti tralalalala, ti tralalalala.*

IMEL SEM JAZ LJUBICO SLEPO

*Imel sem jaz ljubico slepo,
ponoči ni vedla, kam spat',
je le mene prosila prav lepo,
če smela pri men' bi ostat'.*

*Jaz sem željo ji spolnil z veseljem,
to zanjo je bilo lepo,
al' za ženko te vzamem, ji rečem,
oj, le Tonček, poroči se z njo.*

*Dve leti sva se zvesto ljubila,
vedno sma hod'la skup' spat,
ponoči sma se večkrat zbudila,
sma hod'la skup' scat.*

*Ponoči sem jo zvesto odeval,
pod kojtrom ji bolhe lovil,
ponoč sem jo tudi prijemal,
v deželo deveto hodil.*

*Pa vseen' se je mraza navlekla,
ko mene ni bilo doma,
čez trebuh je močno zatekla,
kot padla bi dol iz neba.*

TRI BABE VKUP STOJJO

*Tri babe vkup stojijo, takole govorijo,
razlagajo in čencijo, to neko ropotijo.*

*Ta prva prav' od kruha, ta druga kak' se kuha,
ta tretja pravi, jaz pa 'mam sina potepuha.*

*Četrta tiha mila, tako je govorila,
me griva, me srce boli, da sem se omožila.*

*Ta peta bolj pobožna, pa prav' od svoja moža,
moj mož je mlad, ga pije rad, po hrbtu me nakložja.*

*Ko šesta to zasliši, pa pravi, uh me piši,
ko bi od moža tepena b'la, pa nisem več pri hiši.*

*Ta sedma se oglasi, pa govori počasi,
kaj men'fali, men' dobro gre, saj d'narce imam v šparkasi.*

*Pride pa ta osma, pokaže sedmi osla,
le kaki bode ta tvoj mož, ko bosta skup živela.*

*Že pride pa deveta, se šteje najbolj sveta,
poslušajmo, kaj rekla bo ta naša stara teta.*

*Deseta najbolj stara, je čisto zadaj stala,
je zijala, poslušala, besede gor pobrala.*

*Še tej ku bom peklala, po hišah oznanvala,
vse, kaj je tukaj čula b'la, bo zved'la cela fara.*

KO JE BOG TA GREŠNI SVET USTVARIL

*Ko je Bog ta grešni svet ustvaril,
ribe, ptice, vse je skupaj spravil.
Takrat poslal je Adama na svet,
misleč, da dobro mu bo tu živet'.*

*Čez nekaj dni pa Bog Adama vpraša,
kako se on v rajju kaj ponaša.
Takrat zakliče stari naš Adam,
težko je res, ker moram biti sam.*

*Nato da Bog Adamu trdno spanje,
da ne bi on v rajju več sameval.
Vzame eno izmed reber preč,
naredi Ev'co, da bila bi mu všeč.*

*Čez nekaj dni spet Bog Adama vpraša,
kako se Ev'ca, ženka, kaj ponaša.
Takrat zakliče stari naš Adam,
za take ženske jaz vsa rebra dam.*

*Čez leto dni spet Bog Adama vpraša,
kako se Ev'ca, ženka, kaj ponaša.
Takrat zakliče: milostni gospod,
potisni zopet meni rebro not.*

*Namesto da bi šivala in prala,
okrog posedala bi in ležala.
Zvečer pa, ko k počitku se podam,
še postiljati jaz moram sam.*

*Nasmehne se Bog Adamu in pravi,
verjamem ti, ker siv si že po glavi.
Za pokoro ženo moraš 'met',
z njo prav pridno množit' grešni svet.*

MOJ OČE SO MI REKLI

*Moj oče so mi rekli, oženi se moj sin.
Moj oče so mi rekli, oženi se moj sin.
Tam gori na planinci, oženi se moj sin.*

*No hiš'co ti bom spuval z orehovich lupin.
No hiš'co ti bom spuval z orehovich lupin.
Tam gori na planinci, z orehovich lupin.*

*Kako se bom oženil, k' nobene ne poznam.
Kako se bom oženil, k' nobene ne poznam.
Tam gori na planinci, k' nobene ne poznam.*

*Če vzamem eno vel'ko, bom lojtro nugal k njej.
Če vzamem eno vel'ko, bom lojtro nugal k njej.
Tam gori na planinci, bom lojtro nugal k njej.*

*Če vzamem eno majhno, poljubit' nimam kaj.
Če vzamem eno majhno, poljubit' nimam kaj.
Tam gori na planinci, poljubit' nimam kaj.*

*Če vzamem 'no debelo, me mrha zaduši.
Če vzamem 'no debelo, me mrha zaduši.
Tam gori na planinci, me mrha zaduši.*

*Če vzamem eno suho, objemal bom kosti.
Če vzamem eno suho, objemal bom kosti.
Tam gori na planinci, objemal bom kosti.*

*Če vzamem eno lepo, m' jo tati ukradejo.
Če vzamem eno lepo, m' jo tati ukradejo.
Tam gori na planinci, m' jo tati ukradejo.*

*Ti jaz bom eno dobil, boš srečen lahko z njo.
Ti jaz bom eno dobil, boš srečen lahko z njo.
Tam gori na planinci, boš srečen lahko z njo.*

U PRSIH ME BODE

*U prsih me bode že trideset dni,
al' na glav'ci imam bulo, me vedno boli.
Tule notri mi nekaj fali,
drugač' sem pa zdrav, kot ste vi.*

*Imam noge u protektih, na glavi nič las,
imam trebuh napet, kot da bi jedel sam kvas.
Tule notr' mi nekaj ni prav,
drugač', drugač' sem pa zdrav.*

*Ko zadnjič v trebuhu se mi slepič je vnel,
me je dohtar operiral in ven mi ga je vzel.
Doma sem ga v špirtus dal,
oh, zdaj, oh, zdaj sem pa zdrav.*

*Mi dohtar prepovedal je vinčeka pit',
oj, da bi ga mogel še englažek dobit'.
Jaz spil bi ga zvrhan bokau,
potem, potem bi bil zdrav.*

DOBER VEČER, GOSPOD OŠTIR

*Dober večer, gospod oštir,
tako lušno ni nikjer,
kakor je le tu pri vas,
ki skrbite prav za nas.*

*Vince je pa po deset
ino po dvaintrideset.
Pijejo ga mlinarji,
tudi po goldinarji.*

*Mlinarji pa meljejo,
ino merco jemljejo.
Zvečer gor nasipljejo,
zjutraj meile nimajo.*

*Kdor pa hoče prato jest',
jo mor'jo frava gor' pr'nest'.
Telečjo, jelenovo
ali pa kaštrunovo.*

*Kdor pa hoče plesat it',
mor'jo muzikantje bit'.
S citrami, trompetami
ali pa s klar'netami.*

*Hojej, hojej kaj pa zdaj,
zdaj pa pride rajtenga.
Zdaj pa pride rajtenga,
cela naša cernga.*

PETELINČEK JE ZGODAJ VSTAL

*Petelinček je zgodaj vstal, kikiriki,
putke na pašo gnal, kikiriki.
Petelinček je zgodaj vstal, putke na pašo gnal,
kikiriki.*

*Dekle u ogradu, kikiriki,
fantič pa v kamrico, kikiriki.
Dekle u ogradu, fantič pa v kamrico,
kikiriki.*

*Jaz pa 'no ljub'co imam, kikiriki,
strašno je zauberna, kikiriki.
Jaz pa 'no ljub'co imam, strašno je zauberna,
kikiriki.*

*Od spredaj kot deska je, kikiriki,
od zadaj kot žvarcelj je, kikiriki.
Od spredaj kot deska je, od zadaj kot žvarcelj je,
kikiriki.*

*Laske ima skravžlane, kikiriki,
vendar ušive vse, kikiriki.
Laske ima skravžlane, vendar ušive vse,
kikiriki.*

*Takšno je moj' dekle, kikiriki,
lepša kot druge vse, kikiriki.
Takšno je moj' dekle, lepša kot druge vse,
kikiriki.*

***Zgodovinski del -
viri in informatorji***

Veseli pevec.

Vredigni se jerik moj
 In pa vesel rapoj
 Ker sice tak zeli
 Moj se zgodi
 Besce čisto inama
 Kaj me bo peti stran
 Kaj li tedaj ne pel Bogu vesel.

Ptički tudi pajejo me ofominjajo
 Da li, tudi gas. vesel injimi papeli
 Gas pa prepevam rad obale. sem ^{in miterol}
 Kaj li tedaj ne pel.

Djetraj se prebuclim si zê rapet zelim
 "Istoma karja zê greje akce
 Lepo tudi konice rapet prisucki se
 Kaj li tedaj ne pel.

Bog ki je stvaril me dal mi tu jerik je
 Da bi ga injim čustil obaleh lom in
 Spetjem se pa čisti stvar. niso vseh reci
 Kaj li tedaj ne pel.

Koder se pa potam k svojemu obale kam
 Na polje ali vlog. kojem povod.

Ivanka Germ (roj. Podpečan)

se je rodila 5. 7. 1921 v kraju Lipa pri Frankolovem, umrla pa 18. 6. 2008.

Največ pesmi, zapisanih v tej knjigi, mi je iz pri sebi hranjenih zapiskov svoje mame zapela 87-letna gospa Ivanka Germ iz Frankolovega. Spoznala sem jo kot varovanko Lambrechtovega doma starejših v Slovenskih Konjicah. Kopije njenih zapiskov, v katerih je 77 besedil pesmi, hranim pri sebi. Ob izročitvi mi je predala še posebno naročilo: »Nauč'te se pesmi in pa pojte, pojte, pojte!«

Gospa Germ je umrla dva meseca po izročitvi omenjenih pesmi.

- Sveta Barbara, patrona indovska
- Pesem od Marjete Kortonske
- Pesem od svetega Florjana
- Dober večer, bratec moj
- En Gospod in ena vera
- Zapeti še hočem posebno slovo
- Stoji, stoji tam pod goro
- Dekle pere srajčki dve
- Včasih mi slišimo novega kaj
- Veseli sem kmetič
- Vzdigni se jezik moj
- Oj, gnade velike
- Prišla bo, prišla ta ljuba pomlad
- So ptičice zbrane
- Veseli čas prihaja
- Popotnik pridem čez goro
- Mož, kaj se spet nalivaš
- Jaz sem gorman imen'van
- Ljuba družba, prosim vas
- En glažek bom v roke prijel
- Ljubezen večna ustvarla vse
- Je tol'ko pijancev na svet'
- Ko ur'ca bije
- Od vinske gorice vam hočem zapet'
- Prijat'lji, naj bo meni prepuščeno
- Hitro bo minil čas
- Pesem novo bom zapel
- Na zdravje vam napiti čem
- Zdaj pa same zdravičke

- Napitnica
- Skupaj smo prišli zdaj mi
- Preljubi svet' Urban
- Kranceljnov ples

Karel Napotnik (po domače Šmaunov Korl)

se je rodil 8. 10. 1925 v Tepanju. Umrli je 5. 3. 2013.

Pesmi se je naučil od svojega očeta in starega očeta.

- Štirje fantiči po vasi hodijo
- Oj, žalostno slišati
- U prsih me bode
- Dober večer, gospod oštir
- Petelinček je zgodaj vstal
- Nocoj bo pa gvišno ojejoj
- Vesel' smo mi na svet'
- Imel sem jaz ljubico slepo
- Je ptička priletela
- Vse sorte zdravice
- Prijat' lji le sem

Faksimile: Zbirko pesmi, ročno vezano knjižico rokopisov (10 x 17 cm), iz družinske zapuščine hrani Franc Napotnik; pesmi je zapel njegov brat Karel.

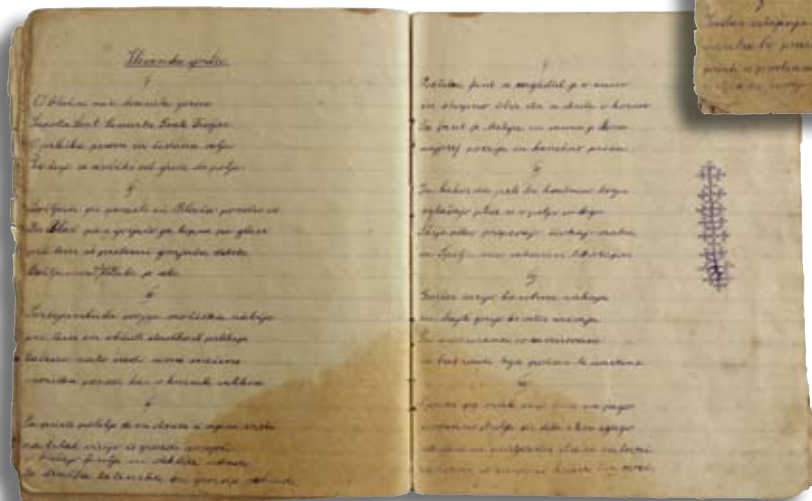
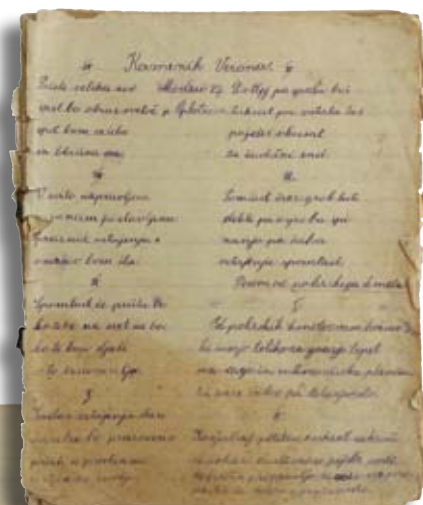
Veronika Zabukovšek (roj. Kamenik, po domače Bigmaher)

se je rodila 31. 12. 1922 v Gorici pri Oplotnici.

Živela je v Spodnjem Grušovju. Umrla je 2. 9. 2008.

Zapiske njenih pesmi mi je izročila njena hčerka Slavica Tomše.

- Eno pesem vam hočem zapet'
- Praznik Rešnjega telesa
- Na gori romarska cerkvena
- Tiha noč je
- Srce je žalostno
- Kako si lepa, oj sestrice
- Oj, kristjani verni vi
- Oh, strah me danes spreleti
- Leži tam loka pisana
- Pesem hočem peti prevzetne deklice
- Lep in častit je ta knapovski stan
- Zdrava mi rastlina blaga

Faksimile: originalni rokopis Veronike Zabukovšek

Marija Kerš

se je rodila na Štiglovi domačiji v Gradišču pri Vojniku, in sicer 23. 3. 1926. Umrla je 23. 12. 2012. Nazadnje je bila varovanka Špesovega doma v Vojniku.

- Je angel gospodov
- Nekoč živel je mladi mežnar
- Po placu, po Gracu
- Ptička je zaprta b'la
- En študent je dekile ljubil
- En pastirček kravce pase
- Sijaj, sijaj sonce
- Beseda sladka domovina
- Sneg za to leto slovo je že vzel

Anica Kukovič (roj. Cigler)

se je rodila 29. 3. 1934 v Špitaliču. Živi v Tepanju.
Pesmi se je naučila od svoje mame.

- Enkrat je en prid'gar Janez bil
- Vzemi, vzemi prstan z roke
- Na zemljo plul večerni dih
- Kam si šlo dete
- Oj, mladina, kam zahajaš
- Spomlad se kmetič veseli
- Bog je ustvaril zemljo in nebo
- Vino ino voda

Antonija Lešek (roj. Videc)

se je rodila 2. 5. 1947 v Podgradu pri Šentjurju.
Pesmi se je naučila od svoje mame.

- Dober večer nam Bog daj
- Človeško življenje mal' časa trpi

Nežika Kristan,

rojena 5. 12. 1930 v Dobovcu pri Ponikvi. Živi v Šentjurju.

Jožica Ribič, rojena Kristan 18. 3. 1939 v Dobovcu pri Ponikvi.

Nežika in Jožica sta sestri, ki sta od otroštva skupaj peli pesmi, ki sta se jih naučili od mame.

- Tam na vrtu med cveticam'
- Dekle, zakaj glavo povešaš
- Pletla je deklica venček
- Leži, leži ravno polje
- Grešno truplo je umrlo
- Taki mož nekoč je živel

Cecilija Kušar (roj. Javornik)

rojena 2. 11. 1934 v Kotu nad Oplotnico, živi v Lačni gori nad Oplotnico.

- Poslušaj, poslušaj preljubi kristjan

Anica Lipovšek (roj. Videc)

se je rodila 10. 6. 1944 v Podgradu pri Šentjurju. Živi v Loki pri Žusmu. To pesem se je že kot mlado dekle naučila od starejše sosedice.

- Vse je veselo, vse se raduje

Jože Leskovar

se je 1. 2. 1950 rodil v Podgradu pri Cezlaku. Živi v Oplotnici. Pesmi se je naučil od starejših ljudi.

- Za jutranjim krajem
- O, Jezus, bod' pozdravljeni
- O, Jezus, kje si hodil
- Očka so vzeli od sina slovo
- Vse je veselo, vse se raduje
- Blagor duši plemeniti
- Ena ptička je priletela

***Slovar zastarelih,
narečnih in prevzetih besed***

***Slovar zastarelih, narečnih
in prevzetih besed***

Andoht - pobožnost	Glih tako - ravno tako
Birt - gospodar	Gliha - enaka, ista
Božji lon - božje darilo	Gnade - milosti
Briga - skrb	Gorman - vinogradnik
Brotfirer - tisti, ki odda nevesto	Grevnost - obžalovati
Brumno - pobožno	Grivati - biti žal
Camar - nevestin ali ženinov drug	Gvant - obleka
Cegovje - orodje	Hajdmo - pojdimo
Cernga - vse skupaj	Holcar - lesar
Čamer - kučma	Idi domu - pojdi domov
Časnega - tuzemeljskega	Ihti se - joka se
Če glih - čeravno	Jagat - loviti
Čejo - hočejo	Juckati - vriskati
Čula - slišala	Keuder - klet
Delapust - delopust, prosti dan	Kikla - krilo
Dohtar - zdravnik	Klošter - samostan
Dojde - pride	Knapič - rudar
Dost - dovolj, veliko	Koj - takoj
Drinček - pijača	Komot - lahko, enostavno
Dušati - jeziti	Kompanija - družba
Fajrati - biti prost dela	Krancel - venec
Fali - manjka	Kunštna - pametna
Farmani - farani, župljani	Kušne - poljubi
Farovž - župnišče	Labranja - nenehno govorjenje
Firkeljček - četrtnka	Ledik - samski
Flaše - steklenice	Lušne nas nardi - vesele nas naredi
Frava - gospa	Luštam - željam
Frišno - sveže	Martran - mučen
Frišpej - zajtrk	Martre - muke
Frouštik - zajtrk	Mati vodila - žena poročne priče
Furati - voziti	Morbit - mogoče
Gartroža - vrtnica	Na praznji dan - na praznični dan
Gine - izgineva, mineva	Nada - upanje
Glažek - kozarček	Nakložja - natepe, nabije
Glažek - kozarček	Napreti - zažugati
	Nebeški tron - nebeški prestol
	Nucal - rabil
	Obrajtan - cenjen, spoštovan
	Od glada hin - od lakote umreti
	Ograd - ograjen prostor

Okol – okrog	Šnicle – zrezke
Otešiti – odrešiti	Špampet – postelja
Parna – prostor za shranjevanje sena, krme; jasli	Šparkasa – banka
Patron – zavetnik	Špas – šala
Patrona – zavetnica	Špeh – mast
Paversko – kmečko	Špilati – igrati
Penezi – denar	Šprancir – sprehod
Pisker – lonec	Šraj – vrišč
Piškave podne za tolarje ima – da nima ničesar	Šriftice – napisane vrstice
Plac – prostor	Štacunica – trgovinica
Poliček – vrču podobna posoda; prostorninska mera (približno 7,5 decilitra)	Štala – hlev
Polkarski tanc – polka	Štih – šiv
Porajtati – opaziti	Štrajfenga – kazen
Prefajn – predobro	Štrihano – polno do roba
Pregmaj – premalo	Štuki – naprava za pokanje
Proide – odide	Švarajo – pritožujejo
Protekti – proteza	Švica – poti se
Pršona – oseba	Te grivalo ne bo – ti ne bo žal
Raduje – veseli	Treka – tretja
Rajtati – hoteti, nameravati	Trjančiti – zvoniti
Rajtenga – plačilo	Trofit – zadeti
Rajžati – potovati	Trošt – upanje
Rihtik tak je – res je tako, prav je tako	Troštar – tolažnik
Roženkranc – rožni venec	Truga – krsta
S putrom – z maslom	Turn – zvonik
Se štima – se važi, baha	Ukati – vriskati
Sfali – zmanjka	Umejem – razumem
Soldat – vojak	Urno – hitro
Spuval – sezidal	Utideš – uideš, izogneš
Srdit – jezen, besen	V kimpetu – v postelji
Starinca – staro vino	Venčanje – poroka
Sto tavžnt – sto tisoč	Vtoči – nalije
Stril – storil	Zagvišno, gvišno – zagotovo
Šamor – kuža	Zauber – očarljiv
Šimfat – očitati napake	Zeksarje – avstrijski kovanec za šest krajcarjev
	Žegenj – blagoslov
	Židane volje – dobre volje
	Žlahta – sorodstvo
	Župa – juha

808

***Delovanje
Ljudskih pevcev iz Tepanja***

Delovanje Ljudskih pevcev iz Tepanja

Ljudski pevci iz Tepanja, prva zasedba iz leta 2001

*Z leve proti desni: Martin Ljubič, Štefka Kovše, Edvard Obrul,
Milan Regoršek, Jože Ofentavšek, Marija Obrul, Jože Fideršek, Darja Pukl,
Ivica Pučnik - citre in Milica Solar*

Skupino Ljudski pevci iz Tepanja danes sestavljajo le trije člani, ki pojejo troglasno. To so Štefka Kovše, Milica Solar in Jože Leskovar. Pred dvanajstimi leti, ko je skupina začela s svojim delovanjem, je bilo v skupini deset članov. Njihovo število se je z leti manjšalo, bodisi zaradi smrti bodisi zaradi odstopov. Prav vsak član, ki je v skupini deloval, pa je doprinesel svoj delež ali z iskanjem pesmi ali z organizacijo ali s svojim glasom ter dobro voljo.

Ves čas si prizadevajo in z vztrajnim iskanjem zbirajo stare, že skoraj pozabljene ljudske pesmi, ki jih najdejo pri starejših ljudeh, jih oživljajo in prepevajo. Za to je zaslužna predvsem Štefka Kovše, ki je tudi vodja skupine. Pesmi predstavljajo na svojih številnih nastopih širom po Sloveniji in tudi v tujini.

Ker jim te pesmi pomenijo dragoceno ljudsko izročilo, so v skrbi, da se pesmi ohranijo, posneli že štiri zgoščenke, na katerih je 54 pesmi. Te pesmi so predstavljali na številnih radijskih postajah in tudi na televiziji.

Na lokalnem radiu so sodelovali v ciklusu oddaj Eno pesem peti, z vsakoletnim zaključnim koncertom. Udeležujejo se vseh območnih srečanj ljudskih pevcev, ki jih prireja JSKD, in že kar štirikrat so bili izbrani na regijsko tekmovanje. Vabljeni so na številne nastope, ki se jih radi udeležujejo.

Tretje leto zapovrstjo so v svojem kraju samostojno organizirali prireditev Zapojte z nami, na katero so povabili vsakič po 10 skupin ljudskih pevcev, vse z namenom ohranjanja ljudske pesmi, kakor tudi druženja in kulturnega oživljanja kraja.

To je le drobec iz njihovega delovanja. O ljubezni do petja in njihovi vztrajnosti pa pričajo številna priznanja in zahvale, ki jih pevci iz Tepanja hranijo v svojem arhivu. Potrditev za svoje delo pa so dobili leta 2008, ko so prejeli Prešernovo nagrado in priznanje za dosežke na področju kulturne dejavnosti za leto 2007.

Ob deseti obletnici delovanja pa so prejeli tudi občinsko priznanje.

Prav tako pa so za deset let prepevanja prejeli srebrno Maroltovo značko na področju ljubiteljske folklore, ki jim jo je podelil Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti.

Ljubezni do petja jim ne zmanjka, kakor tudi ne številnih pesmi, ki jih prepevajo in ki so jih oteli pozabi. Zavedajo se svojih korenin, iz katerih so zrasli. Pesmi jim pomenijo bogastvo, ki ga želijo ohraniti in prenesti mlajšim rodovom. Z njihovo zbirko pesmi pa tako puščajo vidno sled, ki bo ostala.

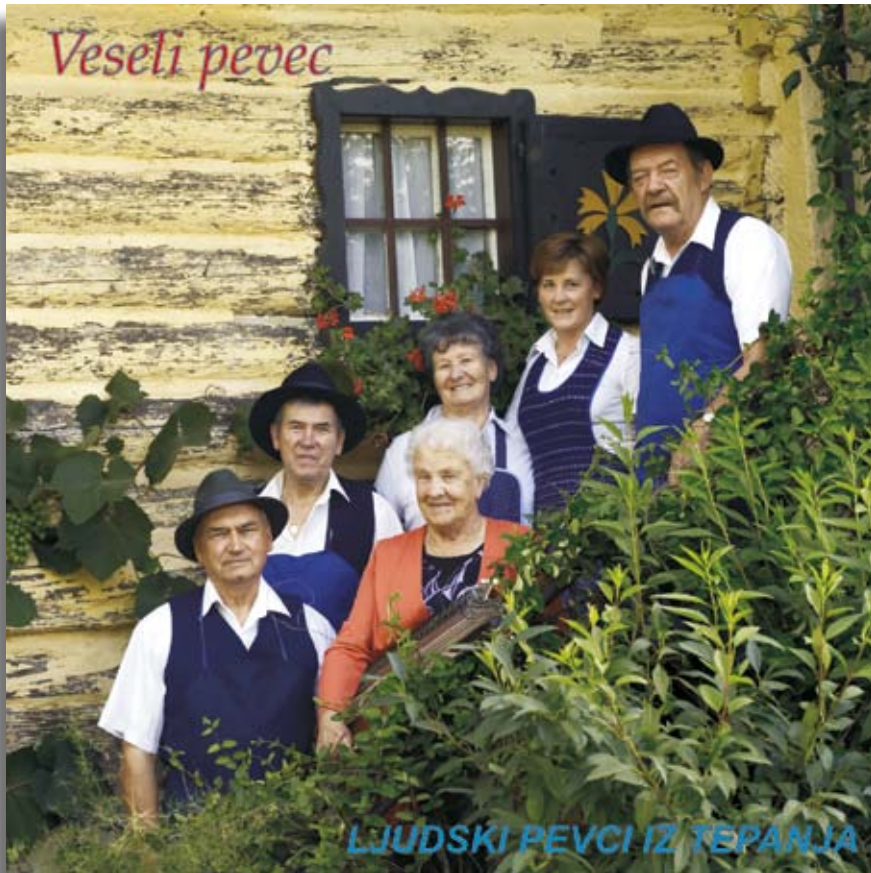
Prvi posneti album pesmi je nosil naslov Prav lepa je konjiška fara, 2002.

Z leve proti desni: Marija Obrul, Štefka Kovše, Milica Solar, Ivica Pučnik - citre, Darja Pukl, Milan Regoršek, Edvard Obrul, Tone Brumec in Jože Fideršek

Druga zgoščenka z naslovom Pesmi naših src je izšla leta 2004.

Z leve proti desni: Milica Solar, Anica Kukovič, Štefka Kovše, Ivica Pučnik - citre, Milan Regoršek, Alojz Vezjak in Jože Fideršek

Tretji album posnetih pesmi Veseli pevec, 2008

Z leve proti desni: Jože Fideršek, Ivan Škrli, Milica Solar, Štefka Kovše, Miro Pastirk in (spredaj) Ivica Pučnik - citre

Četrta zgoščenka zbranih posnetkov se imenuje Pesmi davnih časov, 2011.

*Z leve proti desni: Milica Solar, Simona Kovše, Štefka Kovše, Andreja Kovše,
(zadaj) Miro Pastirk in Jože Fideršek*

Današnja zasedba Ljudskih pevcev iz Tepanja, 2013.

Z leve proti desni: Milica Solar, Jože Leskovar in Štefka Kovše

Občinsko priznanje ob deseti obletnici delovanja skupine

Izid zbirke so omogočili:

Oplast, d. o. o., Tepanje,

Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti,

Splošna knjižnica Slovenske Konjice,

Občina Slovenske Konjice,

Epigraf, Blaž Prapotnik, s. p., Slovenske Konjice,

Tampo, d. o. o., Tepanje,

Nepremičnine Moj dom, d. o. o., Slovenske Konjice,

Krajevna skupnost Slovenske Konjice,

Senčila Senica, s. p., Tepanje,

Kostroj strojogradnja, d.o.o., Slovenske Konjice; Elpro Križnič, d.o.o., Zeče; Klas, d.o.o., Tepanje; Alojz Cugmajster, s.p., Loče; PL Trade, d.o.o., Slovenske Konjice; Krajevna skupnost Špitalič; KGZ, z.o.o., Slovenske Konjice; Emilijan Fijavž, s.p., Stranice; Ferdinand Marguč, s.p., Draža vas; Iztok Brumec, odvetnik; Občina Vitanje; Kračun, d.o.o., Loče; PVC okna Hohler, Blato; AOI računalniške storitve, d.o.o., Slovenske Konjice; Krajevna skupnost Draža vas; GMI, d.o.o., Zgornja Pristava; Krajevna skupnost Vešenik-Brdo; Krepel, d.o.o., Zeče; KO-Lovec, d.o.o., Zbelovo; Krajevna skupnost Žiče; Krajevna skupnost Spodnje Grušovje; Krajevna skupnost Sojek-Kamna Gora; Okrepčevalnica in pizzerija Endi, Tepanje; Danijela Vengust, s.p., Tepanje; Krajevna skupnost Gorenje; Franc Pevec, odvetnik, Šentjur; Zdenka Ošlak, Tepanje; Miran Pučnik, Dobrovlje; Avto Jelenko, Konjiška vas

Mi pa pesmi dosti znamo – Ljudski pevci iz Tepanja

1. PRELEPO ZVONI POJEJO	37
2. STOJI, STOJI TAM POD GORO	55
3. SEM SANJAL SINOČI	19
4. SPOMLAD' SE KMETIČ VESELI	150
5. PLETLA JE DEKLICA VENČEK	95
6. VZEMI, VZEMI PRSTAN Z ROKE	20
7. ZAPETI ŠE HOČEM POSEBNO SLOVO	96
8. ZVONOVI LEPI SO IZBRANI	38
9. JE PTIČKA PRILETELA	115
10. DOBER VEČER NAM BOG DAJ	39
11. ENKRAT JE EN PRID'GAR JANEZ BIL	81
12. DOBER VEČER, GOSPOD OŠTIR	184
13. KAM SI ŠLO DETE	95
14. NA ZEMLJO PLUL VEČERNI DIH	22
15. PETELINČEK JE ZGODAJ VSTAL	185
16. DEKLE PERE SRAJČKI DVE	57
17. GREŠNO TRUPLO JE UMRLO	59
18. JAZ SEM GORMAN IMEN'VAN	117
19. KAK' LUŠNO JE NA SVET' ŽIVET'	171
20. LEPŠ'GA DEKLETA NI NA SVET'	83
21. LJUBA DRUŽBA, PROSIM VAS	118
22. LJUBEZNIVI MOJ' TOVAR'ŠI	164
23. NOCOJ BO PA GVIŠNO OJEJOJ	173
24. OJ, MLADINA, KAM ZAHAJAŠ	62
25. PO PLACU, PO GRACU	63
26. POSLUŠAJ, POSLUŠAJ PRELJUBI KRISTJAN	98
27. RASTI, RASTI ROŽMARIN	99
28. SVETA BARBARA, PATRONA INDOVSKA	84
29. VSE SORTE ZDRAVICE	120
30. VZDIGNI SE JEZIK MOJ	165
31. JEZUS JE PO GORCI HODIL	123
32. O, JEZUS, BOD' POZDRAVLJENI	145
33. OČKA SO VZELI OD SINA SLOVO	100
34. PO VRT' ŠPRANCIRA	91
35. PRIJAT'LJI LE SEM	122
36. PRIŠLA, BO PRIŠLA TA LJUBA POMLAD	154
37. PRVA JE URA TE NOČI	44
38. PTIČKA JE ZAPRTA B'LA	156
39. ČLOVEŠKO ŽIVLJENJE MAL' ČASA TRPI	102
40. DETE VPRAŠA ATA	65
41. EN GLAŽEK BOM V ROKE PRIJEL	121
42. ENA PTIČKA JE PRILETELA	42
43. ENA PTIČKA PRILETELA	43
44. FANTIČ JE HODIL DALEČ V VAS	67
45. JAZ 'MAM ENO PRIDNO ŽENKO	175
46. JAZ SEM LUŠKAN JAGER	24
47. SIJAJ, SIJAJ SONCE	90
48. VČASIH MI SLIŠIMO NOVEGA KAJ	64

49. VESEL' SMO MI NA SVET'	170
50. VSE JE VESELO, VSE SE RADUJE	101
51. HVALJEN BOD' VSAKI ČAS	147
52. JE ANGEL GOSPODOV	40
53. KO DAN SE ZAZNAVA	49
54. LEŽI, LEŽI RAVNO POLJE	21
55. NEKOČ ŽIVEL JE MLADI MEŽNAR	56
56. O, JEZUS, KJE SI HODIL	41
57. OJ, GNADE VELIKE	148
58. OJ, ŽALOSTNO SLIŠATI	97
59. TAM V VINSKIH GORICAH	119
60. U PRSIH ME BODE	183
61. VESELI SEM KMETIČ	149
62. ZA JUTRANJIM KRAJEM	146
63. ŽE VEČKRAT SEM SLIŠAL	23

Skupna dolžina predvajanja posnetkov 4 ure in 54 minut

Meni, kot ljudski pevki in ljubiteljici ljudske pesmi, je najpomembnejše to, da so pesmi zapisane in na tak način ohranjene. Da bi se ohranila tudi melodija, je knjigi priložen tonski zapis nekaterih pesmi v izvedbi Ljudskih pevcev iz Tepanja.

Štefka Kovše

Pričujoča pesmarica s poučnim spremnim besedilom in obsežnim pesemskim gradivom je izvrsten primer sistematičnega delovanja ljubiteljev in strokovnjakov na terenu, da med številnimi informatorji zberejo pesmi, ki so se in se še prepevajo v krajih južnega Pohorja, Dravinjske doline in drugod.

dr. Vito Hazler

Naslov Mi pa pesmi dosti znamo je povzet po verzu ene izmed pesmi in ga še kako »opravičuje« število zbranih in zapisanih besedil. Ker pa samo zapis besedil ne oživi pesmi, je knjigi dodana še zgoščenka z izbranimi zvočnimi primeri z namenom, da pesmi iz naše tradicije ne bi postale pozabljena dediščina, ampak bodo še naprej del živega izročila.

Vesna Sever Borovnik

